

SOKOL AMERICKÝ

ROČNÍK XXXVII.

CHICAGO, ILL., 15. PROSINCE 1915.

ČÍSLO 12

Jaroslav Haasz:

DUMA.

MEŠÍC jako bledý duch
kráčí nad širokou stepí;
světla jeho bílý pruh
na tisíc se jisker třepí,
když do kalné louže klesne,
která v krajích zamrzává.
Mrazem spálena je tráva;
nad zemí je ticho děsné —
kam se poděl žití ruch?

Dějin lidských bledý duch
tiše nad spícím jde světem;
sémě myšlenek a tuch,
které mělo vonět květem,
šumět hedvábem, plát růží,
plísni dnů se rozpadává.
Usnul čin a zvadla sláva;
zhasla hvězda — zem — se druží
v nebes olověný kruh.

Brat bratra, druha bije druh;
stromu lidstva hníjí léta,
rozhořčen je jejich bůh
hledě v jinou stranu světa.
Nuže navzdor smrti časné,
v zem, jež chladná jest a tmavá,
slizká skála, hladká láva,
vryjme, než i slunce zhasne,
myšlenky své zlatý pluh!

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Přisedám opět za stolek pořadatele po lhůtě jednoho roku a to s uspokojením u nitru svém a radostí, nejen proto, že ocitám se opět v kruhu svých, ale i proto, že list náš za nepřítomnosti mé byl veden br. Tomášem Vonáskem co nejlépe, svědomitě a poctivě. Díky mu za to upřímné, jako za vše to co i jinak pro mně a rodinu mou byl vykonán. A uspokojení mé a radost má se stupňuje pohlížím-li na vše to co bylo v jednotě naší vykonáno. Starý náš a věrný St. Louis Mo. vrátil se do středu naší veliké dnes N. J. S., několik nových a dobrých jednot přibýlo a co hlavního všude jeví se snaha i po práci mysle a poučení a odbory vzdělávací jsou v činnosti a na poli tělocvičném, hlavním cílem našim, vykonáno poměrně více. V našem ústředí rovněž pilně se pracovalo, neboť jednoty naše nezůstala nikterak pozadu v ničem co na prospěch bylo lidu a v těchto dobách zlých těch bratří našich tam doma i bratří Jihoslovanů vůbec. Tu zvláště mnoho vykonáno! Však to nejkrasší, nejlepší a nejzásluhnější se stanoviska našeho sokolského nechali jsme si naposled to jest, že při našem zahájení činnosti u listu číslem tímto velice radostná došla zvěst', že bratři a sestry Dělnicko Amerického Sokola v New Yorku a okolí ochotně a upřímně přistoupili na jednotlivé body vypracovaných pravidel a dnes spojení této organizace pokrokové a volné s naší Národní Jednotou Sokolskou po stránce technické není více illusorním, ale skutkem

se stalo. Již nebudeme vyhazovati zbytečně peněz vždy na dvoje technické vedení, technické pomůcky a poučení, ale v bratrském zápolu sesílení počtem půjdeme za jedno, doufejme k metám vyšším a hlavně na dorostu našeho a vlastní posilu a jestli později i jiné organizace naše sokolské uznají, že zbytečné tříštění sil po stránce technické všem bylo vždy nám na závalu a k rozvoji celku sotva přispívati mohlo, tím lépe. Ty naše kursy společné v jakosti své i návštěvě budou lepší, technická práce spíše vynikne i dostaví se jednoduchost i poznání, že tak mohlo již být dávno, že dávno mohli jsme se již přesvědčiti, jestli spojení po stránce technické, jakž my vždy navrhovali, jest možné či nic. Tož dílu tomu zdar!

Dr. J. Rudiš-Jičínský, 1900 Blue Island Ave.,
Chicago, Ill.

Co čekali jsme, o čem jsme již napřed přesvědčení byli, že se dostaví a za rakouského, vlastně německého režimu v Čechách, za divé persekuce nejlepších českých lidí dostaviti musí, stalo se. Česká Obec Sokolská byla rozpuštěna, když dříve vůdce její br. Dr. Scheiner byl žalářován a pro své sympatie slovanské potahován k soudům vojenským ve Vídni. Pustili jej sice konečně, ale vláda pilně pozorovala na dále každý jeho krok, každý počín Sokolstva. Na tom nebylo dosti, že jednoty sokolské všude místnosti své propůjčovaly lazaretům, že všu-

de pomáhaly a jménem humanity konaly dílo významné. Slavnými orgánům vládním nelíbilo se, že jednoty nadále se mají k životu, že snaží se věnovati péči svou hlavně dorostu, budoucnu svému! V tom ohledu nemohlo býti žádného stanutí, věčný ruch a zápas za životnost sokolských ideí všude se jevil, když v době přítomné jinak postupovati se nemohlo... Česká Obec Sokolská rozpuštěna, Sokolstvu zasazena těžká rána a nejen to i na statech a majetku mnohé škody se utrpí, jestli se o majetek sokolský jednotliví činovníci těch kterých jednot nebyli za v čas postarali. Máme však tolik důvěry v dotyčné jedince, že všude tam kde na budovách dluhy vázly, že dotyčné záruky jsou náležitě upraveny a dlužní úpisy v rukou těch, kdož budovati pomáhali mravně i hmotně. Ku podivu u nás v Čechách rozpouští se Sokolstvo proto, že není v něm dosti militarismu a zde v Americe volá se, že hnutí skautů zvrhlo se a jest plné militarismu, jakž byli jsme před časem již předpovídali. A tak se ten svět točí — točí! Pochybujeme však, že Sokolství dá se tak snadno vytrhnouti z kořene, že dá se zničit zcela. Vždyť i byly doby kdy Turnérstvo německé trpělo a Jahn vůdce jeho byl německou vládou žalářován, proč by si tedy i v Čechách Němčík nedovolil. Tam dnes možné jest přec vše.

Kdo by se byl nadál, že tak za krátko po spojení se staré naší Slovanské Lípy s T. J. S. Tábor místnost jejich, čili Sokolna T. J. S. Tábor padne za obět' plamenům. Vrátili jsme se z přednášek našich o Srbsku z Omahy, Plattsmouth a Dodge, Neb., a prvou byla tato smutná zvěst'. Požár vznikl, jak zděluje se nám, od vedení elektrického a na štěstí pojištění prý jest dostatečné, aby krylo ztráty aspoň do té míry, že nebude příliš zle. Však o tu mládež, dorost náš a cvičence tu jde, aby ve cvičení se neustalo, aby tělesné výchově věnovala se péče i za těchto poměrů, aby prováděla se dle určitého a stanoveného pořadu, vedle všechny ty práce mysle a vzdělání. Činovníci jednoty dojistu již u věci této učinili nutné kroky a opatření a tu zbývá jen trochu toho povzbuzení k další činnosti a práci, k dalšímu nasazení pák, aby co nejdříve přikročilo se ku krokům nutným, buď ku zbudování vlastního nového stánku, aneb spojení se ještě s některou jinou jednotou.

Naši v Clevelandě oslavovali minule padesátiletí Sokolstva v Americe a pět a čtyřicet let práce a činnosti jednoty Cleveland. Jaká to doba, co vše skutkem se stalo, kolik tužeb vyznělo nadarmo a co tu i tam bylo mnohdy sklamání. Však to Sokolstvo naše šlo po práci své i snažilo se na prospěch a výchovu lidu svého a ten nebyl nevďěčným, měl ty šiky naše vždycky rád. A tak bylo i u jednoty Cleveland. Vlastní oslava zdařila se podle současných zpráv časopiseckých znamenitě a to nejen našich listů zvěstí, ale i anglických a jiných. Nás těší, jako těšíme se, že dostane se i listu našemu zpráv původních do čísla příštího, když tentokráte nedošlo. Otiskovat nelze, zejména tam, kde tolik brků sokolských do-

brých i svědomitých. Všem dalším počínům našich v Clevelandě přejeme výsledky jen nejlepší, jako doufáme, že ruch nynější i nadále tu i jinde jeviti se bude.

Byli jsme na místech kde dovedli jsme si po celou dobu jednoho roku vážit každého českého slůvka, každé věty tištěné a každého toho článku vyznívajícího na pomoc a prospěch těch našich drahých Čech, té staré vlasti tam nad Vltavou. Byli jsme v Srbsku, pomahající ze všech sil svých i poznali jsme ceny časopisu, slova psaného a ovšem někdy i proneseného, po česku proneseného. Zdálo by se vám snad divné, že bylo u nás starých kozáků a z Ameriky, ale bylo Slovo českého časopisu z Ameriky, svobodomyslného a pokrokového dělalo přímo divy, těšilo zarmoucené, upokojovalo stesk po domově a co hlavního zachraňovalo tak mnohou českou duši před dalšími vlivy "rakušáctví" a militarismu. Časopisy našimi působili jsme přímo na ty mnohé zajatce české a slovenské, nepřímou získávali jsme tak kde již vyskytovala se melancholie a pod. Poznali jsme jako lékaři co dokáže slovo mateřského jazyka v cizině za takových strašných poměrů a hrůz válečných i poznali jsme, že slovem tištěným lze jíti ještě dále. Co z českých časopisů nedalo se přeložiti poslali jsme na určitá místa, aby se převedlo jinde do jazyka francouzského a tak vrátilo se nazpět ve formě listu jiného i rozšířilo se i jinde, kde prospěti by mohlo a znalost o národě českém šířiti se pomáhala. Pamätujeme se jak své doby náš "Bohemian Voice" působil, jak dítky naše čtly o národě svých rodičů se poučující a pamätujeme se na kolik prospěly různé ty publikace v jazyku anglickém o tom našem Sokolství vydané naší Národní Jednotou Sokolskou, jakož i ty mnohé informační články, jež psávaly se kdys, jestli tu či onde o Čechách stala se nějaká nepravdivá zmínka, pohana aneb útok nemístný. Sokolské brky byly obyčejně, jež ihned uváděly na pravou míru a nikdo neupře, že tato drobná, ale vydatná, třeba neorganizovaná práce pomáhala. A pomáhá tím více práce toho druhu soustavná a organizovaná, to jest ona, jež podniká se dnes v Londýně, Paříži, ve Švýcarech a na Rusi a svět celý o snahách národa českého poučuje se v jazyku francouzském, jazyku mezinárodním časopisem "La Nation Tehèque." Nebýti tohoto listu a jeho spojení v zahraničí i doma ve staré vlasti sotva bychom se dozvěděli zvěstí důležitých, zvěstí, jež ukazují nám cesty, kterými se bráti, aby věci společné se prospělo. A když pak v cizině dálné chopíte se nějakého většího listu londýnského, aneb pařížského a tu čtete vyňatky z časopisu vašeho po francouzsku česky dýšícího jak blaží vás a jak těší vás, že činnost taková doznává blahodárných výsledků, nehledě ani k tomu, že i mimo veliké žurnalistiky na náš národ upozorňují se mnohé vlivné kruhy přátel našich dnes za všechny menší národy bojující.

Chcete-li vědět jak vypadá kultura dvacátého století, slavená vždy kultura německá "železa a krve" pak musíte podívat se na všechnu tu zkázu,

zhoubu, neštěstí a bídu ubohé Belgie Němcem bez příčiny napadené a za porušení mezinárodních smluv týmž Němcem podepsaných. Nedodržeti slova a šetřiti vlastního podpisu jen kdy se nám zlíbí není ani mužné, ani statečné, tak jako hanebné je jednání i nepříteli vůči bezbranným v ubohé Polse, zdeptané a vyloupené a ještě hanebnější, když k udolání malého národa spojí se dvě křesťanské velmoci s mohamedánskou sběří tureckou i poštvou "bratry" závistivé, aby lid nešťastné země srbské tolika válkami vysáté byl uštván a zákeřně jsa napadnut vyhlazen s povrchu země. Když Rakušák nemohl se Srby udatnými ničeho svěsti mysleli si Němčík, Turek i Bulhar, že spolu s ním to jistě dokáží a dokázali — spustošili srbskou zem, zabíjeli nevinné ženy, starce a děti, mučili raněné i dopouštěli se zvěrstev strašných i počínali si v Bělehradě i dole na Jihu kol Strumice, Skoplje a jinde tak, že dravé zvíře hůře počínati by si nemohlo a tomu se říká válka. Belgie, Polska a Srbsko! Tři ubohé země. Ale mýlí se po čertech Němčík, jestli myslí, že zničil tyto národy. Spravedlivá věc konečně zvítězí a až Evropa vrátí se k míru a novému rozvoji budou spíše tyto malé národy, jež v historii lidstva dojdou uznání a šelma militarismu snad konečně bude odstraněna.

Neslušelo by nám, jako velikému sdružení sokolskému, kdybychom chlubili se stále co v té či oné akci jsme vykonali a ještě směšnějším připadalo by nám, kdybychom zbytečně troubili stále do světa jací jsme to my v N. J. S. pašáci a co všechno vykonáme v budoucnu přispívající "na oltář vlasti zde dnes a zítra tam." Pracujme, klidně pracujme a pomáhejme ze všech sil svých, pomáhejme činovníkům našim v každém díle záslužném, ale jen pro všechno na světě nechtějme, aby o každém sebenepatrnějším počínu našem psaly se pouze a jediné sloupce v novinách a vlastní skutek, aby i nám utek . . . Celý postup náš v jakémkoli konání musí býti celku našeho důstojným, musí býti vážným, jako vždy v minulosti bylo, kdy přiznávající si mnohých chyb svých, vykonali jsme přec jen mnoho dobrého, poměrně vykonali. Budoucnost však naše nebude, ta bude patřiti těm, kteří po nás přijdou a v těch je naše naděje zde a spása těch našich tam doma . . . Proto dorostu musíme věnovati všechno své úsilí a práci a práce ta musí jíti hloub, jak v části tělocvičné, tak i ve výchově mysle.

Vždy byli jsme jen mile překvapení, když setkali jsme se mezi českými zajatci s bratry Sokoly a bylo jich mnoho, ano bylo jich tolik, že zdálo se nám, že to Sokolstvo bez jakéhokoli zvláštního návodu, ale spíše z vnitřního popudu stalo se jaksi rozkladným živlem v té které četě a po případě pluku rakouské armády. A z toho i jiných důvodů strachovali jsme se o ty naše hochy, o ty naše bratry jak a co bylo, když Švába znovu zaplavil celou srbskou zem, jejíž lid tolik již vytrpěl a trpí a s ním dojísta i ti mnozí naši. K vlastnímu nepříteli přidala se nyní ještě zima a odnikud pomoci . . . Co tu děsné zkoušky, bědy a co strádání a v tom všem nutno obstát, musí

obstát každý Sokol, měl by obstát . . . Vždyť ten náš Tyrš napsal před lety, že by si "přál vidět, jak slovanské Sokolstvo všude se shrnuje v moenou hráz proti návalu moře cizího a stává se pevnou páskou, spojující veškerou uvědomělou omladinu v širých vlastech slovanských, probouzející, udržující a oživující v ní myšlenku, že ona je především povolána, aby vrozenou statečností, neunavným evikem sil svých upevněnou a rozmnožovanou, hájila všemi silami a jestli třeba i životy svými myšlenku slovanskou proti nájezdům v budoucnosti ji ohrožujícím." Sokolská myšlenka šla z Čech na Balkán k Srbům, Chorvatům, Slovincům, ba i k těm "zrádným" Bulharům, pak na Východ k Polákům a konečně k Rusům, nemluvě ani zde v Americe o nás a bratrích našich slovanských vůbec. Pro bratry naše v Čechách byla vojna zkušebním kamenem a mnoho jich bylo, již obstáli, ale žel dosti i jedinců, kteří "černožlutého" kabátku nechtěli se zbaviti, zapomněvše slov br. Scheinera: "Sokolstvo tvoří největší slovanskou instituci, pevně složenou a zorganizovanou, vědomou společného cíle, v bratrském táboře svém sdružující statisíce mužstva slovanského." Jest pravda, že veliká většina tohoto mužstva dnes již zahynula, že stala se "potravou děl", že nedalo se ničeho jiného dělati, nežli se stalo a že jménem humanity jednoty sokolské dnes těm ubohým raněným, zmraženým a chorým v lazaretech svých pomáhají v těch svých Sokolnách v Čechách a jinde a pečujíce i o pozůstalé a sirotky konají dílo samaritánské člověka vůči člověku! A v tom jest hodně, třeba řekli vám někteří lidé nezkušené, aneb přemrštěné, že tím mimoděk posiluje se vláda válčící, když o její raněné se pečuje a p. Těžko foukat nepatrné menšinu proti větru a když válkou postížený národ ze všech stran nepřitelem jest hlídán! Válku samu pár jedinců a doma zbylých starců, žen a dětí sotva zastaví. Proto pomoc praktická, vydatná a opravdová, jakou se dnes Sokolstvo české honositi může jest nejen správná se stanoviska lidskosti, ale daleko lepší nějakého ozbrojeného odporu, o němž kdys i u nás zde se bájilo a hovořilo do omrzení, zejména tehdy, když i my přišli na myšlenku pomoci těm ubohým z nejuboženějších obětí války čili nynějších hrozných lidských jatek evropských. Přinášení obětí na oltář lidskosti jest zajisté lepší, nežli jen o obětech všelikých psáti a mluvit.

Je nám líto vždy každé té jednoty, kde tak zvaná politika převládá, kde politický šlendrián se roztahuje a kde politické "veličiny" se derou z té či oné wardy na místa našich činovníků sokolských. A ještě smutněji vypadá v takových jednotách, kde nějaký "politikář ze řemesla" udává ton a celou jednotu, aneb větší její část má ve vleku, neli i některé její odbory. Politika z organizace naší jest naprosto vyloučena, tak jest ve staré vlasti a zde, kde politika jest ještě špinavější měli bychom dovolit? Měli bychom dovolit, aby Sokolství vláčeno bylo brzy v tom a jindy v jiném městě kalem wardního "boodlu" a špínou všeho toho čemu se říká "politický pull." Bylo by nebezpečné a mravnímu úpadku velice blíz-

ské. Jen na mysl schátralý mohl by dechem takového moru otrávit čistě šiky naše. Proto nutno stavěti hráze proti špatnému vlivu zkaženosti politické i třeba vyznačiti pravou cestu životem členstvu našemu, dorostu i ženám a děvčům našim. A kdo jiný může, nežli právě ti naši činovníci. Volby a nominace jsou přede dveřmi, na nás jest, abychom dostavili se do výročních schůzí a vyvolili si bratry poctivé, upřímné a takové, již pracovati chtějí v zájmu celku našeho, aniž by zneužití jej chtěli ku svým a přátel svých politickým aspiracím. Naši povinností jest potírati všechno zlo, všechnu faleš, nešlechopnost, úplatnost, zpátečnictví, ramenářství, bezcharakternost a nestrádnost jakéhokoli druhu. Nesmíme však tyto špatné vlastnosti jen u svých odpůrců hledati, alebrž i tolik míti odvahy a vystupovati i proti všem lidem nehodným bez rozdílu, proti každé špatnosti, necht' ji uvidíme třeba u smýšlení nám blízkých, u našich osobních přátel. Sokol miluj pravdu, hlásej pravdu, za pravdu se bij, buď poctivcem a jako takový nenech se "tahati za nohu" nikomu, jenž náhodou "politickou jest světlouškou" a nikoli pravým Sokolem, toho svého Sokolství zneužívaje na vlastní prospěch svůj, aneb nějaké té politické kliky své. Mluvíme ze zkušenosti a proto také nedáme se jen tak zholat nadehnouti "pro nějaký ten job," třeba zastával jej Čech. Však nám rozumíte!

Netřeba zvláště upozorňovati na všechno to, co ubohá Polska již vytrpěla, jak spustošené jsou země její, jaká bída hrozná stihla tam lid veškerý. A lid ten přece nezoufá, co zatím bratři naši Poláci v Americe silně se přičiňují a pracují. "Ještě Polska nezhylnula" všem jim heslem posvátným. Mnoho nemluví, ba nepíší o každém sebemenším krůčku svém v novinách svých, ani jiných, jen jazykem anglickým a francouzským snaží se tu a tam vysvětliti tužby svého národa a snahy za velikou Polsku, volnou a samostatnou. Tak děje se ve zvláštních listech, kdežto fondy, ohromné dnes již fondy do tisíců a tisíců jdoucí ukládají se na doby příští, totiž až bude po válce, aby se pomohlo, všude pomohlo k rozvoji národohospodářskému i kulturnímu té nynější ubohé Polsky. Že budou mít Polsku velikou a samostatnou slíbeno jest, nejen carem ruským, ale i dumou ruskou, ba císařem německým, jenž by jim tam rád zasadil nějakého toho králíčka ze svých. Poláci však vyčkávají a činovníci jejich jsouce ve spojení s důvěrníky svými po všech zemích polských i v zahraničí, prozatím v praxi konají dílo humanity a to podle vzoru sokolského, to jest zařídili ve Varšavě a jinde veliké nemocnice, kde lékaři polští z Ameriky i ošetrovatelé američtí snaží se uleviti té prvé hrozné bídě válečné na místě, těm prvním válkou postiženým: raněným a chorým. Na tom však se nepřestává. Sokolstvo polské v Americe přičiňuje se nyní ještě o zvláštní fond pro sirotky v Polce a jich náležitou výchovu národní i celé jich zaopatření i nalezení jim domovů a p., kdežto všude tam, kde by Němčík snažil se nyní, aneb později vykupovati polské statky a majetky, polské podniky obchodní a průmyslové, jen aby se mezi nimi zasadil, tam jsou Sokolové na

stráži a pomáhati se bude polským kapitálem z Ameriky, čili z fondů sebraných za celou dobu války, dobře uložených na úrok a co hlavního pocházejících z úspor i těch nejchudších, pravá to daň národní.

CO VŠE SOKOLSTVU ČESKÉMU SE VYTÝKÁ.

Nikdo nemůže si představit, tak jako my, již sami a za časté zkusili, jak bolely ty výtky, jak zarývalo se v hrud' a mysl naši, když slyšeli jsme bratry srbské vytýkati nám, že Sokolstvo české nekonalo povinnosti své a že v době hrozné války evropské zapomnělo na sliby své na Václavském náměstí o posledním sletu dané i o jiných sletech předešlých, pokud vzájemnosti slovanské se týče a podobně. Tak stěžovali Srbové, tak stěžují i Rusové, co zatím "také bratři" Bulhaři prý mnou si radostí ruce, že ty sliby sokolské, to nadšení a sláva veliká v Praze, jakoby vyprehaly. Mají ti kujoni na co se vymlouvat, ač postavení jejich přec docela jiné jest od onoho Sokolů českých a členů České Obce Sokolské. Vyčítati této, že nehnula prstem jest nesmysl! Sokolstvo české ze všech stran nepřitelem obklopené nemohlo ku brannému odporu sáhnouti, jestli nechtělo vše co české uvrhnouti ve zkázu jistou a naprostou. Vždyť Němec již měl za tím účelem na bavorských i saských hranicích připravená vojska, aby Čechům se dal pocítiti hrot bodáků a síla olova, železa i krve, kdyby se jen hnuli. Bylo by se stalo na prvý povel, jako všude po všech krajích českých dosti bylo a jest i nyní lidíček c. k. úředníků, radů a jiných hodnostářů, již jako lidé rakouští pozorují a konečně i vyzvědačské služby konají, neli udavačské. O tom pochybovati netřeba, povážíme-li, že i ze samotných zajatců, s nimiž v Srbsku jsme se sešli 50, pravíme padesáte procent dosud jest smýšlení rakouského a vítězství přejí Němčiku spíše, nežli Slovanům...

Sokolstvo české, když jinak nemohlo — nikde nebylo organisace, jak se zachovati, jak postupovati — přistoupilo ku praktické práci humanitní, proměnilo Sokolny své v lazarety a pečující o ty své hochy co nejlépe, jakož i o rodiny těch, kdož na vojnu MUŠELI. A to slůvko museli vysvětluje vše! Válka zastihla český národ nepřipravený, vůdce jeho třinácti stran rozeštvané a ti co kdysi byli největšími radikály, jsou dnes, žel, ve službách vlády i se všemi "právy svého lidu" a se všemi těmi svými "papíry a žurnály." Jak strašné vládnou poměry Čechách netřeba podotýkati, ani zvláště zmiňovati se o persekuci českých lidí, útisku, vykořisťování a snahách vlády, aby co nejvíce intelligence české poslati mohla na frontu čili na jatky... Vyhubit jedině je vlády heslo.

Sokolstvo české vědomo si svých úkolů v dobách těchto hrozných znovu přistupuje k dílu i snaží se vychovati BUDOUCNO národa, čili dorost svůj, tak aby spíše připraven byl pak na vše to, co přijde, snaží se vychovati i ženu a přistupuje tak k vlastní záchraně čili koná to, co bude na příště třeba, jestli opravdu národ náš volným a samostatným býti má. Tak připravuje se půda pro vše to co nadejiti musí a

nové šiky sokolské vyrůstají, již uvědomují si, že válka mocně zasáhla nejen v život celých národů, nýbrž téměř v každou rodinu a v mnohém ohledu dotekla se hlavně žen. Sokolstvo poznalo co válka nese s sebou a rovněž nebezpečí mravní úrovně poklesnutí i snaží se čeliti a výchovu svou dle toho v národě celém zaříditi. Jest tedy Sokolstvo české na stráži a také veškeré své snahy i v těch řadách svých strašně prořídilých vede k záchraně každého zůstavšího jedince... Nebudeli dnes pod jménem Sokol bude jinak. —

Kdo jinak usuzuje, kdo ohání se "rebulací" a podobnými výstřelky překrvených mozků, ten křivdí této nejlepší instituci českého národa, jejíž členové téměř všichni konali svou povinnost. Všude, kde se Sokoly, bratry Čechy i jinými Slovany jsme se sešli, zejména i Chorvaty, Slovinci a Rusíny, at' již "na položaji," v tom kterém ležení, městě aneb v zajetí, všude ukázalo se, že výchova sokolská učinila z nich dobré lidi, bratry upřímné a poctivé, již raději se "předávali", nežli by na bratry Rusy a Srby stříleli čili "pucali." A právě těmto Sokolům, bratřím dobrým měli Srbové co děkovati, že s nimi a zejména důstojníky na sta šlo vojnů v zajetí, ač nebyli zrovna naši.

Věci tyto nutno si uvědomiti!

Ono se to snadno napíše, že Sokolové nekonali povinností svých tam někde na Ceru a u Šabce. Ale pravdou je, že naši po stech se vzdávali přispívající tak k vítězství srbskému denně, ano že i česká hudba, kde skoro samý Sokol byl hrála tu naši: "Hej Slované!" a roznítivši naše hochy k nadšení sokolskému neméně přispěla k tomu, že takový starý "čiča" najednou a beze všeho mohl zajmouti sám šestadvacet našich u Valjeva, když skryli se místo bitvy v kukuřičném poli. A to je jen jeden obrázek sokolské výchovy.

Co řekli byste však tomu, když za našimi od 28. zeměbraneckého pluku, vedenými Sokoly, a tu jen zdůrazňujeme Sokoly, ty "pražské děti" navzdor maďarských a německých pluků za nimi rozložených, aby je odstřelovali hned jakmile by se měli k ústupu, aneb vzpouře nějaké, jednoduše šli ku předu, ba i na bodák, ale ten bodák k zemi skloněný, ta puška nestřílejší, záhy ocítali se v ruku srbských a za zvuku "Hoj vzhůru pestrý sokole" bratřili se se Srby v jejich zákopech, Maďaři vysílající za nimi salvu za salvou. O důkazy není nouze, za časté byl ten náš hoch poraněn ze zadu, z boku a na patě. Chápete dojista, řekneme-li, že junáci srbské zranění svá obyčejně měli od předu. Těm i oněm za to chvála!

Mohl bych povídati vám, kolik Sokolů raději vlastní rukou zhynulo, nežli by šli proti Srbům, kolik jich museli důstojníci němečtí postřílet, nežli by šli do boje, kolik jich bylo mezi decimovanými pluky českými, zvláště kolik bylo "Pražat," kolik jich mělo na srdeci ukrytých českých praporů, jež s monogramem sokolským zde i jinde pravé divy činilo, dostali-li se hoši naši do nemocnice a do zajetí a konečně mohl bych poukázati na ta sta a sta dobrých a nadšených bratřích chorvatských i slovenských, o našich ani nemluvě, již zaujímalí nej přednější místa v ad-

ministraci vojenské v Srbsku, v odborech všelikých, zásobovacích, inženýrském, sanitetním a konečně co tu bylo i důstojníků a vedoucích Čechů-Sokolů. To vše přece něco znamená, ne-li? Český 102. pluk zběhl celý, jako pluk 11. a 36.

A což teprve různá ta pomoc, různé ty příspěvky sokolské, lékařské zásoby a i jiný materiál, jenž tu i onde ještě zbyl z dob nedávno minulých. V Srbsku zbyl!

A na kolik bylo těch, jimž životy a údy i zdraví zachránili tak mnozí bratři čeští, lékaři a ranhojiči, když byla je za posledního "ratu" tureckého poslala tam Č. O. S. Že nyní nemohli, že v době přítomné pomoci nelze, jest pravda, ale také jest pravdou, to, že došli jsme my a dokumentovali sympatie našeho lidu českého v Americe a hlavně Sokolstva českého vůbec. Nevyčítáme, ale chceme jen po právu a spravedlnosti, neboť tolik známe, že Sokolstvo české a slovanské vůbec výtek žádných ani ruských a tím méně srbských si rozhodně nezaslouží! A pak za několik těch jedinců celek přece nemůže!!

Dnes, žel nevítežilo se ubohým a zdeptaným bratřím srbským tak snadno, vždyť byly proti nim jen a výhradně maďarské a pluky německé a ovšem v přesile. —

Nezazlívejte, jsou-li ostřejší tato slova, jsou však upřímně míněna, jsou pronesena proto, že šiky sokolské všude a ještě dnes i po tak zvaném rozpuštění postaví se na nezdolnou a pevnou stráž!

Ano, stráž — pro lepší budoucno, stráž pro lepší bytí svého lidu a vlasti své...

CVIČENÍ TĚLESNÁ PO STRÁNCI VÝCHOVNÉ A LÉKAŘSKÉ.

Cvičením nazýváme všechny pohyby dobrovolné aneb trpné těla našeho, zahrnující v to i manipulace ruky operatora, aneboli i stroje k cíli tomu zřízeného a to způsobem takovým, aby působilo se na svaly, krevní oběh, soustavu nervovou, kůži a ústrojí břišní. V tom také spočívá jeho vydatnost i po stránce zdravotní. A přirozeně dělí se pak na dvě hlavní části, jakž již Plato byl je rozdělil na onu hlavní a ovšem i pasivní.

1. Aktivní čili činné vyžaduje určité námahy a síly vůle, at' již jest ve složitější formě různých her aneb tělocviku vůbec, aneb při jednoduchých opakovaných pohybech na různé strany za pomoci aneb i odporu rukou evičence, operatora aneb i stroje.

2. Pasivní čili trpné cvičení nevyžaduje námahy a síly vůle. Máme tu na zřeteli manipulaci čili pohyb tření v masáži pomocí rukou, aneb stroji, jakž tu i onde se vyskytují a prospěšnými se stávají při smrtěném vazivu aneb svalstvu, jež se napíná a výměna látek v nich děje se pak takovým způsobem, že lépe se živí, že místně lépe prospívají a sílí, co zatím nervy se stimulují a vliv i na břišní ústrojí se dociluje, kdežto mozek přepracovaný spíše klidu, nežli vysílení dosahuje.

Cvičení činná můžeme rozdělit za prvé na ona, kde namáháme buď jednu aneb více skupin svalů,

tak jako na příklad při zvedání břemen aneb při výkonu na bradlech; za druhé cvičení vytrvalosti, pozůstávající z pohybů pravidelně a soustavně opakováných, rytmicky prováděných, aniž bychom šli do přílišného napnutí svalstva, spoléhající spíše na výsledky prospěšné, jež dostavují se po stálém opakování a práci naprosto soustavně.

Cvičení námahy mohou býti více aneb méně silná v povaze své aneb ve složení svém a pohybu a každý takový výkon začíná i končí klidem. Jsou nekonečných druhů, od jednoduchého pohybu vzpírání a vrhání až do složitých soustav na bradlech, hrazdách, na koni na dél i na šíř a veškerém jiném tělocvičném náradí našich Sokoloven. A při těchto cvičeních a různých výkonech hlavní úlohu hraje ovšem obratnost a tak co by bylo výkonem tělocvičným lehounkým pro zkušeného cvičence, může býti zcela obtížným cvikem začátečníkovi, jehož nepřipravenost a nepravidelnost znamená zaměstnání mnoha svalů, které jen málo poměrně napomáhají k dovršení výkonu a smrštění svalstva a skupin dotyčných, aby docílilo se zdárného výsledku, místo těžkopádné a přepjaté námahy zbytečné. Ano, i při náležitém provedení na pohled jen snadného výkonu a jednoduchého pohybu, rozdělení svalové námahy jest značné a zvyšuje se nápadně s obtížností vlastní práce tělocvičné. Vzpíráme-li těžké břímě nad hlavu a ramena celou délkou ramen svaly natahovači zvané kloubu loketního jsou právě ty, o které se v případě takém hlavně jedná, jenže tu téměř celá soustava svalová se zaměstnává. Tak svaly svírači rukou se namáhají, pak ony, jež nadzvedají ramena a točí lopatkou. Ty opět jsou upnuty podél šíje a hřbetu na obratlech a žebrách a tyto pak podepřeny pánví, jež podporuje bok té i oné strany, co zatím rovnováhu těla zachovávají svaly stehenní a nohou vůbec.

Jeden jediný jednoduchý výkon tudíž může způsobiti únavu svalů i vzdálenějších a tedy nejen oněch přímo zaměstnaných.

Výchova tělesná musí směřovati k naučení se obratnosti ve vykonávání takových a podobných pohybů — obratnost a výevik takový, jenž by šetřil obnosem námahy požadovaným — neboť jest zcela obyčejnou zkušeností cvičenců, že nejlepší výsledky docílují, když pracují lehce, klidně a postupně působíce poznenáhlu na jednu skupinu svalstva za druhou ve vhodnou dobu a s náležitým zřetelem na rovnováhu i hbitost tělesných pohybů vůbec.

Svalové přemrštění a porušení za časté následují po náhlém smrštění čili kontrakci, když pohybu se nevhodně překáželo aneb přílišného napjetí nedbalo.

Necht' jakkoli cvičence jest obratným a vycvičeným, celá soustava svalová účastňuje se každého přemrštění pokusu, náponu a námahy. Průběhem nejmohutnějšího soustředění jakž potřebným se jeví zdaru vlastnímu, stěny hrudní se ustálí, mezera mezi vazy hlasovými v hrtanu, kterou vzduch prochází se zavře, plíce zastávajíce, jakoby vzduchový polštář v obkličující je kleci žeber a s bránicí za spodu rovněž tak, co zatím všechny svaly hrudní se napnou, a když pak pokus se stane k pohybu dostaví se výbušná rána

nervové energie, kteréžto mohutnost zreadlí se ve svalovém stažení obličej cvičence, aneb atleta.

Obličej takového muže ukáže nám povšechné stažení se jednotlivých linií ke kořenu nosu s příčnými vráskami přes můstek. Obočí svraštlé jest dolů a oko se zúží čili klapky na vzájem se téměř dotýkají. Vnější koutek oka jeví tři rýhy, jakž obyčejně vidáme při zvýšeném napjetí a uzavření oka. Nos a vřehní ret dávají výraz námahy, nozdry jsou rozšířené a dolenní ret jest stažen silně přes zat'até zuby, vyjma koutku ústního, kde jest malé naduření a rýha po obou stranách, jakž i po krku působuje plochý sval téhož a vypadá pak jako provazec. Výraz obličej jest v takovém případě celkem odporný i podobá se onomu, který popisuje Darwin a zove jej obličejem rozrušeným. Rty však jsou více staženy, nežli ve stavu čistého rozčilení a zat'até zuby jsou odhaleny, poukazující k tomu, že člověk byl hotov a připraven k udolání a uchvácení soupeře.

Ve studii Sir Charles Bella tváře nakreslené člověka rozrušeného ukazují obraz velice podobný obrazu námahy, o němž tu řeč.

Oči se přimhouří aneb zavírají pevně ve všech násilných pokusech, tak za silného křiku, kýchnutí, pláče aneb i smíchu, když komprese srdce a plíc, následkem svalového stažení stěn hrudních, vězene krevní tlak na bod nebezpečně ohrožující jemné cévstvo oka, jež příliš rozšířiti by se mohlo. Ten, kdo hází oštěpem, palicí aneb diskem rád oči svých přimhouří v okamžiku nejvyššího napjetí a nejvyšší snahy, aby co nejvíce bodů dosáhl. Plochý sval krční — platysma — vždy naběhne k činnosti zvýšené, pobádán kdykoli se jedná o výkon obtížnější, jako o ránu pěstí v zápase, ba i tehdy, když zkoušíme sílu stisku ruky na dynamometru. Jest to sval, abychom tak děli zdůraznění.

Hry a výkony rychlosti, při kterých mnohé pohyby musí se opakovati co možno nejrychleji a v jisté určité a obmezené lhůtě, mohou se docela správně zařaditi do cvičení námahy, protože všechny stavy jednotného pokusu a námahy se tu vyskytují.

Při běhu na vzdálenost 100 yardů ve lhůtě desíti vteřin soustředění pozornosti jeví se po celou dobu výkonu v míře největší a k bodu nejvyššímu. Dech jest zadržán a celá svalová soustava chvěje se za nejvyšší snahy a náponu, co zatím tlak krve stoupá, zrovna tak jako při jednotném vrhu kladiva, disku aneb břemen. Kdyby však vlastní lhůta se snížila a běžci dovoleno bylo na tutéž vzdálenost sto yardů doběhnouti ve dvacet vteř. aneb více, nervové napjetí zmizí, na tlak krve jen málo se působí, nervového výbuchu není a obličej zůstává klidným a usmívavým.

Tentýž výkon stává se, za těchto podmínek, výkonů mírného napjetí, vytrvalosti; a možnost tohoto přechodu v témže výkonu od náponu k vytrvalosti, aneb vytrvalosti k náponu musíme stále míti na zřeteli, neboť v tom ohledu za časté a mnoho se hřeší i význam vlastní nechápe.

Výkony obratnosti, jako při vyhazování a chytání předmětů, sestávající z odlučných pokusů i snahy mohou být v povaze své zcela lehounké a mírné a tak

často opakované, že mimoděk zasahovati se zdají ve výkony vytrvalosti, zejména pak, když hbitost a praxe činí je přímo automatickými. Úder na klávesy piana mohutně čili fortissimo tvoří výkon námahy, náponu a snahy. Cvičení jedné škály po celou hodinu bylo by výkonem vytrvalosti, kdežto předvedení a hra třinácté rhapsodie Lisztovy spojovala by námahu s vytrvalostí.

Jakkost vypěstovaná cvičeními námahy, necht' již síly, obratnosti aneb rychlosti vyžaduje soustředění mysle; rychlé odpovědi a síly vůle; schopnost naučení se spleťtým ko-ordinacím a znalost nejjednoduchších a co nejvíce šetrných cest v provádění obtížných pohybů. Takovouto praxí čili cvičením následuje zvýšení objemu svalů zaměstnaných a to do fyziologických hranic těchto. Pakli však nese se přes míru síly, svaly konečně vypovědí smršťování čili kontraktci, ba mohou se ve skutečnosti i potrhati a jestli jde se ještě dále a jaksi ze zvyku může nastati jakés odumření těchto, atrofie, úbyt', čili stávají se tvrdšími a v tkáni se rozpadávají, což zavinuje slabost a konečně pohyby naprosto nejisté. Takovýto stav dostavuje se i po některých nemocech, když počnou se vlákna příčně žíhaných svalů po předešlém zkalení rozpadu tratiti, tak že objemu svalového valně ubývá a činnost i energie jeho slábne. Úbyt' svalu pak může postihnouti jen jeden sval, aneb jistou skupinu určité části těla, aneb konečně veliký počet svalů po celém těle po trupu i po údech. V každém průměrně případě vzniká úbytem svalů značné znetvoření postižené části, jet' zhubejší aneb vpadlejší nežli stejnojmenná část strany druhé a zdravé. Když pak ale svaly jsou ve vývinu svém příliš veliké, přecvičené a mnoho vyvinuté, stávají se jen cizopásmníky životní síly těla a spotřebují více výživy, nežli normálně jest třeba. Cvičení námahy neposkytují a nepěstuje se jimi síla konstituce naší do té míry jako eviky vytrvalosti.

Cviky vytrvalosti neposkytují ve svém dosahu a různosti velmi mnoho. Obmezují se na několik známých druhů, jako jsou chůze, běh a veslování a tu ačkoliv jest každý pohyb v dosahu síly jedince, úhrnný obnos jest jen pomalý, otravné látky, jež ve tkáni svalové se nashromáždí průběhem vlastní činnosti svalové únavu působíce, poznenáhlu se odstraňují a to hned v té chvíli, kdy začnou se kupiti. Při cviku námahy nezbyvá času, aby tyto činitele pracovali, únavy vyskytuje se v činném svalu velice záhy a rychle pokračuje, kdežto při výkonech vytrvalosti tato únavy jest jaksi oddálena.

Třída tato čili tyto druhy eviků jsou tudíž mírnější a více méně povšechné v charakteru svém. Tu také hlavně vyskytuje se koordinace čili souřadění známé nám již od dětství, pokud pohybů se týče vůbec. Není třeba soustřediti pozornost na každý jednotlivý pohyb při chůzi naší, běhu a veslování — pravé to eviky vytrvalosti. — průběhem takových výkonů mysl naše může se zanáseti docela jinými myšlenkami. Dýchání, jež jest svalovou činností vytrvalosti jest naprosto automatické a není podřízeno obyčejným pravidlům únavy.

Jakkosti vypěstované cvičeními vytrvalosti různí se od oněch námahy. Obratnost tu nikterak nevyvíjí. Soustředování zaměřuje se pokusem uvolniti pozornost a vypěstování některé skupiny svalové jest podružné nepřímému vlivu na oběh krevní a dýchání, kteréž se vycvičiti mají tak, aby odstraňovaly vyměšovací látky, jakž při smršťování svalstva se hromadí. Zdůrazňujeme opět, že látky ty jsou jedovaté a únavu způsobující.

Jestli eviky takové přemrštujeme, jestli eviky vytrvalosti nad míru a nevhodně provádíme čili i v tom ohledu nestřídmě si počínáme, dostavuje se záhy prudká únavy celková, jež jeví se v popadání dechu, což ovšem záhy se opět zpravidlovati může; únavou celé soustavy svalové, jež po dvoudenním zotavení a více se odstraňuje a konečně únavou nervovou rázu zastaralého, jakž vyskytuje se u těch, již mnoho na závody se cvičili a připravovali, neznačící pravidelného oddechu a soustavného postupu a majíce na zřeteli jen a pouze své vlastní, aneb čet svých a družstev vítězství v tom či onom zápolu. Takového "trainování" bezohledné na vlastní vývin těla i mysle Sokolů jest naprosto nemístné i neslušelo by nám a protože třeba znáti co vrcholné a co přepjaté ve výkonech našich tělocvičných, co vhodné pro tohoto jedince a škodné druhému, co třeba žactvu poskytovat, co dorostu a co ženě i dívce, co staršímu a zkušenému, píšeme tyto řádky, pokračující v úvahách těchto odborných od čísla k číslu.

BRATŘÍM NÁČELNÍKŮM A CVIČITELŮM.

V technickém výboru N. J. S. bylo usneseno vypracovati cvičební rozvrhy pro všechny naše jednoty a Výk. Výbor usnesl dáti tyto tisknouti. Však setkáváme se při tom s jednou obtíží, která nám v práci překáží a mohla by i jinak nákladnou práci tu pro mnohé jednoty učiniti bezcennou. Nevíme totiž, jaké nářadí která jednoty má — jak prostornou jest místnost, v níž cvičí, je-li možno cvičiti skokům a p. Proto, aby práce naše mohla prospěti nejen jednotám některým, ale všem — i těm nejslabším, žádám, aby na technický výbor N. J. S. každý náčelník neb cvičitel zaslal seznam nářadí, které má a jak dalece tělocvična jejich vyhovuje všem cvičením — zahrnutým ve všech odborech naší české soustavy. Jakmile zprávy obdržíme, počneme pracovati na rozvrhu a které jednoty opomenou nám zprávu podati, nebudou moci naříkati, že vypracovaný rozvrh jejich poměrům nevyhovuje. Na zdar!

J. Paskovský, vrchní náčelník.

POŘAD CESTY BRATRA J. SEDLÁKA.

Rozvrh návštěvy jednot Župy Střední společného cvičitele bra. J. Sedláka je následující:

Od 13. do 20. prosince v Hopkins, Minn.

Od 20. do 31. prosince v New Prague, Minn.

Od 1. do 11. ledna 1916 v Montgomery, Minn.

Od 12. do 22. ledna v Owatonna, Minn.

Od 23. ledna do 4. února v Manitowoc.

Působení své v Župě Západní zahájil by br. Sedlák 1. března. Jednoty shora jmenované měly by toto vzítí na vědomí, a měly by se na příchod bra. Sedláka náležitě připravit.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the National Gymnastic Union of Sokols of U. S., North America.

Vychází 15 každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Pořadatel:

Editor:

Dr. J. RUDIŠ. JIČÍNSKÝ, 1900 Blue Island Av., Chicago, Ill.

SUBSCRIPTION - - - - - \$1.00 per year

Předplatné \$1.00 ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, zděl tak rovněž i výpravní listu našeho, aneb jednatele V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatele zvláštní.

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravnímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravnímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravní listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Dr. Winfield S. Hall:

LÉKAŘOVA DČERUŠKA.

(Pro list náš upraveno s laskavým dovolením spisovatele i Americké Jednoty Lékařské.)

Studie života.

I.

“Dobré jitro, tatínku!”

“Dobré jitro,” odpověděl lékař, ohlédnal se. Spatřil ku svému nemalému podivení dčerušku svou, dvanačtiletou Markétku, ana přiběhla mu do pracovny. As před půl hodinou nechal ji s matkou a druhými dětmi u stolu, když byly všichni posnídali i pospíšil pak do své pracovny, aby vykonal některé rozboru lučební, nežli nadejde desátá, kdy již přijímal návštěvy.

“Začínám o desáté, jak víš dívenko, ale jestli ti něco schází, jestli je ti špatně snad, pak rozumí se samo sebou, případ tvůj je na řadě prvý. Jedno však jest jisté, že nejedná se o nějakou poruchu žaludeční, soudě podle toho, jak ti dnes u snídaně chutnalo.”

Markétka, jakoby ani neslyšela slova otcova a pojďdoue k aquarium, jež stálo u okna, prohodila:

“Tatínku, ty máš zde vždy tolik zajímavých věcí, že se nemohu ani dost vynadívati.”

Lékař, aniž by se byl obrátil od práce své, prál:

“To jako myslíš tam v přístěnku? Ani by mně nenapadlo, že by tě sbírka mrtvých předmětů tak zajímala.”

“V přístěnku! I toto tatínku, tam bych se nepodívala ani za nic — od té doby, co — Mluvím o tom tvém aquarium. Vid', že jsi tam dal zase nějaké nové kyticky, aneb co to je.”

Náš lékař rád zabýval se studií života, rád sledoval vše, co zajímavé v tom ohledu, měl k cíli tomu

mnohé sbírky i mnohé pomůcky. Zanechal rozborů a šetření u stolku i popošel k dčerušce své u aquaria stojící.

“Ano, Markétko! Když minule jsem se ubíral kolem bažiny nedaleko Skokie, spozoroval jsem malou strouhu stojící vody zelenavé a dosti nečisté na pohled a tu jsem spozoroval, že jarní slunce začalo tu s životem velice záhy. Nabral jsem si trochu té vody do láhvičky, přinesl domů a nalil potom do aquaria. Tomu je dnes již týden a teplota vycházející z rour tuhle pod stolkem a sluneční paprsky, světlo pronikající oknem způsobily tolik, že život mnohý se tu projevil, že sotva stačí na to celé aquarium. A to za poměrně tak kratinkou dobu. Však počkej, podíváme se, co všechno najdeme.”

Lékař postoupil ku svému stolku i vrátil se s celou zásobou všelikých věcí, aby mohl dčerušce své ukázati co nejvíce. Poznenáhlu ponořil do vody aquaria skleněnou zkoumavku, rourečku na konci sůženou i dostal tak několik kapek vody. Dotkl se potom sklíčka, které měl na stolku a to tak, že na sklíčku zůstala jedna kapka. Hned na to a velice opatrně položil na kapku kulaté a slabounké sklíčko, jako pokrývku. Vodní kapka se ihned pod sklíčkem tím rozšířila v nejjemnější vrstvu a lékař sáhl po drobnohledu. Postavil jej do okna, položil sklíčko s onou kapkou vody pod drobnohled, na místo kde otvor se nalézal, aby silnou čočkou přístroje pozorování díti se mohla, nařídil zrcátko tak, aby světlo oknem přicházející vrženo bylo vzhůru sklíčkem skrze onu kapku vody, zřídil čočku, jakž oko jeho bylo zvyklé i požádal konečně Markétku, aby sama se rovněž podívala. Stačil jediný pohled a dčevce plné úžasu volalo, co všechno vidí, jako na důkaz, že pokus otcův, aby poznala živoucí divy v jediné kapece vodní, malém to světě, rovněž zajímavým, se zdařil.

“A co všechno vidíš, holka?” ptá se lékař.

“Ach tatínku, tady je tolik různých věcí k vidění, tolik zvláštního a podivuhodného, že ani nevím, kde a jak začít, abych ti mohla povědět.”

“Zdalíž pak vidíš nějaké nitky?”

“Ne, ale vidím takové veliké zelenavé provazce.”

“A jsou všechny toto veliké zelenavé provazce stejné?”

“Nejsou, některé vypadají, jakoby byly v celku a pevné, nerozdělené, jen tu a tam jeví se trochu sůžení, neboli rozdělení, kdežto jiné mají jen kratší články, s uzlíčkem i bez a ty články zase, jakoby se dělily, některé z nich mají zelenavé proužky na sobě a jiné zelenavé hvězdičky.”

“Velice dobře jsi to rozdělila, dítě. Netřeba se zdržovati podáváním jmen těchto různých zelenavých nitek, jež pod drobnohledem vypadají jako provazce. Jedno však mají společné, to jest jisto.”

“Míníš tu zelenavou barvu, ne-li?” namítla Markétka. “Však ale tu jsou i jiné ještě, které v tom ohledu mohly by patřiti k téže třídě. Tak na příklad vidím tu i malé kuličky, rovněž zelené, které vypadají jako nezralé melounky a pak jsou tu i takové malé půl měsíčky rovněž zelené. Jsou zelené zrovna tak jako ony provazce.”

“Jsou ty kulaté a v podobě půl měsíčku zelenavé drobnůstky zrovna tak dělené, jako jsi vyzorovala u oněch provazců?” tázal se lékař.

“Některé z nich tak aspoň vypadají, však většina jich jest jako jednotná hmota,” odpověděla děvče.

“A proč ta zelená hmota se nerozpustí ve vodě a nesmísí se s ní, nerozředí se?”

“Nemůže, tatínku, vždyť kolem ní jest takový zvláštní obal, jako nějaké pouzdro, schránka aneb jak bych to nazvala a to jí dodává ten aneb onen tvar.”

“Vyzorovala's, že ten tvar se mění, Markéto?”

“Nikoliv, podobá se spíše, že to pouzdro je pevné, jako z lepenky nějaké utvořené a pochýbuji, že by se mohlo změnit bez porušení, aneb prolomení,” namítla děvka.

“Velice příhodné rozpoznání a dosti dobrý úsudek, dítě. Kdybys chtěla najít nějaké jméno pro tato malá pouzdra, krabice a obaly, jež chovají onu zelen v sobě, kterého bys tak nejraději použila?”

“A proč by to nemohly být obaly a ještě lépe krabice? Mohlo by se jim říci malé pokojíčky, světničky, ale to by nešlo, protože co žije ve světničkách, může přicházet a vycházet, ale tu jest jinak a proto krabice bude snad název nejlepší.”

“Jenže krabice má víko a může se dle libovůle otevřít tak, aby vše, co uvnitř se nalézá, se buď vysypalo, aneb vyndalo, kdežto obsah těchto malých krabic jest, jakoby uvězněn, není-liž pravda?”

“Tak jest, otče. A kdo jest uvězněn, obyčejně má svou vlastní celu. Řekněme tedy, že to taková malá cela...”

“Velmi dobře,” odpověděl otec, “od nynějška budeme těmto oddělením, v nichž nalézá se živoucí hmota nějaká, říkati jednoduše cely, čili odborně buňky. Buňka jest totiž nejmenší jednotná součástka všech ústrojných bytostí, rostlin i živočichů.”

Doktor chtěl se zeptati, jestli by ty buňky mohla nějak roztržiti. Však dceraška jej předešla volajíc radostně a v podivení:

“Jejej, tatínku, tu je něco válečné lodi podobného, pohybuje se mezi těmi provazci a proti těm malým tělíškám a ta rychle se uhýbají. Pravý to zmatek v tom zelenavém světě.”

“Jest podle úsudku tvého to jiný druh buňky?” ptá se otec.

“Proběhlo to tak rychle, že jsem ani neviděla, jestli byl tu nějaký obal, nějaké stěny. Ale muselo tomu již tak být, aby zachoval se podivný ten tvar, lišící se naprosto od těch druhých živoucích částíček. Jestli žije ve své celi, pak jistě není vězněn, neboť tu svou celu tahá s sebou a to hodně rychle.”

“Vidíš, dceruško, my zoveme tyto malé částěčky buňkami hmoty živoucí. Kdybys chtěla rozdělit živoucí ty částěčky, jakž vidíš je pod drobnohledem, na dvě třídy, jaké byly by to třídy?”

Markétka se zamyslela a po chvíli prohodila: “Řekla bych ty zelenavé částěčky a ony pohyblivé se, aneb lépe řečeno snad, zelenavé částěčky a hnědé, pohyblivé a druhé nepohyblivé.”

“Dost dobře chápeš,” odpověděl lékař, “však bylo by snadnější roztržení živoucích, jakž v neděli odpoledne jsme vyzorovali, jedouce parkem a na venku. Které byly tu živoucí bytosti, jež jsi poznala?”

“Viděli jsme stromy a trávu, dobytek a koně. A podle toho bych myslela, že rozdělit lze na rostliny a živočichy, jakž tuším již sám jsi mi naznačil, mluvě o buňce jednotné. Není tomu tak?” zašvitořila Markéta a znovu pohlížejíc drobnohledem, pokračovala: “Ach, tatínku, já již vím, co jsi měl na mysli. Všechny tyto zelené částěčky jsou rostliny aneb živočichové, to jest: v té jediné kapce vody nalézáme život v malém sice, ale přece jen život jako na celé naší zemi.”

“Tak jest, malá kapka vody může obsahovati celý pochod životní, jakž jsme se přesvědčili. Však kapka ta pochází z aquaria čili z vody stojaté, obyčejné. Kdybychom však pozorovali kapku vody vzaté z láhve, jakž tamto stojí na stolku a označené “Aqua Destilata,” poznali bychom, že jest zcela čistá jako sklo. Natočíme-li vody pitné i ta může být naprosto čistá, třeba některá kapka pod drobnohledem zjevila by nám nějakou takovou rostlinku zcela neškodnou, ba někdy i dosti užitečnou.”

“A nepovídal jsi mamince včera, že zdravotní úřad našel nějaké bacilly tyfové, aneb jaké ve vodě poblíž čerpadla? Či jsou to také živočichové?”

“Nikoliv, to nejsou živočichové, ale říši rostlinné náležející částěčky, takové malé, které pod drobnohledem na témže poli a téhož rozměru jak nyní pod drobnohledem vidíš, spatřila bys na sta i tisíce, zejména kdyby dle toho se čočka drobnohledu upravila a zřídila. Jest však pravda, že mikroorganismy tyto čili tyfové zárodky do vody snadno dostati se mohou a pak nebezpečnou ji činí.”

“Tatínku, již je třičtvrtě na devět, musím si pospíšet. Maminka mi povídala, abych tě požádala o peníze na knížky. Tuhle je seznam, jakž napsala mi naše učitelka, podívej se.”

Mezi tím co otec seznam prohlížel, pokračovala dceraška v hovor: “Vid', je to mnoho. Slovník mně však vydrží po celou dobu i na vyšší škole. Dám si naň pozor a mimo to mi jej maminka zašije do plátěného obalu. Dějiny stojí také trochu více a drobnůstky, jako péra a tužky koupím si na příště z toho, co mi dáváš do pokladničky, jestli chceš, tatínku.”

Doktor vrátil jí seznam s podotknutím, aby zašla k lékárníkovi jeho a pořídila si, co třeba a aby mu vše připsal k účtu.

“Maminka ale je toho náhledu, že bude lépe zaplatit hotově, protože účet za chvíli vzroste do té míry, žeť nepříjemné, když někdy jdeme tam i na zmrzlinu. Proto prý by bylo lépe, kdybych zaplatila hotovými.”

“Matka má pravdu,” odpověděl otec podávaje dcerašce pětidollarovou bankovku.

“Děkuji tatínku, drobné ti dám v poledne.” A již zmizelo dítě za dveřmi i pospíchalo se schodou, aby koupilo si, čeho třeba.

(Pokračování).

NOVÉ NÁRODNÍ PÍSNĚ.

Složil a všem Čechům posílá k hojnému zpívání **Karel Horký.**

SMUTEČNÍ.

(Zpívá se jako "Teče voda proti vodě").

Teče voda proti vodě, vitr do ní fouká, [:Scheiner sedí za mřížema, Schreiner na něj kouká:]	Převeliký smutek nastal tej sokolský chase, [:protože je Schreiner gauner, sedí Scheiner v base:]
---	--

Zachovej nám, Hospodine,
naši českou duši!
[:Když se ruka k ruce vine,
Vaška pálí uši . . .:]

HOFLÍFERANT.

(Zpívá se jako "Jede, jede poštovský panáček").

Jede, jede pan Schreiner do Vídně,
jede, jede vzhůru na hrad!
Má už on torbičku
plnou Sokolíčků,
jede škodnou odlífovat.
Jede, jede pan Schreiner do Prahy,
jede, jede dolů na land!
Dej pozor, Vaníčku,
schovej svou hlavičku,
jede, jede hoflíferant!

POJEDEME!

(Zpívá se jako "Ach, ta láska, ta mne trápí").

Ach, ta Vídeň, ta nás trápí, ona nám pokoj nedá —, ale ona přijde chvíle, kdy se to všecko shledá!	Nic ty, Karle, se nestarej, spi ve svém hrobě tiše . . ., však ono se brzy všecko sokolím pérem spíše!
Všecko shledá, všecko víme, všecko si pamatujem! A přijde den, i ten Brixen kdy my si zaúčtujem!	Až to spíšem, tak oblíknem červené košilice, a přes Brixen, není to sen, pojedem do Kostnice!

Není to sen, je to pravda,
věřme jen sami sobě!
Od Havlíčka jde cestička
přes Vídeň, Jene, k tobě!

ARCIVÉVODA BEDŘICH.

(Zpívá se jako "Slovan jsem a Slovan budu").

Jede Bedřich, jede v pole, ve futrálu má dvě hole . . . Hoj, ta jedna je maršálská a ta druhá je kaprálská! [:Na Rusy maršálská, na Čechy kaprálská, to je ta nejlepší slovanská otázka!:]	Ty Bedřichu, ty máš hříchů, co je na tvech gatích štychů, — co je na tvém šimlu chlupů, takovou máš hříchů kupu! [:Dej pozor, maršále, dej pozor, kaprále, čerti už šilhají po tom tvém futrále!:]
---	---

Dr. J. Rudiš-Jičínský:

PO ROCE . . .

DOMA . . . A zase u své práce a u svých povinností na prospěch toho našeho celku sokolského a to po uplynutí celého jednoho roku, kdy zasvětili jsme služby své úkolům lidskosti a na prospěch věci naší i společných zájmů slovanských. Vrátili jsme se se domů, abychom dostáli závazkům svým u listu našeho i vůči jednotě naší, jež s takovým zájmem byla sledovala vždy každý počín náš, nikoli dobrodružný, ale vážný a ve svém dosahu toho druhu, že zdá se nám dnes, konajíc vždy úkol na se vzatý poctivě a svědomitě, že snad ani není možné vše to čeho stali jsme se svědky v těch dobách pohnutých a veliké války evropské. Šli jsme, abychom pomohli bratrům svým, těm ubohým a silným nepřitelem napadeným a deptaným, bratrům Srbům v Srbsku i na Černé Hoře a pokud bylo lze učinili jsme za vydatné pomoci dobrodince a velikého Slovanofila obč. J. W. Frothinghama z New Yorku v té naší družině, seč jsme mohli Děk náš platí všem členům družiny, jako všem našincům, bratrům a sestrám i celé české veřejnosti, která pomohla, když bylo třeba a tu mnohé naše listy věrně stály po boku našem, chápajíc vlastní význam našeho poslání tehdy i nyní

Jak bylo nám, když stanuli jsme, do New Yorku přijíždějící řeckou lodí "Constantine", u nohou sochy Svobody, po všech těch strastech, mnohém sklamaní a zkušenostech zažitých. Poslali jsme, dne 4. října t. r. našim do Sokolny v New Yorku depeši bezdrátovou telegrafii, že již blížíme se k domovu, co zatím loď brázdila ty vlny mořské rychleji, nežli jsme byli sami očekávali a tak dojeli jsme dříve, vykonavše cestu celkem za dvaadvacet dnů z Pirea, se zastávkou ve Španělsku v Allmaria a pro jedše Gibraltare neméně rychle, tak jakoby ten náš kapitán znal, že z moře Středozemního a těchto končin vůbec k vůli vševydáním německým ponorkám záhodno dostat se na Atlant co nejdříve. Pak již cesta sama plynula klidně, třeba trochu toho rozvlnění a na bouři v těch proudech vysokého moře také ani nescházelo. Vlny se zvedaly, šelestily a vítr mocný vstříl nám vál. To snad na pozdrav. Že těšili jsme se? Kdož by ve zlé nám vykládati mohl. Ten, jenž nemá čeho ztratiti, kdo jen v řemesle válečném si libuje, aneb koho touha jen "na front" by nesla, militarismu holduje pod tou či onou předstírkou dnes zde za žold a zítra tam "naverbovati se" nechá, ten ovšem pocíty naše sotva by chápal

Sevěřelo se nitro naše vlivem mnohé vzpomínky blahé i smutné a myslí táhlo vše jako by v divém reji, co zatím oko těkalo tam k ostrovu k těm jicnům dělovým, nad nimi vlajce hvězdnaté a konečně v dál, kde jevíly se pod závojem mlhy, jakoby modravé již vrcholy těch velikánů new yorských, těch budov bělavých, mohutných věží a kupulí, jež slunko zlatilo, poznenáhlu k západu se nachylující. Byli jsme již blízko cíle a přec nám zdálo se ještě tak daleko! Loď zůstala stát a hodina za hodinou přechala, nežli všechny formality přístěhovaleckých úřadů a karantény byly odbyty.

Den se skláněl. My spěchali, ale marně. Ještě byla tu procedura na celnici ku které konečně jsme dorazili. Telefonovali jsme do Sokolny a byl již večer, kdy New York celý stápl se ve světle elektriny, když konečně s bratry new yorskými jsme se pozdravili, kdy potřásali jsme pravicí tak mnohému z těch našich.

O jaké bylo to přivítání, jak milé a upřímné! Co tu bylo vyprávění, co dotazů, co obdivu, že jsme "se tak pěkně tou cestou po moři všichni spravili!"

Pobesedovali jsme a po krátkém odpočinku pověděli našim co a jak bylo o přednášce, dne 7. října, kdy na sta lidu, na vzdor nepříznivému počasí shromáždilo se v Sokolně, v té Sokolně, kde před rokem s pocíty různými kol se rozhlížejíce, neměli jsme ani tušení, kdo z nás se vrátí, aneb kdo, jako oběť humanity zůstane zpět tam, kde litice války rozzuřila se měrou úžasnou, že spíše jako lidské jatky vypádalo

Lidské jatky toho pokročilého prý dvacátého století! A noří se ty vzpomínky jedna za druhou. Po šíji rozprostíral se chlad a příšera epidemie znovu jevíla se zrakům našim, vedle všech těch obětí ubohých a neviných bojujících zde za svoji vlast a tam druhých za otčinu jejich zápasících. Co tu zkázy všude kol, co zmračených, co sirot a vdov, co bědy a strastí vedle potoků krve lidské prolité jménem dnes toho a zítra onoho boha, protože tak žádali si tak zvaní vládcové, jimž za hesel všelikých lid otročil.

A tu tragika dějin slovanských při vzpomínce na to čeho byli jsme svědky i toho co nyní následovalo, spolu se zradou bratří Bulharů, se všim tím neštěstím postihnutým ubohou Srbsku, jakoby náhle vyhoupla se před zrakoma našima

Věřu, že přilehají tu slova Vlčková: "Slované jsou z nejčelnějších národů na zemi — a přece netoliko nepodmaňovali národů jiných a nevládli jimi, anobrž sami napořád byli podrobováni a utiskováni ode všech svých sousedův at' Frankův, at' Němcův, at' Dánův, at' Tatarův, at' Maďarův, at' Turkův, at' Vlachův!"

Čím lze vysvětliti, že Slovany vždy kde kdo otročil, že Slované sotva dovedli uhájiti své samostatnosti v dobách dávno minulých a v době nejnovější na Balkáně znovu bratr proti bratru táhl na cizácký podnět? Čím lze vysvětliti, že i v jediném z cizého poručnictví vybavivším se neodvislém státě slovanském na Rusi dosti často a za nynějšího hrozného zápasu evropského zvláště Němcům vlivem svým a svých řádil, jako Srbsko udolati mohl?

Odpověď tu na snadě. Slovanům všem scházela vždy kázeň, organizace za jednotným postupem a nechtíce znáti velikých společných účelů, třeba jinak svobody milovní neuměli se podřizovati celku, neuměli poroučeti sami sobě a poslouchati svých! Cizáku však přísluhovali všichni, a jsouce mezi sebou nesvorní povolávali, aneb raději přijímali panovníky z cizincův. A jestli nešlo podle vůle a rozumu jedněch stavěli si hlavu a protože kněží té či oné víry navzájem je štváli, jen aby cizák vladař tím spíše se měl, a oni v přízni jeho s ním, jednotlivé kmeny slovanské se různili, oslabovali, rvali, drobili a rozpadali. Co k tomu doba přítomná poskytuje dokladů! Kdežto se kmenové jiných národů slučují v jednotné, veliké, silné celky, ve slovanské rodině vře zhoubně zášť mezi Rusem a Polákem, Srbem a Bulharem, Chorvátěm a Slovincem, Slovák hádá se s Čechem pořád ještě o pravopis, nemohouce dosud pochopiti, jestli by Čechy a Slovácko opravdu mohly obstáti bez Rakouska a jeho otročení. Jen jděte po stopách dějin slovanských a přesvědčíte se, že Slované jsou netoliko z nejčelnějších, netoliko z nejušlechtilejších, netoliko z nejnešťastnějších ale i z nejtragičtějších národů co jich na povrchu země. Kdy sami sobě, své povaze a svým dějinám porozumějí, tak aby toto jádro slovanské otázky se změnilo, jest věru těžko říci, když sledujeme vše to co dnes se děje! Jak ten náš Tyrš byl vystihl, jak dobře znal, jak Sokolstvím připraviti se snažil můstek k vzájemnému pochopení a porozumění všech větví slovanských Však osud jinak chtěl a dnes snažíme-li se jak náleží poznati, jak náleží vniknouti do

všech těch sporů zejména bratří našich na Balkáně a do všech těch tajů bratří srbských zvláště, musíme poohlédnouti se trochu v doby minulé, musíme zajíti do dějin těch junáků, jimž dnes jako malé Belgii diví se celý svět . . .

A s takovými myšlenkami v hlavě rozloučili jsme se posléze s New Yorkem a s těmi mnohými bratry a sestrami i četnými příznivci, abychom povolání jsouce telefonicky zajeli si i k našim do Baltimore, čili abychom ubírali se k domovu touže cestou jako před rokem, uvázavše se tehdy v úkol čestný, ač obtížný, povážíme-li kolik vyžadovalo strádání, kolik obětí . . . Již tenkrát utrhační jazykové záviděli nám "ten výlet", ano povídali i o tom co "vyděláme", ba někteří pomocnou akci naši sesměšňující, litovali i těch centů co sami nedali. My ale šli a pomahali všichni v celé té naší malé družině těm nejuboženějším, těm prvním válkou hroznou a následky též postiženým, pomahali po stránce skutků, prakticky a nikoliv jen na papíře, ba pomahali i krví z krve naší, těm českým zajatcům, Slovanům a všem lidem vůbec a bez rozdílu . . . V Baltimore neméně vřelého dostalo se nám přijetí a po zdařilé přednášce i tam unášel nás pak již vlak k domovu — do toho našeho Chicaga, českého Chicaga, k těm našim drahým všem i v ta hnízda sokolská . . .

Po stopách dějin srbských . . .

Řádky tyto jsou plodem studia na místě samém, mezi bratry na Balkáně, tedy u samém středu Srbův, kdy v junáckém zápolu s Němčkem a Rakušanem a později "bratrem" Bulharem a jeho kdys otročitelem nyní novým spojencem Turčinem, napínali po třech hrozných válkách téměř vysílení poslední síly, prolévající poslední krůpěje krve na obranu své otčiny . . . Jak dopadlo, jak smutně dopadlo netřeba líčiti vám na těchto místech, jen tolik zdůrazňující, že Srb nikdy o milost neprosil, nikdy nepřál si, aby nad ním a jeho národem kdo krokodilské ronil slzy a pomahal mu z milosti, kde jednalo se o pomoc povinnou, nejen v zájmu ubohého Srbska, ale v zájmu celé Evropy, neboť jestli by po této strašné válce hrozných rozměrů měl panovati Němčík následky byly by netušené a zvláště Slovanům a nám Čechům ve staré vlasti vedlo by se pak všelijak, jen ne dobře! Tolik předeslavše podíváme se s čtenářem svým po stopách dějin srbských čili podáme si údaje všechny pro správnou orientaci naši v posuzování vzájemných poměrů na Balkáně, v prvé však řadě poměrů mezi Srby a Bulhary. Črty tyto osvětlí udalosti, jichž současné sledování může vyvolati odpor a nesympatie slovanských bratří mimo Balkán, kteří jsme pro nedostatek zkušenosti mohli i chybně posuzovati zejména srbské poměry. Kromě hospodářského vývoje vylíčíme co možná i politické udalosti, jež se v Srbsku odehrály v minulosti i dějiny vzniku státu čili državy této na Balkáně. Postup taký považujeme za nevyhnutelný, aby se mnohým nynějším hnutím a výsledkům smutným dala pravá logika, jež by se jinak nemohla nalézt . . .

* * *

Bylo na začátku sedmého století — aneb, abychom mluvili přesněji as tak kolem roku 638, kdy Srbové, kteří před tím usazení byli v oblastech nynější Halície, přišli do země, kterou v době přítomné tak statečně byli hájili proti vetřelcům německým a zrádcům "bratrským" i hordám rakouským, jenže tehdy usadili se i v místech, kde nyní Bosna a Hercegovina se nalezá a Černá Hora rozprostírá. Heraclius potvrdil vlastnictví jejich v těch krajinách poddunajských, pod Sávou a dále až k odražení gotského, hunského a avarského nájezdu. Východo-římské císařství válčilo totiž proti nájezdům se Severu i Východu. Vpády neustávaly a odbranná byzantská moc

slábla postupně, i tak umožněno založení nových nezávislých států na Balkáně, jako Srbska a Bulharska. Ano, viděli jsme na své oči mnohé ty památky, zbytky hradů a trosky všelikých opevnění z dob byzantských, jak v Soluni, tak i ve Skoplji, ba v blízkém Bardovači, kde za naší doby bylo právě mnoho zajatců Čechů a Slovanů vůbec, stali jsme se svědky vykopávek z nánosů pískového podél řeky Vardaru, jež vesměs poukazovaly k dávným dobám římským. Viděli jsme tu mnohé vázy, popelnice a sloupy byzantské z mramoru, ba i částě krásných a rozbitých soch římských, jež pocházely jistě z dob dávných a před sedmým stoletím, kdy se Srbové objevují zde jak již řečeno, jako oddělená, zvláštní skupina mezi hojnými slovanskými plemeny, jež zaplavila Balkán, ještě s dřívějším vpádem třetího století. Koncem osmého a počátkem devátého století objevují se prvé počátky srbského státu, rozkládajícího se od Dunaje po moře Jaderské. Tedy v dávné již minulosti pečovalo se o cestu k moři, aby styk s druhým světem mohl býti vydatnější a účinnější a v té době také Srbové přijímají křesťanství. Zem jejich rozdělena byla ve dvě oblasti — Srbsko Jaderské, jež zahrnovalo: Zetu, Travani, Hum a Neretvu a Srbsko Podunajské, kde byla Bosna, Raška a s přímořím bylo ovšem zvláště příhodné pro počiny srbského státního a vlastního života. Do Nemaňe (1168) základy srbského státu, ačkoli hranice pod Čáslavem (931—960) i Bodinem (1073—1101) byly velmi prostrannými, značně kolísaly. Nemaňa zakládá stát, jenž měl nahradit byzantskou říši a kterýž za panování této slavné dynastie vynikl politicky i kulturně, dosáhnuv za Dušana vrcholu svého rozpětí. V dobách srbského státu v třináctém a čtrnáctém století (1168—1371) Bulharsko zvedlo se po třetí z rozvalin, aby brzo zaniklo znovu následkem přirozeného a mocného srbského rozpětí. Při utváření se obou států vznikaly neustálé spory a to od sedmého do polovice čtrnáctého století. Bojovalo se s nestejným úspěchem s obou stran. Do sporů vměšovali se často Frankové i Byzancie, již Srbové sprostili se dříve, nežli Bulharsko. Čáslav, o němž výše je řeč, byl župan čili náčelník, aneb princ, vůdce lidu svého potvrzený sice byzanci, ale o samostatnost země pečující. Po smrti jeho Rašky zmocnili se Řekové, využítkující jako vždy vzájemné rvavosti "bratří" téměř jednoho původu, Srbů a Bulharů. Tehdy zdálo se, že všechno národní oduševnění, jakoby se bylo přestěhovalo do Srbska u přímoří. Štěpán Nemaňo, nejmladší ze čtyřech bratří, kteří rozdělili si konečně vládu v Rašce mezi sebou, slibivše poddanství císaři Manuelovi Comnenusovi, konečně zbavil se jha byzantského. Roku 1196 poděkoval se na prospěch svého druhého syna Štěpána, jenž dobře vládnou, dovedl vzdorovati nepřátelství Bulharů, Hunů i Řeků a to tak znamenitě, že prohlásil se roku 1220 králem a požádal papeže za požehnání. Toho se mu dostalo a tak o jednoho krále "z boží milosti" Evropě přibýlo. Jeho následníky byli Radoslav a Vladislav, za panování jejich nestalo se však mnoho významného a tu po době té nadchází ona lepší za vlády Uroše (1242—1276). Týž studoval vlastní zemi svou i pečoval o rozvoj její v každém ohledu. Doly srbské snažil se co nejvíce vykořistiti a ze stříbra dobytého razil prvé stříbrné peníze srbské. Srbsku se dařilo a tu vládce jeho přišel na nešťastnou myšlenku, jako pravý Slovan hoden svého původu, aby s cizákem se úžeji spojil a to sňatkem, čili dovezením do země ženy maďarské. Dorozuměl se totiž s králem maďarským, aby vnučku jeho vzal si za ženu syn jeho Dragutin, kdežto on sám vzal si francouzskou princeznu, jen aby byl v příbuzenství s Karlem z Anjou. Roku 1257 byl prostředníkem mezi Byzancií a Bulhary. Netrvalo dlouho synáček Dragutin po maďarských piklech svého příbuzenstva patrně nemohl se do-

čkatí vlády a trůnu a jednoduše otce sesadil. Otec šel do kláštera roku 1276 a za nedlouho skončil. Ale Dragutinovi se nepovedlo, bratr jeho Milutin, po pěti letech zaklepal mu trochu na svědomí a udělal mu totéž co Dragutin dříve učinil vlastnímu otci svému, jednoduše jej sesadil. Tak stalo se 1281. Po třech válečných taženích Milutin získal větší část Macedonie a sice (1282—1283—1285) s naprostým výsledkem. To nelíbilo se již tehdy Bulharům, nastaly spory a konečně bulharský král Šišman do boje vytáhnout byl na hlavu poražen a přinucen, že stal se vasalem Srbska. Na tom ale nebylo dosti roku 1296 vtrhl král srbský do severní Albánie i zmocnil se Drače. Jaká shoda to dějinná, povážíme-li co vše se dělo v době poslední, kam až pronikli Srbové, snažící se obnoviti novou velkou Srbiji, když tu nepřítel krutý zákeřně je přepadává, aby spolu s Bulharem od nepamětné divným "bratrem" dokončil pomstu svou . . . Milutin v tahu proti Maďarům, kteří rozpínavostí svou stále jej ohrožovali nepochodil i ztratil posléze Bělehrad a celé vévodství Matčovo, které byl zdědil v Uhrách po bratru svém Dragutinovi. Stojí rovněž za zmínku, že oženil se se Simonidou, dcerou Andronicusa II. a jako dobrý vladař "z boží milosti" stavěl chrámy bohu svému, jenž prý zbraním jeho byl vždy náramně dobře požehnal. Jinak ale byl i dobrý obchodník, který rozuměl rozvoji národohospodářskému zemi své, podporoval sedláka ve vzdělání rodné půdy i staral se, aby udržoval spojení s Benátkami i Dubrovníkem a obchodními trhy tam i jinde. Po něm nastoupil syn jeho Štěpán Dečanski (1321—1331), který opět s Bulhary se znesvaril a konečně zvítězil nad nimi i jejich spojencem Andronicusem III. a postoupil daleko až po Niš, kterážto město padlo do rukou jeho. Dobytí města toho, kde dnes po tolika stech letech znovu Bulhar se ocitá, oslavil onen vladař zbudováním kláštera Dečanského, jako nejkrasšího dokladu umění architektonického bratří Srbů doby tehdejší. A nežli jsme odjeli ze Srbska po díle vykonaném v zájmu humanity zajeli jsme i na tato místa, abychom vzdali hold starému umění, dávné památce, nemajíce ani ponětí o tom jak poměry za krátko žel se utváří!

Nežli však půjdeme dále jest třeba uvědomiti si, že první bulharský stát byl založen Isperichem (679). Samuelův macedonsko-slovanský stát (976—1014) neměl žádného přirozeného spojení se zaniklým Isperichovým státem. Šířil se rychle a potrvál do 1074. V Srbsku v té době panoval nejprve Michal a při samém pádu bulharského státu nastoupil Bodin (1073—1101). Po 112 letech povstáním za vůdcovství bratrů Petra a Jana Asena Bulharsko vchází opět ve státní útvar, majíc i ráz bulharsko-rumunského státu. Toto třetí období bulharského státního života trvá do 1330. Z toho všeho zde pověděného poznáváme, že od počátku příchodu Slovanů na Balkán nejprve činí se pokusy a pak se skutečně založí dva mocné slovanské státy, soupeřící o udržení se, jeden na škodu druhého, jakž Stojanovič dobře vysvětluje. Pro založení jednoho velikého slovanského státu nebylo na Balkáně příznivých podmínek, ačkoliv se nahodily jednou, když Srbsko mělo zaměnití Byzancii, ale tu na dějinném jevišti objevují se Turci (1354) i zabrání pochodu spojení balkánských Slovanů. Romanisovaný balkánský poloostrov, vydán vlivu velikých slovanských mass a zejména srbskému plemeni, od šestého století vstoupil ve fási poslovanšťování. Tento proces posloužil Slovanům především tím, že stvořeny dva slovanské státy na Balkáně, a pak že přijetím křesťanství na slovanském jihu Cyrilem a Methodějem bohoslužba ustanovena ve slovanském jazyce. Mohl se arciť jen spoře vyvíjet, třeba i tu jako všude jinde náboženství a církev hrály hlavní úlohu.

Turecká záplava v třináctém a čtrnáctém století znemožnila další účinky těchto postupů. Po pádu Cařihradu, Turci byli pány celého Balkánu . . .

(Pokračování).

UCTĚNÍ PAMÁTKY FUEGNERA V CHICAGU.

V Chicagu nebylo letos snad jednoty naší, která by nebyla uctila památku jednoho z hlavních zakladatelů Sokolstva, našeho Jindřicha Fuegnera. Padesáté výročí jeho úmrtí bylo k tomu také vhodnou příležitostí. Vzdělávací Odbor Župy Střední vydal pěkný pamflet v němž vedle původní básně bra. J. J. Hájka, a skvostné podoby Fuegnerovy, reprodukce Manese, byl i nástin života a působení oslavence z péra bratra Tůmy. Pamflety tyto byly v mnoha výtiscích rozeslány jednotám Župy k rozdáni mezi členy. U Plzeňského Sokola promluvil po cvičení členstva k shromážděnému dorostu a Sokolicím br. dr. Vojan. Řeč jeho sledována byla pozorností a jistě mnohé z ní utkvělo v myslích posluchačů. U T. J. S. Praha promluvil pisatel tohoto, T. Vonášek, když cvičící členstvo, žactvo a Sokolice v pěkně vyřízených zástupech v cvičebních úborech za četné účasti příznivců Sokola před jevištěm stálo. Vyzvání řečníka, by účastníky čest vzdána byla Fuegnerovi povstáním, bylo uposlechnuto se vzácnou ochotou. Po řeči předváděny ukázky cvičení i her. Br. Koleno odnesl si se svými svěřenci četnou hlučnou pochvalou. Bratr V. Soukup za doprovodu Sokolky Durčánkové na piano přednesl solo na housle — umělecky, jak se byl tomu ve škole pražské naučil. A Sokolka Durčánková, jež pilně navštěvovala cvičení Prahy a jež dosud dobrou členkyní Sokolek Praha je, napomáhala svým pozorným a přesným doprovodem k zvýšení dojmu hry. Bylo již skoro 11 hodin když pořad skončen.

U Tábor Slovanské Lípy byla slavnost Fuegnerova v neděli, 21. odpoledne. Řečníkem byl dr. Vojan a Sokolka Zelingerova při doprovodu sestry své na pianu zapěla. Br. B. Veselý měl solo na xylofon a Sokolice Koželuhová s doprovodem sestry Durčánkové zapěla rozmarňé píseň. Byla donucena potleskem k zapění další písně. Br. V. Soukup ochotně vyhověl žádosti bra. Peroutky, člena pořádacího výboru, a neobtěžoval si přijetí z T. of L. do Merigold, aby k uctění památky Fuegnerovy i zde svou uměleckou hrou na housle přispěl.

— V Oak Park uctěna byla památka v pondělí, 15. při cvičení, u K. Jonáš v Cicero mluvil br. Dr. A. Mueller.

Marie Česká:

DVACETIPĚTILETÉ TRVÁNÍ SBORU "SOKOLEK SOK. JED. BLESK."

Den 17. listopadu t. r. byl svátkem baltimorských Sokolek. Slavily totiž 25. výročí založení sboru. Dne 17. listopadu r. 1890 založen "Sbor Baltimorských Sokolek" následujícími: Marie Dřimalova, Marie Hranička, Josefa Hranička, Alžběta Šimova, Frantička Pocova, Antonie Dřimalova, Otilie Pokorných, Antonie Janatová, Marie Kalaba, Barbora Klečková, Marie Matějková, Růžena Matějková, Teresie Michaelova, Anežka Francová, Barbora Stichova, Barbora Kadaňová a Rosalie Stichova. Tyto sestry, za pomoci členů Sok. Jed. Blesk snažily se o získání obecního zdejšího pro podporování ženského tělocviku, a dle prvních zápisků lze se přesvědčiti, že dosti krušné byly začátky sboru. Ba i mezi zakladatelkami samými bylo, jak zápisky dokazují, málo vytrvalosti v započaté práci, tak že po dvou letech jen malý počet zakladatelek patřil ku sboru. Členstvo se stále měnilo, což ovšem mělo zhooubný vliv na veškerou práci sboru, která pozůstávala většinou z pořádání zábav. Těch několik vy-

trvalých cvičenek ovšem nemohlo dosíci takových úspěchů, jakých by si byly přály. Za jedno nebylo tu cvičitele odborníka, a za druhé cvičilo se ve sklepní místnosti národní síně "Bohemie", místnosti tmavé, vlhké, která se spíše podobala středověké mučírně, nežli tělocvičně. Vím to ze zkušenosti, neboť ač jsem nebyla Sokolkou v těch letech, vyučovala jsem první třídu Čes. Svob. Školy v místnosti vedlejší, která byla právě tak "útluná" a k vyučování spůsobila jako ta tělocvična.

Počátkem roku 1898 vyzvala Sok. Jed. Blesk sbor Sokolek ku sjednotění se, a sbor Baltimorských Sokolek vstoupil pod záštitu Sok. Jed. Blesk, a jméno sboru změněno na "Dámský Těl. Sbor Sokolek Jednoty Blesk". Ve cvičení Sokolek uvolil se br. Victor Hiršaur, a úřad ten zastával delší dobu. Počet cvičenek tímto rokem dostoupil na 12 Sokolek a 10 žákyň. Ku konci tohoto roku zvolen výpomocným cvičitelem br. Alois Pokorný a později br. Frant. Štětka. Zvolení br. Štětka vrchním cvičitelem, a postavením vlastní tělocvičny Sok. Jed. Blesk v r. 1902 bylo mezníkem v životě Baltimorských Sokolek. Činnost sboru od té doby jest pozoruhodná. Ačkoliv početně sbor byl vždy slabý, čítaje ne více jak 35—40 členkyň, však na počtu tak nezáleží jako na jakosti, účastňuje se sbor Sokolek vši práce pokrokové a veřejné v Baltimore, a co cvičení se týče, jest sbor jedním z nejlepších. Cvičících členek jest stále kolem 24, což jest dosti velké procento, a mezi těmi cvičí několik vdaných sester. Od roku 1908, kdy sbor vstoupil ve svazek Nár. Jed. Sok., a jméno sboru změněno na "Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk", bere sbor živý zájem o vše co sokolské v této zemi i ve vlasti. Přispívá morálně i hmotně kde třeba jest, nikdy neodmítne pomocné ruky bratrským jednotám, a Čes. Svob. Škola Aug. Heřman v Baltimore má v Sokolkách obětavé příznivkyně.

Finanční zpráva sboru za 25 roků, jak čtena o jubilejní slavnosti, zní:

Příjem.	Vydání.
Na příspěvky\$1,008.30	Na závody\$ 300.00
Na Výk. Výbor... 170.20	Na V. Výb.... 133.70
Mimořádný příjem 643.86	Na sjezdový fond 19.50
Úroky 34.20	Mim. vydání... 639.97
	Na školy 136.50
	Na národní účele 194.10
	Milodary 35.05

Příjem za 25 r...\$1,856.56 Vydáno za 25 r...\$1,458.82

Příjem za 25 let.....\$1,856.56

Vydáno za 25 let..... 1,458.82

Zbývá\$ 397.74

Nemovitý majetek 89.90

Veškerý majetek sboru.....\$ 487.64

Dle zprávy této viděti, že ruka Sokola jest dosti štědrá.

Jubilejní slavnost vydařila se jak náleží. Sestry činily se, by zpříjemnily milým hostům večer ten, což se jim zcela podařilo. Velice mile nás překvapili svoji návštěvou sestra Anna Veselá a br. Grabenstein z New Yorku, již zastupovali Vých. Župu N. J. S.

Pořadající výbor žádal V. Ž. o vyslání řečnice k slavnosti, avšak když stále žádné odpovědi nedostávaly, uspořádaly program s místní řečnicí. K radosti všech však 3 dny před slavností došel telegram oznamující příjezd výše zmíněných sester a bratra. Jediné, co kalilo radost Sokolek při tak významném svátku byla malá účast bratrů místních. Bratři! Sokolky vždy věrně stály po boku Vašem, snášely svízele i radosti vždy s Vámi, a nyní kdy

uznati jste měli práci sester Vašich, práci rovnocennou, a radovati se s námi, zapoměli jste na nás? To bolí bratři, a nebýti těch několik obětavých bratrů, kteří vždy pro věc sokolskou obětují čas i pohodlí vlastní, byla by síň bývala zcela prázdná. Těm bratrům budí nás dík, avšak jest liknavost bratrů druhých omluvitelná?

Pořad programu byl následující:

1. Overtura.
2. Zahájení slavnosti a uvítání hostů, star. R. Stichova.
3. Zpěv "Svoji k svému", pěv. odb. Sok. Jed. Blesk.
4. Hudba.
5. Slavnostní řeč, Sokolka Bohumila Cihlářová, která po ukončení proslovu představila obecnostu dvě ze zakladatelek, které nepřetržitě po celých 25 let ku sboru patří a stále činnými jsou sestry Barboru Štětkovou a Rosalii Stichovou, a bratr Cihlár jménem Sokolek odevzdal jim nádherné kytice v uznání za práci pro sbor vykonanou. Představení ses. Veselé z New Yorku a řeč téže. Sestra Veselá hlavní zřetel obracela ku výchově dorostu, a za Těl. sbor Dívek a Paní odevzdala darem skvostné kladívko ozdobené národními barvami, načež podána jí kytice.
6. Proslov br. Grabensteina za Župu Vých. N. J. S.
7. Proslov starosty Sok. Jed. Blesk, br. Ant. France.
8. Legenda od Wieniavského na housle přednesl p. Jan Dolejš, u piana sl. M. Ječných.
9. "Hoj vzhůru pestrý Sokole", pěv. odb. Sok. Jed. Blesk.
10. Hudba.
11. Tělocvičné skupiny a) Sokolky Sok. Jed. Blesk, b) cvič. členstvo Sok. Jed. Blesk.
12. Živý obraz a jubilejní báseň přednesla Sokolka Otilie Pokorná, a slavnostní proslov veršem proslovil Sok. J. Cihlár.
13. Čtení zdravic, příjmů a vydání. Taj. Emma Stupkova a úč. Otilie Pokorná.
14. "Růžinko má, dřímej", zapěl pěv. odb. Sok. Jed. Blesk.
15. Proslov br. F. Elsnice za Řád Blaník, č. 26, Č. S. P. S.
16. Hudba.

Po vyčerpání programu následovala volná zábava a o půl noci večere, a v milé zábavě bratři i sestry setrvaly do pozdních hodin.

Zdravice zaslaly: Těl. jednota a odbor Sokolek Vlasta, St. Louis; Děd. Americký Sokol, Baltimore, v místě; Řád Baltimore, č. 42, Č. S. B. P. J. v místě; Děd. Vzděl. Spolek Pokrok v místě; Čes. Akademický Kroužek v místě; Velko-Výbor J. Č. Dam státu Maryland v místě; Sbor Ctílada, č. 15, J. Č. D. v místě; Sbor Zlatá Praha, č. 87, J. Č. D. v místě; Sbor Vlastimila, č. 20, S. P. J. v místě; Sbor Vytrvalost, č. 35, S. P. J. v místě. Soukromé projevy: Slovenská Sokolka Františka Hruzová; Štefan Cmero, věrný Slovák a přítel Sokolstva.

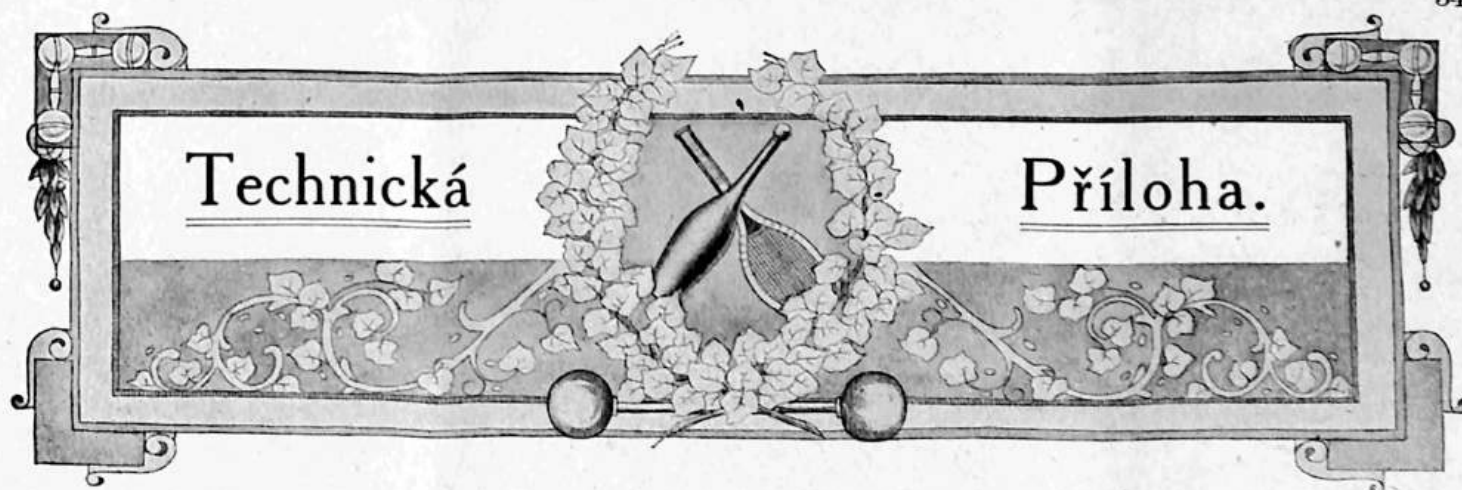
Za milé projevy uznání práce naší, jakož i mnohé dary náš srdečný dík a Na zdar!

NÁRADÍ TĚLOCVIČNÉ

potřebují jednota Lucas, Kans., a nově založená jednota v Rosenberg, Tex. Kdyby některá jednota měla náradí jehož nepoužívá již, byla by výpomoc s ním vítána nejen bratřimi jmenovaných jednot, ale i V. V. N. J. S., který po případě náradí takové odkoupí. Dejte vědět co nejdříve jednateli V. V. čím byste mohli vypomoci.

T. Vonášek,
1647 So. St. Louis Ave.

POŘÁDÁ JOS. ČERMÁK.

Pouze příspěvky pro tuto část buďtež adresovány: J. Čermák, 2533 S. Central Park Ave., Chicago, Ill.

Nesoudobá cvičení činkami dřevěnými.

Pro Sokoly, Sokolky neb vyspělejší dorost.

Cvičení toto jest dobrou přípravou pro nesoudobná cvičení kuželi, která působí nemalé nesnáze cvičencům i evi-čenkám, kteří nejsou obdařeni přirozeným rytmem. Cvi-číme-li bez hudby, pak počítáme rychle v rytmu šotyšovém jak následuje: "raz!" — "a!" — "dvě!" — "a!" — "tři!" — "a!" — "čty!" — "ři!" Jeden pohyb značí jednu do-bu čili jednu $\frac{1}{4}$ notu — a jelikož šotyšový takt obsahuje čtyři $\frac{1}{4}$ noty, pak "raz!" — "a!" — "dvě!" — "a!" — znamená jeden takt. Kdo není obeznámen s rytmem šotyšo-vým, tomu snad bude jasno, řeknu-li, že počítáme asi v ta-kovém ruchu, v jakém provádíme poklus. Jest to tedy ruch výstřední.

V tomto výstředním ruchu evičíme pouze pažema, kdež-to výpady a klony provádíme v ruchu středním a sice na každé dvě noty jeden pohyb. Kde jest tedy časomíra 1! 2! 3! 4!, evičíme v ruchu výstředním, jak shora naznačeno — a kde jest časomíra udána 1—2! 3—4!, vykonáme jeden po-hyb na dvě doby čili na dvě $\frac{1}{4}$ noty.

Cvičení obsahuje rychlé pohyby paží, výpady a klony jakož i poklus.

Zákl. post. Přípažit, stoj spatný.

I.

a) Levou paží skrčit zapažmo 1! pravou skrčit zapaž-mo 2! levou v před třít 3! pravou třít 4! Levou skrčit 1! pravou skrčit 2! přípažit levou 3! přípažit pravou 4! Opako-vat 4krát. Dohromady 4 takty.

b) Výpad levou v před a paže skrčit zapažmo 1—2! předklon paže v před třít (činky na zemi) 3—4! vzpřím a paže skrčit 5—6! Zákl. post. 7—8! Opakovat výpadem pra-vou.

c) opakovat a), ale začínat pravou, t. j. levá následuje jednu dobu za pravou.

d) opakovat b), ale počínat výpadem pravou a končit levou.

e) Poklusem 4 kroky v před — poklusem na místě půl obrat v levo — opakovat 4krát, až octnou se všichni opět na svých místech. Opakovat s obraty v pravo. Celé evičení od počátku až do konce bez přestávky.

II.

o) Opakovat nesoudobně a v témže rytmu evičení a) části I., ale paže krčit přípažmo a vzhůru třít.

b) Výpad levou v zad, paže skrčit přípažmo 1—2! zá-klon, paže vzhůru třít 3—4! vzpřím a paže skrčit 5—6! zákl. post. 7—8! opakovat, ale výpad pravou.

c) Opakovat a), ale začínat pravou.

d) Opakovat d), ale začínat výpad pravou.

e) Opakovat poklus, ale nejdříve $\frac{1}{2}$ obraty v pravo a pak v levo.

III.

a) Skrčit levou přípažmo (takže předloktí jest na zevní straně záloktí) 1! pravou 2! levou stranou třít 3! poloha dlanní) pravou 4! levou skrčit 1! pravou skrčit 2! přípažit levou 3! pravou 4! Opakovat.

b) Výpad v levo stranou a paže skrčit 1—2! úklon v le-vo, paže stranou třít (levá činka dotýká se podlahy) 3—4! vzpřím a paže skrčit 5—6! zákl. post. 7—8! Opakovat, ale výpad v pravo.

c) Opakovat a), ale začínat pravou.

d) Opakovat b), ale začít výpadem v pr., úklon v pr.

e) Opakovat poklus, ale polovinu levých zástupů obra-ty v levo, pravé zástupy obraty v pravo. Opakovat dva-krát. Tento poklus při větším počtu evičenců můžeme pro-vést též tak, že levé zástupy obračí se v levo, pravé zá-stupy v pravo — střední pak čtyři kroky v před, čtyřmi kroky na místě celý obrat v levo, návrat na pův. místa, obrat v levo. Opakovat, ale obraty v pravo.

Cvičení tyčemi.

Pro mužský neb ženský dorost.

Dorostenci mohou cvičiti tyčemi železnými, dorostenky tyčemi dřevěnými.

Polohy tyče rovné — výdrže (cvičení rovnováhy) výpady a klony.

Zákl. postavení: stoj spatný, tyč dole před tělem.

I.

a) Tyč rovně před prsa a stoj přednožný levou 1! tyč rovně nad hlavu, přednožit levou 2! tyč rovně před prsa a stoj přednožný levou 3! zákl. post. 4! Opakovat, ale postoj a přednožit pravou.

(Opakovat každé cvičení 2krát, dohromady 16 dob)

b) Tyč rovně nad hlavou (paže co nejvíce napnuty) a přednožit levou 1—4! (výdrž) zákl. post. 5—8! totéž, ale přednožit pravou 1—4! zákl. post. 5—8!

Opakovat střídavě cvičení a) a b), každé 16 dob.

c) Výpad levou v před, tyč rovně nad hlavou 1—2! hluboký předklon (až hrud' kolena se dotýká, paže výdrž) 3—4! vzpřím 5—6! zákl. post. 7—8! Opakovat, ale výpad pravou.

Opakovat několikrát a pak cvičit za sebou cvičení a), b) a c), každé 16 dob.

II.

a) Tyč rovně v levo stranou, stoj únožný levou 1! tyč rovně nad hlavu, unožit levou 2! tyč rovně v l. stranou a stoj únožný levou 3! zákl. post. 4! Totéž v pravo. Opakovat — 16 dob.

b) Tyč rovně nad hlavou, unožit levou (výdrž) 1—4! zákl. post. 5—8! Totéž, ale unožit pravou 1—8!

Střídat cvičení a) a b), každé 16 dob.

c) Výpad v levo stranou, tyč rovně nad hlavou 1—2! hluboký úklon na levo (paže výdrž) 3—4! vzpřím 5—6! zákl. post. 7—8! Opakovat, ale výpad a úklon v pravo.

Opakovat cvičení a), b) a c), každé 16 dob.

III.

a) Tyč rovně za hlavu, stoj zánožný levou 1! tyč rovně nad hlavu, (paže poněkud ohnuty a skříženy, levá před pravou) a zanožit levou 2! tyč rovně za hlavu a stoj zánožný levou 3! zákl. post. 4! Opakovat opáčně.

Opakovat l. a pr. — 16 dob.

b) Tyč rovně nad hlavu, paže skříženy, levá před pravou a zanožit levou (výdrž) 1—4! zákl. post. 5—8! totéž opáčně 1—4! zákl. post. 5—8!

c) Výpad levou v zad a tyč nad hlavou, paže skříženy levá před pravou 1—2! hluboký záklon (paže výdrž) 5—6! zákl. post. 7—8! Opakovat opáčně.

Opakovat cvičení a), b) a c), každé 16 dob.

Cvičení na nářadí.

Podává Jan Sedlák.

Cvičení na žebříku vodorovném.

Vnější hmatem na štěřinách (žerdích) pokos:

1. Ručkování střídnoruč na před.
2. Ručkování, střídnoruč na před a zpět na zad.
3. Ručkování střídnoruč na před ve výdrži přednožmo pravou.
4. Ručkování střídnoruč na před a na zad ve výdrži přednožmo levou.
5. Ručkování střídnoruč na před a na zad ve výdrži roznožmo, kříž silně prohnutý.
6. Ručkování střídnoruč na před ve výdrži přednožmo skrěmo pr. — celý obrat v l. a třet dolů — ručkování souruč na před.
7. Ručkování střídnoruč na před ve shybu — svis — půl obrat v l. na pravé štěřině do visu pobok — ohnout přinožmo l. — ručkování střídnoruč v l. stranou — třet dolů — seskok.
8. Ručkování souruč na před a na zad.
9. Ručkování souruč na před ve výdrži přinožmo skrěmo pr. mrštit a přednožit pr. — ručkování souruč na zad ve výdrži přednožmo pr.
10. Ručkování souruč na před ve výdrži roznožmo prohnutě — skrčit přednožmo s nožmo — ručkování střídnoruč na zad — střídavě třet (mrštit) v před l. a pr. a opět skrčit. (vždy jedna mrští, druhá se ohne).
11. Ručkování souruč na před ve shybu (pro muže) — přednos roznožmo — ručkování střídnoruč na zad ve shybu ve výdrži uvedené — svis a seskok.
12. Ručkování souruč na před v přednosu — shyb vznesmo roznožmo — ručkování střídnoruč na zad ve výdrži naznačené — zvolna svis — seskok.

K r u h y .

Osnova: Vis a změny visu, vzepření, mety.

1. Svis v předu — shyb — vis vznesmo — vzepření převěsem pr. (přes pr. páži) — sešin na zad — přešvih pr. puštěním a opětným dohmatem pr. po přešvihu do svisu v předu — seskok.
2. Svis v předu — shybem vis vznesmo — zákmi — předkmihem vis vznesmo — vzepření převěsem l. — sešin na zad — přešvih únožmo l. na před do shybu — seskok.
3. Svis v předu — shyb vznesmo — vis vznesmo — zákmi — předkmihem vis střemhlav — vzepření převěsem pr. — sešin na před — zákmi — před kmihem překot na zad snožmo.
4. Svis v předu — vis vznesmo — vis střemhlav — zákmi prohnutě — předkmihem prohnutě vis střemhlav — svis v předu zvolna vis vznesmo — vzepření střídnoruč — spád na zad do visu vznesmo a překot na zad.
5. Svis v předu — vis vznesmo — zákmi — předkmihem prohnutě svis v zadu — zvolna svis v předu a vzepření tahem souruč — sešin na před vysazeně — zákmi — předkmihem překot na zad prohnutě.

P r o s b o r e v i č i t e l s k ý .

1. Svis v předu — vis vznesmo — zákmi — předkmihem prohnutě vis střemhlav — výkrut na zad — vzepření vzklopmo — spád na zad do visu vznesmo a překot na zad snožmo.
2. Svis v předu — vis vznesmo — zákmi — předkmihem prohnutě výkrut na zad — vzepření předkmihem — spád na před vysazeně — zákmi — předkmihem překot na zad snožmo prohnutě.
3. Svis v předu — vis vznesmo — zákmi — výkrut na před do visu vznesmo — vzepření vzklopmo — spád na před vysazeně — zákmi — překot na zad roznožmo předkmihem.

4. Svis v předu — vis střemhlav visem vznesmo — zákmihi prohnuté a výkrut na před vysazené do visu vznesmo — vzepření zákmihiem — spád na zad prohnuté a překot na zad snožmo.
 5. Svis v předu — shybem prohnuté vis střemhlav — zákmihi a výkrut na před prohnuté do visu střemhlav — prohnuté vzepření zákmihiem — sešin na před prohnuté do visu střemhlav — zákmihiem výkrut na před do visu vznesmo — přešvih roznožmo na před do stoje na zemi.
- Vzepření zákmihiem: Nabíraje kmihi z visu vznesmo, včasné prohýbej, abys tělem prohnutým hluboce zakmihihl a provazy co nejvíce tím natáhnul, kteréž pomáhají rychlému tvému přechodu do vzporu při zákmihiu, tebe přitahující. Nepřítahuj se, nýbrž dej váhu hlubokému zákmihiu. Zde síla naprosto nepracuje, nýbrž rychlost, švih.

Hodina cvičitelského sboru.

Podává J. Paskovský, evičitel Sokola Chicago.

Hrazda doskočná. Vymyký, přemyky.

1. Z náskoku výmyk předem do vzporu — spád na zad do visu vznesmo — vzepření jízmo pravou uvnitř s 1/1 obr.
2. Z náskoku výmyk předem do vzporu — spád na zad do visu vznesmo — vzepření jízmo pravou uvnitř s 1/2 obratem v levo — spád na zad — průvlek levou napřed a podmet.
3. Z náskoku výmyk předem do vzporu — spád na zad — k spojitě průvlek do visu vznesmo v zadu a vzepření přítrhem (cukem) ve visu v zadu — odskok napřed.
4. Ze svisu nadhmátem — přemyk předem do stoje na zemi.
5. Ze svisu podhm. přemyk předem do svisu s přehmatem v nadhm. — velvýmyk do vzporu a podmet.
6. Z komihání ve svisu přemyk předem do svisu a přemyk zadem do stoje na zemi.
7. Z komihání dvojhmatem levá podhm. — výmyk zadem s 1/2 obratem v levo do vzporu nadhm. a přemyk do stoje na zemi.
8. Z komihání dvojhmatem levá podhm. — přemyk zadem s 1/2 obratem v levo do svisu nadhm. — velvýmyk do vzporu a podmet.
4. Z komihání podhm. — přemyk zadem do svisu v zadu — vzepření vzklopmo ve visu v zadu a odskok napřed.
10. Z podkmihi podhm. — výmyk předem do stoje o rukou — přemet napřed do visu — u zákmihi vzepření do vzporu — přehmat v nadhmátem a podmet.
11. Z komihání nadhm. — velvýmyk do stoje o rukou a skrčka.

Tělesná výchova budoucnosti.

Snad mi naši bratři čtenáři a sestry čtenářky nezazlí, řeknu-li, že to, co my nazýváme výchovou tělesnou, jest ještě daleko — až příliš daleko — za tělesnou výchovou, jakou tato býti má. Není to výtka — neboť totéž mohli bychom právem říci o tělocvičných organizacích jiných. Nemusí ani poukazovati, jaký nedostatek jeví se ještě v naší výchově mravní, jak nekonáme ani to, co konati můžeme a o čem při každé příležitosti řečneme, že konáme, neboť výchova naše až posud na vývoj pevných povah, charakterů, měla velice nepatrný vliv — jinak by v řadách našich nebylo tolik smutných zjevů, které na nás stále před veřejností žalují, že sami nekonáme to, co říkáme — zjevů, které nejdnou upřímnému Sokolu vrhnou nach studu do tváře.

Ale promluvme si o dvou věcech, nám přístupnějších — o síle a zdraví.

Jest mohutný sval známkou pevného zdraví?

Každý lékař nám řekne, že není. Naopak, kde věnována jest všechna pozornost jen vypěstění mohutného svalu, tam

vyplývá se veškerý fond síly — která počne se pak nedostávat ve věku, kdy člověk má ocit'ovati se v nejbujnějším květu síly a vytrvalosti. Vidíme-li namáhavé, vysilující vzpírání, vidíme-li bratra, jehož příroda neobdařila příliš štědrě tělesnou silou, ba ani zdravím, jak vynakládá na ně kterou tu výdrž nebo vzepření poslední špetku síly své — vidíme-li, jak odecházejí od náradí s tváří zsinanou, jak ruce a paže se mu chvějí — nemůžeme se zdržeti poznámky: "Plýtváš tím, čeho se ti bude v pozdějším věku citelně nedostávat."

Účelem tělesné výchovy jest vychovávatí zdravý, silný lid. Ale vychováváme-li gymnasta, který evičí jen po tu dobu, pokud mu mládí dovoluje vyvolávatí projevy obdivu, bouře pochvaly — a jakmile shledá, že mladší síly ho předstihují, tělocvičnu opouští — v takovém v naší škole nikdy neprobudili jsme vědomí toho pravého účele, jaký tělocvik míti má. Hyčkali jsme ho, poněvadž nám dobýval ceny — povzbuzovali jsme ho v jeho tělocvičném umění — a tak jsme v něm utvrdili vědomí, že evičí jen k vůli dobývání cen!

Kolik našich členů, kteří v mládí evičili, nalezneme, aby v 50. neb 60. roce věku svého byli živým dokladem blahodárných účinků tělesné výchovy? Snad bychom je na prstech spočítati mohli. Jedni přestali příliš záhy, takže to, co tělocvikem nabyli, záhy zase pozbyli — a mnozí vyplýtvati veškeré síly, které si měli zachovati na pozdější věk. Pěstovati sílu a zdraví a zároveň tím zdravím, tou silou hříšně plýtvati — to jest jako v mládí hodně peněz vydělávati a hned v zápětí také hodně peněz utráceti. Plýtváme-li v mládí vydělanými penězi, nedostává se nám jich k stáru — plýtváme-li získanou silou a zdravím — nedostává se nám v pozdějším věku síly a zdraví. Jen ten, kdo v mládí umí spořiti, může k stáru ze svých úspor těžiti, at' už je to síla a zdraví anebo peníze.

Jaká tedy bude tělesná výchova budoucnosti?

Bude to výchova taková, která bude učiti nejen jak zdraví a sílu získati — ale také jak získanou sílu, získané zdraví do pozdního věku si zachovati. Teprve potom budeme moci mluviti o skutečné tělesné výchově lidu, teprve potom v ústavech našich budou kladený základy zdravějšímu, zdatnějšímu, lepšímu a šťastnějšímu pokolení!

O výchově evičitelů.

Nová, pokročilá doba otevřela ženě nové obory působnosti, o jakých se dříve ani ženě samé nezdálo a prvním z těchto oborů jest výchova tělesná. — Dříve nikomu ani nenapadlo, že by žena mohla býti vedoucí ženského odboru v Sokole — ale čím dále tím více jest nahlíženo, že odbory ženské vésti musí odborně vzdělaná žena. Nejenom u nás, ale i jinde jeví se citelný nedostatek zkušených učitelů tělocviku, kteří by ženskému tělocviku věnovali zvláštní studia a tu se stává, že zabíhá se tak často do tělocviku mužského, čímž myslence výchovy tělesné žen před veřejností se nikterak neprospěje — naopak spíše uškodí. Často i svědomitý evičitel ve své horlivosti jest s to se zapomenouti a evičí pak ženská družstva až do vysílení evičenek — neboť on, jsa mnohem silnější, únavy na sobě nepocít'uje a zapomíná, že v družstvu může býti mnoho evičenek, jichž síly jsou dávno vyčerpány, nežli by on na sobě dosti nepatrnou známku únavy pocít'oval.

Ale tomu dalo by se do jisté míry předejiti častým varováním — upozorňováním — volbou vhodných eviků atd.

Hlavní příčinou, proč žena měla by vésti ženské odbory jest, že evičitel dnes není již jen pouze vedoucím, on má býti též rádcem, poučovatelem, apoštolem hygienického žití. A tu jsou činnosti muže v ženských odborech položeny jistě meze. I kdyby rozumné Sokolky si uvědomily, že evičitel jako hygienik, může otevřeněji, volněji k evičenkám mluviti, přece jen nalezne se mnoho matinek, které by se proti

takovému právu ozvaly — a my musíme býti velice opatrnými, abychom ničím proti tělesné výchově žen panujícímu předsudek neposilovali.

Proto naše sdružení musí pečovat o výchovu evičitelek — jinak budeme pokulhávat za těmi, jež jsme před lety učili, které jsme o důležitosti výchovy tělesné přesvědčovali.

Myšlenka ženské výchovy tělesné tak se šíří v zemi této, že jest až úžasné. Nejen, že na všech stranách zřizovány jsou tělocvičné ústavy pro ženy, ústavy ty jsou všude až přeplněny, a ústavy pro výchovu učitelů tělocviku vykazují o 70 procent více posluchaček nežli posluchačů. Když začal jsem vyučovat před dvěma roky v chicagském ústavu, kde vychovávají jsou evičitelé a evičitelky, byl počet posluchačů a posluchaček stejný — letos na každého jednoho posluchače jest deset posluchaček. Stejný poměr jest i v ústavech jiných, což jest nezvratným důkazem, jakého rozmachu dočkala se myšlenka tělesné výchovy ženy v zemi této.

My sice činíme pokusy vychovávat evičitelky — ale byly a jsou to posud pokusy jen chabé, od kterých si nemůžeme mnoho silbovat. Musí-li ženy evičiti v stejné hodiny s muži, stráví se ve vyučovacích hodinách mnoho času zbytečně, neboť jest mnoho věcí, s kterými muži obeznámeni býti musí a které v tělocviku ženském místa nemají, a praktické provádění evičení opět trpí, musí-li ženy střídati se s muži, čímž mnoho času jest zmařeno. A z vlastní zkušenosti též shledávám, že i v ústavu, kde celý den věnován jest evičení, kde evičí ženy s muži, jest to rychlému pokroku na překážku, poněvať eviky, které si ženy rychleji osvojí, mužům působí obtíže a ženy jsou ve svém postupu tak zdržovány.

A proto nyní, když učinili jsme krok, zanést do řad našich více odborných vědomostí, musíme učiniti ještě krok jeden a pomýšleti na výchovu evičitelek — a kdyby i N. J. S. s prací tou otálela, ženské odbory naše samy měly by se věci uchopiti a začíti co nejdříve s domácími kursy výhradně pro výchovu evičitelek. I z domácího kursu vyvine se nám často slibná síla tam, kde jsme schopnosti ani netušili a tak jak vychovali jsme si řadu dobrých evičitelů z našeho středu, tak mohli bychom si vychovávat i řadu schopných evičitelek. A dojde-li k tomu, pak na konec at' povšimnou si těchto slov ty sestry, které by výchovu tělesnou za své povolání zvoliti si chtěly: Každá posluchačka musí býti obdařena značným fondem vytrvalosti; musí k povolání lnouti s láskou; musí býti trpělivá; musí si předsevzít stále a stále se učiti — stále a stále se zdokonalovati; a nezapomínejme, že ani technické vědomosti nejsou s to pomoci nám k zdárnému vedení evičení, schází-li vedoucí temperament, kterým pro evičence neb evičenky pro tělesné eviky dovedeme nadehnouti.

Technická hlídka.

— V. poslední schůzi Technického Výboru N. J. S. zvolen byl vrchním náčelníkem našeho Sdružení br. Paskovský, evičitel Sokola Chicago. Jmenovaný bratr jest pro čestné místo ono v každém ohledu spůsobilým, jsa obohacen vzácnými vědomostmi odbornými, vedle čehož má též dosti volného času, který bude moci technickému vedení našemu věnovati. Ale neměli bychom zapomínati, že ten nejšetrnější vůdce, ten nejnaděšenější pracovník ničeho nesvede, bude-li dobrá jeho snaha narážeti na liknavost, nedbalost, nedochvilnost ve vlastních řadách. U nás je zakořeněný neblahý zvyk, kritizovati ústřední tělesa, neb osoby, jež jsme si v čelo postavili — ale při tom veškeré výzvy, aby i jinde konány byly povinnosti, které stanovy ukládají, zůstávají nepovšimnuty. Hlas kritiků ztrácí veškerý svůj význam, není-li u kritiků samých vyvinut smysl pro konání povinností!

— Br. Drassal v St. Paul pracuje stále neunavně, aby jen společnému evičiteli br. Sedlákovu připravil dobrou půdu pro jeho působení. Pracuje, dojíždí — nové odbory zakládá a jak jsem byl již jednou poznamenal, bude Minnesota jedním z nejčilejších hnízd sokolských. Kéž by každá naše osada měla takové nadšené a obětavé pracovníky — záhy by ty stereotypní stesky na tělocvičnou nečinnost ze sloupů našeho orgánu vymizely a my četli bychom jen samé potěšitelné, povzbuzující zvěsti.

— Kolikrát jste již, bratři, v těchto sloupcích četli výzvu, byste podávali technickému pořadateli zprávy o činnosti v tělocvičnách — o vedení evičení — o změně evičitelů? Ale odkud ani řádky — kdežto zprávy o plesích, divadlech, koncertech a jiných zábavách náš list jen oplývá. Divíte se pak, kdykoliv je upřímný Sokol žádán, aby promluvil o cílech a snahách jednot sokolských, že za panujících poměrů o těchto věcech už veřejně mluví se zdráhá?

— Sestry naše vesměs měly by si bedlivě přečísti článek o výchově evičitelek — v dnešní technické příloze uveřejněný a přemýšleti o tom, jaké kroky učiniti k výchově evičitelek. Věřím pevně, že bychom mohli tak daleko dospěti, že bychom se dočkali i samostatných vystoupení ženských odborů pod vedením schopných evičitelek a že by mužská závodivost z ženského tělocviku ustoupila, aby učinila místo krásy.

— Tělesnou výchovu v amerických vysokých učilištích kritisovali jsme vždy takto: "To jest tělesná výchova lidu — když jedenáct lidí hraje a ostatní se jen na ně jdou dívat?" Nikoliv — to bych také nechtěl tělesnou výchovou nazvati. Ale rozhlédněme se také jednou kritickým okem kolem sebe: Když ze 300 členů jich evičí sotva 20, ze 300 Sokolek též asi tolik — a když to obrovské procento neevičících přijde se jednou za rok podívat na veřejné evičení těch evičících — lze to nazvati tělesnou výchovou lidu?

— Zájem o evičení skoků by v našem sdružení byl zvýšen, kdybychom při závodech každému poskytli příležitost svojí, byť slabou hřívnou přispěti ku zdaru svého družstva. Ať skáče každý člen družstva — ať už má naději na překonání jiného neb ne — a délka skoků všech ať se pak sečte; které družstvo vykazovati bude nejvíce stop, jest vítězem. Mohl by to býti závod zvláštní a také proň určití zvláštní cenu. Závody takové mohly by býti uspořádány časem i v tělocvičnách, čímž bychom docílili, že by tak důležité evičení nebylo zanedbáváno. V třídách dorostenců zvlášť by se takové občasně závody musily osvědčiti. A když už tak tvrdošíjně lpíme na tom, aby i ženy na závodističky byly vláčeny, tuto naznačený závod by byl mnohem vhodnější, nežli závod jednotlivých evičenek, který předsudek proti tělesné výchově žen v širších vrstvách jen posiluje.

— Mnohoslibná činnost zahájena byla v letošním období též v chicagské jednotě Karel Jonáš. Jako evičitel počal zde působiti známý borec z vítězného družstva Pl. Sokolá, br. Gasper, jemuž vydatně pomáhá v záslužné práci jeho choť. Br. Gasper evičí členy, Sokolky a chlapecký dorost, sestra Gasperová malá děvčátka. Členů s dorostem evičí pravidelně 25, Sokolek 28, a dětí obého pohlaví 133. Br. Gasper jest Sokolem nadšeným, pracovníkem pilným a dostane-li se mu od členstva žádoucí podpory, dodělá se ve svém působisti zajisté čestného úspěchu.

— Nadmíru milého překvapení dostalo se podepsanému, když účastníci a účastnice v Chicagu odbývané kursu vzpomněli naň cennou památkou za to, že br. Sedlákovu nápomocen byl při krusu evičení krokům tanečním. Bratři a sestry! Pracujme každý jen z lásky k věci — za tak nepatrnou práci, jako byla moje, odměny nikdy nečekáme, a proto památky Vámi mně věnované vážím si jako projevu Vašeho přátelství, Vaší přichylnosti, která jest tak vzácnou u nás, že cením ji výše, nežli ten nejceennější dar! Váš J. Č.

DO PISY.

Lisabon, 15. listopadu.

Z nových čísel, které jsem dnes dostal, vyrozumívám, že poslední má zásilka rukopisů, určená pro Vás, přece jen šťastně do Ameriky došla. Už jsem o tom pochyboval a bylo mi žalno při pomýšlení, že ti němečtí barbaři potopili snad parník s mými rukopisy. Celých 7 neděl šly tentokrát do Ameriky moje zásilky! Soudím, že byla to asi anglická nebo francouzská censura, jež tak dlouho je zdržela! Abych tomu předešel, opatřuji dnešní zásilku malou vysvětlovací poznámkou, určenou pro censorsy.

Myslím, že Vaše odpověď a honorář přijdou tyto dny. Jsem už z čekání celý zoufalý. Z Čech už teď vůbec nic nedostávám, ani obvyklé noviny — jsem už patrně u úřadů na černém indexu. Spálil jsem ostatně, jak moje české vědomí a svědomí mi kázalo, za sebou všechny mosty, nehodlám se již skrývat a budu teď vystřelovat svoje náboje už docela veřejně. Je to povinností nás všech. Tou neustálou hrou na schovávačku a opatrnickým prošťekáváním za plotem pomáhali bychom vlast zabít. Abych měl v svědomí vymeteno a vybileno úplně, odhodil jsem i přítěž poslední: poděkoval jsem se za podporu rakouskému konsulátu. Bylo mi při tom jako vandrovnímu, když dotrhal svoje poslední boty. Ale co je dělat, musí to být. Jinak naše děti mohly by nám jednou říci, že jednou rukou dali jsme se od svých vrahů karabáčovat a z druhé přijímali od nich almužnu z milosti. Přelom, přeskoč, ale nepodlez! — jedině to zlaté heslo může dneska spasit nás všechny. A všechno veřejně a čelem v před! Je tomu pár týdnů, co písničky, které Vám posílám, jsem poslal do Švýcar českému komitétu, aby tajně byly dopraveny do Čech a vojákům mezi zákopy. A tu jsem ještě váhal a písničky nepodepsal svým jménem, nýbrž pseudonymem K. Studený. Dnes vidím, že by to byla zbabělost. Posílám vám je podepsané plným jménem. Čas letí, události se řítí a každá slabošská skrývačka byla by nás nehodna. Každý ven na světlo! Každý, kdo na oltáři své vlasti nechce páchatí svatokrádež.

Ze 4 písniček, jež Vám posílám, jsou 3 takřka čistě sokolské — a myslím tedy, že se hodí tak zrovna pro Váš časopis. A mohu-li radit, pak prosím: nejen číst, ale i zpívat! Za Havlíčka dělala písnička větší divy než stoh novinářských úvodníků. Zpívat a pořád zpívat! Když jsem je skládal, bylo to ze vzteku, na vztek a pro vztek — a byl bych rád, kdyby se ujaly. **"Pojedeme!"**

Po uzdravení dcerušky, jež bohudíky šťastně z tyfu vyvázla, pospíchali jsme ze Španěl, kde všechno páchne germanofilstvím a kde táhly se za námi stíny rakouské špionáže. Odstěhovali jsme se do Portugal, do Lisabonu, kde našinci dýše se docela jinak a odkudž je rychlejší písemné spojení k Vám do Ameriky. Jak vidíte, složil jsem na bedra dobré české Ameriky už takřka celou svou existenci. Chybí už jen, sednout na parník a pustit se k Vám! Kdybych měl zbytečných pár tisícovek na cestu a na zaplacení evropských dluhů, neudržel by mne tu ani d'ábel! Něco mne tam beztoho už dávno táhne. Nu, všechno, zdánlivě i to nejneuskutečnitelnější je na světě možno! Dostal se tam Kolumbus s vejcem, dostanu se tam snad jednou já i bez vejce. Zde ostatně v Lisaboně nejsou teď vejce vůbec k dostání. Drahota veliká a hrozně nízký kurs peněz. Nejlepší zvuk ve světě mají teď Vaše dolary. — V Lisaboně usadil jsem se teď trvale a nebude-li jinak nutno, zůstanu tu už asi až do konce války. Možno-

li, prokažte mi laskavost a zdělte v listě moji adresu. Zní:
Rua Don Pedro Quinto 32, Lisboa (Lisbonne), Portugal.

V oddané úctě a v přátelském očekávání několika řádků Váš
 K. Horký.

Milwaukee, Wis., 27. listopadu.

Blíží se konec roku 1915, roku, který svým krveprolitím a válečnou hrůzou bude smutnou historií pro "kulturní" národy evropské. Mnoho se očekávalo od tohoto roku, pro tisíce snad lidí byl šťastným, avšak každému zkažená byla i ta jeho částečná radost — vzpomínkou na děsnou válku evropskou. — — —

Vzpomeňme si našich krajanů, našich bratrů v Čechách, kteří svůj život museli zmařiti pro věc, kteráž se jim nejvíce přičila — ve prospěch mizerného, barbarského Rakouska a jeho loupežného a krvelačného Německa! Vzpomeňme si též těch tisíců vdov a sirotek, celého národa českého, jenž nyní trpí a krvácí z těch nepočtených ran, kterých se mu dostalo! — Doufáme však, že tato válka, toto velké utrpení našeho lidu přinese mu nějaké výkupné, kterým by mu bylo lze dostati se z drápů rakouské tyranie, by český národ se opět stal samostatným, pro svoji věc a výkvět pracující zdárný národ! — Ano, vzpomíná se — vzpomíná! Koncem každého roku sbíráme myšlenky své dohromady, abychom si upamatovali, co nám právě se končící rok dal — a hledíme jaksi nejistě novému roku vstříc s otázkou — co nám tento dá?

Rok tento, 1915, byl pro naši jednotu opět jedním z činných. Ačkoliv počet členstva se nezvětšil na počet, jaký by měl býti, přece členové nynější pracovali pilně pro zdar naší jednoty. Náš dramatický odbor pořádal pěkně a k odporučením hodné divadelní představení "Nedejme se!" Divadelní tato hra sehrána byla našimi ochotníky velice zdařile. Pak naše jednota a borciúčastníci se závodů a výletu spojených turnérů, který opět dopadl velice dobře. Naši hoši dostali druhou cenu četovou a třetí a pátou pro jednotlivce. Závodů tyto byly odbývány 20. června. Naše jednota byla též činně zastoupena na Husově slavnosti, která byla u nás, 4. července. Dne 1. srpna účastnili jsme se výletu T. J. Paní a Dívek, kdež naše mládež cvičila.

17. října byla povádána dram. odborem naše III. sokolská akademie, která dobře může býti zařaděna do nejlepších zábav českých. Pak, dne 12. listopadu pořádalí jsme přednášku v upomínku 50leté výročí smrti našeho velikána Jindřicha Tyrše. Přednášel br. Dr. Pecivál z Chicaga. Přednáška byla odbývána v Sokolovně. Ačkoliv návštěva byla dosti pěkná, neboť přednáška byla málo oznamovaná, jelikož nám bylo pozdě oznámeno kdo bude řečnit, neb zda-li se nám dostane nějakého řečníka vůbec. Přítomní vyslechli přednášku s velkou pozorností a jen jsme litovali, že nemohlo býti umožněno všem krajanům se dostaviti. Dne 24. listopadu pořádala naše jednota společně s T. J. Paní a Dívek posvícenskou zábavu — ples — který však se nesetkal s takovým zdarem, jak se očekávalo. Nevím, v čem leží příčina tak malé návštěvy, ale dle dřívějších známek jsem toho náhledu, že starší krajané se nedostaví z té příčiny, že podobná zábava — pouze tanec — jest jen pro mladé. Stalo se tak na májovém plesu T. J. Paní a Dívek již po několikráte, a letos se to opakovalo při zábavě posvícenské. Každá jiná zábava jest více navštívena, než-li taneční zábava. A tu jest nám opět jedna otázka dána: Udržujeme si naši mládež s našimi českými podniky mezi námi — nebo odchylují se od naší národnosti? Při minulých posvícenských zábavě ani naše mládež nebyla účastněná jak by měla. Při divadelních představeních jest naše síň obyčejně slušně navštívena. A to kým? Obyčejně staršími krajanými v Čechách rozenými. Vidíme stále tytéž obličej. Pořádáme-

li taneční ples — tito starší se nedostaví, jelikož se domnívají, že zábava jest pouze pro mladé — tance chtějí — a následkem toho jest síň prázdná. Mladí se zase nedostaví poněvač ani rodiče neb známí nejdou a zde leží ta příčina. Neodsvedčují-li se naše plesy, nechme toho, vypracujme si program, který by vábil mladé i staré, který by vzdělával i bavil. Pořádejme večírky pro mládež, debaty, udržujme náš dorost v tělocvičnách a tím jenom se zachováme příští generaci. Na mladých nám bude záležeti, ti starší se nám již neodnárodní.

V minulé schůzi naší jednoty bylo usnešeno založiti klub za účelem získání více členů — jak dorostu tak i dospělých. Bude-li uvedeno více než deset členů tímto klubem, poplatek bude pouze 50 centů za každého člena. Členem klubu se může stát každý mravný svobodomyšlný Čech, občan Spojených Států, neb ten, jenž slíbí, že

Dr. Jičínským o přednášce z jeho pobytu v Srbsku. Doufáme, že k této dojde, by našim krajanům bylo možno dozvědět se pravdy z válečného bojiště a poslechnouti našeho bratra doktora, který se obětoval pro věc humanitní.

Končím tímto dopisem svůj dopisovatelský úřad. Hleděl jsem zastávati povinnost na mne vloženou co nejlépe ve prospěch naší jednoty a zaslal jsem v celku sedm dopisů a dvě básně. Cítím se býti spokojeným svou prací, ačkoliv i za moje dobré smýšlení se mi dostalo od některých bratří zneuznání.

Přeje všem bratrům a sestrám mnoho zdaru a plného zdraví v novém roce, končím s provoláním

Na zdar! celé Národní Jednotě Sokolské.

Jaroslav J. Hein.

St. Louis, Mo., 29. listopadu.

Milý pořadateli! Tak ten čas plyne, že v přítomné době nám jest jen vzpomínati minulosti, jsou vzpomínky milé, vážné a také mnoho těch na které se nezapomíná, to jsou smutné. Jednu z těch smutných dob jsme vzpomněli v neděli, 28. t. m. Naše jednotka pořádala 50letí úmrtí našeho nezapomenutelného Jind. Fuegnera. Den ten pro Sokolstvo tak smutný zanechá zajisté velké dojmy v srdcích těch, kteří se cítí Sokoly; ač do přednášky a vzpomínky té sezvaná celá sokolská rodina, přec jen se dostavili ti věrní, kteří s chloubou a hrdostí vzpomínají těch prvních zakladatelů. Tato vzpomínka na našeho Fuegnera byla jedna z důstojných okázalostí jak jen výboru bylo možno upravit.

Pohledem na jeviště nám připomínalo, jakoby náš oslavenec duchem vznášel se; jeho poprsí v háji velkých palm a vavřínů s čestnou stráží Sokolů vedle a praporci zahalené, vše nám připomínalo, že tam leží muž srdce zlatého, Sokol milé povahy a upřímný bratra Fuegner.

Program byl příhodným a případným, abych tak řekl dojemným. Hudba Sok. K. Trčky zahrála několik vhodných skladeb. Slavnost zahájil náš starosta Sok. Fr. J. Holman. Báseň k památce Fuegnera Sokolka E. Dostálova a pěvecký náš odbor "Hlahol", to vše bylo v pěkném souladu předneseno. Na to představen milý br. Dr. A. Mueller z Chicaga, zástupce Výk. Výb. N. J. S., který ve své řeči vzpoměl dob žití oslavence. Vylíčil zásluhy a práci o Sokolstvo a jak ještě vedle všeho Fuegner se staral o náš národní český život, aš vychován ve směru cizónárodním, přilnul srdcem k té naší ubohé vlasti, která po celá staletí byla jen dobou utrpení. Br. Dr. A. Mueller nehledanými slovy a s citem vzpomínal doby úmrtí před 50 lety, kdy zemřel a odešel jeden z těch, kteří jsou perlou slovem i smýšlením.

Kéž by mohli pohlédnouti Fuegner a Tyrš na ovoce své práce, kéž by mohli viděti to, pro co se obětovali, ale nebylo jim popráno tak jak za žití své spolupůsobili tak dnes spí spánek věčný vedle sebe tam na Olšanském hřbitově, ale ten ryzí duch, ta láska jeden k druhému, budiž nám všem odkazem.

Řeč Dr. A. Muellera zanechala velký dojem u všech, budiž nám všem povzbuzením ku další práci sokolské, mějme stále na paměti těch, kteří ty první počátky prodělávaly, ty, kterým Sokolstvo bylo svaté.

Dalším číslem přispěl náš Sok. Aug. Tesař, přednesl báseň "Tužme se", na ukončení upraven obraz "Hold Sokolstva Fuegnerovi" za zpěvu a hudby "Kde domov můj" slavnost ukončena.

Jest nám zajisté velkým upokojením, že si dovedeme vážit našich předchůdců, a výbor může býti úplně spokojen svou; byli to Sok. J. Kučera, Vác. Zavadil, Aug. Tesař, A. J. Čejka a V. K. Trška, kteří se o upomínku Fuegnera tak pečlivě postarali.

Vítězná četa ze závodů v Clevelandě, bratři Chorváti.

chce se občanem stát. Ti krajané, kteří si přejí výhody podpory v pádu nemoci, se přijímají do stáří 45 roků, a členové přispívající do 55 roků. Klub tento potrvá až do čtvrtletní schůze v měsíci březnu 1916, kdy bude k T. J. Sokol uveden. Doufáme, že se přihlásí velký počet našich krajanů, by uvedení toto bylo vskutku důstojné ve prospěch české věci v Milwaukee.

Posledním vystoupením naší jednoty bude velké veřejné cvičení na Sylvestra. Že toto bude skvělým zakončením roku tohoto nám dosvědčuje ruch v Sokolovně. Cvičí mládež, dorost, Sokolové a Sokolky a tentokrát i Sokolové starší — tátové! Cvičitel br. Štěpánek neunavně nabádá k důstojnému vystoupení, které má předčít minulé. Nuže, tedy na shledanou tentokrát bez výjimky, mladí i staří, přijďte a dodejte síly vašim dítkám, bratrům, sestrám a otcům!

Příštím rokem započne práce dram. odboru divadelním představením v únoru 1916. Též bude jednáno s br.

V poslední schůzi naší jednoty provedeno jmenování nových činovníků pro příští rok 1916. Užívám slova nových činovníků a ku konci jsem shledal, že jsou to až do jednoho ti sami Sokolové, kteří pracovali v roce jubilejním. Proto doufám, že máme již i tímto volbu odbytou, což dokazuje, že členové jsou s nynější správou úplně spokojeni a ti, kteří s láskou pracovali pro jednotu tento rok, že i na příště plnou důvěru si zachovají a budiž jim tímto veškerá důvěra v práci poctivé jen dalším uznáním nás všech.

Jak sám jsem seznal v naší jednotě, že poslední dobou naši Sokolici, hlavně ti mladší, berou větší zájem ve všem co prospívá k dobru všech, též i naše milé sestry nechť zůstat pozadu a tak jako o závod v práci se předstihují a je milo podívat se tak jak v tělocvičně vše se jen hemží; naše pěvecké odbory jsou pilné i ochotní vypadají živěji a ta naše "Parta rámusu" přišla k rozumu, že již tak nekřičí, ale hezky zticha a ráda pracuje, což je jim ze srdce přáno, jen stále v před, tak jako tento rok budiž nám i do budoucna milou vzpomínkou, že pracujeme pro celek.

Některé jednoty, které dosud mají Památníky naší jednoty, jsou žádány, by si neobtěžovaly je vyrovnati neb zaslati zpět, výbor, který je po tři leta v činnosti, by rád dokončil práci ještě během tohoto roku.

Na zdar! V. K. Tríska, 3900 Juniata St.

Chicago, 1. prosince 1915.

Potěšeny odcházely jsme ze schůze, jež pořádána byla, dne 5. listopadu. Již delší čas přetřásala se v našem sboru otázka, máme-li se připojiti k Nár. Jednotě Sokolské, či nikoliv a v této schůzi jsme konečně učinily rozhodný krok a jsem si jista, že toho nikdy litovati nebudeme.

Mnohé z našich sester přály si míti podrobně vysvětleno, jaké výhody a poplatky nás očekávají po spojení se a to jim bylo v této schůzi rádně a podrobně vysvětleno dostavivšími se úředníky Výkonného Výboru Nár. Jed. Sokolské, Sokoly Šimanem a Vonáškem. Po vysvětlení tomto odhlasováno připojení se jednolázně. Náležitě oslavení události této odloženo bylo na měsíc leden a máme se tedy opět nač těšiti.

V minulém čísle "Sokola Amerického" dovolil si nás br. Čapek kritizovati, že prý nekonáme svoji povinnost a že nechceme k Nár. Jednotě Sokolské přistoupiti atd. Děkujeme br. Čapkovi za tu sprchu, ale dovoluji si ho upozorniti, že ten, kdo chce kritizovati, má předem dobře znáti předmět své kritiky, neb jinak zůstane tato bezcennou a způsobí než zlo. K takovému kroku, jako jest spojení, jest třeba přece většiny a br. Čapek zajisté neví o tom, jak úřednice a některé Sokolky pro věc tu pracovaly, až konečně cíle dosáhly. Jen mezi nás, br. Čapek, přijd', jsem si jista, že se Ti bude u nás líbiti a že nám při té příležitosti dáš zadostiučinění.

Ve schůzi této čten byl dopis br. Peroutky, bychom se co nejhojněji vypůjčovaly knihy a tu doufám, že ten dopis nevyzněl na prázdno. Dlouhé zimní večery jsou tu a není zajisté krásnější a ducha více osvěžující zábavy, než čtení dobré knihy po celodenní práci. Četba knih hrála velikou úlohu v historii národů a my můžeme říci, že četba knih našich buditelů v první polovici minulého století vyburcovala národ náš ze smrtelného spánku.

Dne 21. listopadu pořádali naši Sokolové krásnou a dojemnou slavnost padesátého výročí smrti zakladatele Sokolství, Jindřicha Fuegnera. Slavnostní řečník, br. Vojan, v krásné řeči objasnil zásluhy Fuegnerovy a tato byla vyslechnuta s velkou pozorností. Ostatní program byl též krásný, jest však třeba litovati jedné věci a to jest, že sňh byla málo vytopena a mnozí se vzdálili před ukonče-

ním programu s poznámkou, že v té zimě seděti nebudou. Doufám, že něco podobného se již nebude opakovati, neb jest to jen na škodu pořádaných zábav a slavností.

Blíží se pohádková vánoční doba a tu volám všem lidem dobré vůle "Veselé vánoce a štěstí v novém roce!"

Antonie Kutáková,

dopisovatelka sboru Sokolek Tábor Slovanské Lípy.

La Crosse, Wis., 4. listopadu 1915.

Konečně první krok učiněn v před a doufám, že po něm jich bude následovati více.

Jak známo, dodala si naše jednota odvahy a uspořádala první veřejné cvičení, spojené s večerní taneční zábavou, kteréž obě se vydařilo nad očekávání, totiž po stránce finanční. V sobotu, dne 23. října zavítal k nám br. Fr. Drassal ze St. Paul a bří. z Minneapolis, kteří doplnili naše pevné ač řídké řady, začez jim srdečně děkujeme. Cvičení odbýváno v místnosti br. Roubíka, dne 24. října, kdež přesně o půl třetí hod. odp. za hry pochodu vešli všichni cvičící členové Sokola do tělocvičny, kdež br. Drassal představen byv starostou br. Vondráškem, proněs řeč v níž vyslovil potěšení své nad spatřením nás všech po půl roce, kdy pomáhal naší jednotu založit a uvést v kruh N. J. Sokolské. Na to rozhovořil se o úkolu našem a Sokolstva vůbec. Ano, jak správně se vyjádřil, nač tolik různých odborů sokolských, nač Sokol katolický, nač dělnický, nač ty přívěšky a různé názvy, proč ne Sokol jeden, Sokol národní, proč výchova tělesná a mravní má se míchat s politikou neb náboženstvím. Ano, ještě mnoho námahy a práce bude to státi než pokrok a vzdělání, a co hlavního bratrství, zavládne mezi českým lidem. Dejme stranou naše politické smýšlení, nemíchejme náboženství do práce národní ale srazme se v pevný šik jedná-li se o věc národní, o povznesení českého národa. Po pronesení řeči br. Drassala, kteráž byla několikráte přerušena hlučným potleskem, přikročeno k cvičebnímu programu vedením br. Chmelíře, cvičitele v naší jednotě.

První na programu byli Sokolové La Crosse, kteří provedli svá prostná za pomoci br. Chmelíře dříve nacvičená. Následovala prostná s praporečky káňat, kteráž byla odměněna bouřlivým potleskem.

Náš "velký" odbor Sokolic, čítající 4 členky, zdárně provedl tanec "mazurku" za pomoci tolikéž Sokolů.

Bratři z Minneapolis s br. Drassalem cvičili prostná s tyčemi, jež potleskem byla odměněna.

Nyní spojenými silami provedena byla prostná ze sletu v St. Paul t. r. pořádaném, jež byly dosti pěkně provedeny byvše obecně odměněny hojným potleskem. Pak následovalo cvičení na nářadí, cvičilo se ve dvou družstvech, z nářadí bylo cvičeno na hrazdě, bradlech a kůň na šír.

Po skončení cvičení na nářadí dle programu zatančena byla "Beseda", jež se všeobecně líbila, obzvlášť něžnému pohlaví z obecnstva. Jelikož mayor města La Crosse, obč. A. A. Bentley, jenž přišel již v polovici cvičení a přál si viděti cvičiti naši mládež, byla tato podruhé uvedena do tělocvičny, kdež za hlučného potlesku provedla ještě jednou svá prostná s praporečky.

Veřejné zakončeno rejem všech cvičících, načez mayor našeho města obč. A. A. Bentley promluvil k obecnstvu a vzdal čest Sokolstvu za jeho ušlechtilou práci, jakož se pochvalně vyslovil o českém národním tanci "Besedě", že prý ještě nikdy hezčí tanec nespátril. Mezi jiným také podotkl: nepřišel jsem jenom bych se na vás jen podíval, ale bych vás též poznal, neb nevěděl jsem co to slovo "Sokol" znamená, ale nyní poznávám a ctím to jméno, neb vím kam sahá jeho snaha, co je jeho účel. A buďte ujištěni, řekl mezi jiným, že ne jenom já nýbrž

více mých přátel přijde příště vás navštívit a ve vašem kruhu se pobavit. S přáním mnoha zdaru naší další činnosti skončil řeč, načež se rozvinula volná zábava.

Večer pak následovala volná zábava, která se stala dostaveníčkem Čechů La Crosských. Jak dlouho již zde nebyla tak krásná česká zábava, zní mi ještě nyní v uších, neb jsem totéž zaslech ze sterých úst. Ano, rád věřím, ale kdo je tím vinen? My, a zase my sami, proč bychom nemohli mít více takových zábav a nyní to zajisté můžeme dělat. Seskupme se těsněji, a pracujme ruku v ruce a zajisté, že se nám to podaří, jen odvaha, bratři, je k tomu třeba.

Chcete-li se bavit, musíte také pracovat, zima se kvapně blíží, což kdybychom sehráli nějaké to divadlo. Slyšel jsem mezi vámi také mnoho o tom mluvit, pojďme tedy dohromady, vezměme každý nějakou tu úlohu a br. Černý, starý režisér, ten již nám pomůže.

Bratři tedy ku předu, "kujme pokud železo je horké, kujme ho."

S bratrským Na zdar!

J. A. Hartzel.

Epištoly k studentům", by tak učinila ještě teď. Jak zajímavý a poučný večer můžete připravit vašemu dítěti předčítáním mu "Epištol" těch a znovu vysvětlením všeho, čemu by snad nerozumělo. Články tyto jsou neocenitelné pro naše matky, neb mnohá třeba ani nedovede povědět dítěti svému jaké nebezpečí na něj kde čeká, však po přečtení těchto "Epištol" již slova k vysvětlení snadno najde. Slyším často: Matka ať poučí dceru a otec syna. Bojím se však o svého syna zrovna tak jako o svojí dceru a považuji to za svou povinnost poukázat na nástrahy, které na něho kde číhají, ovšem, že za pomoci otce. Proto Sokolky čtete články ty znovu a znovu a po přečtení uvažujte.

S politováním pozoruji jak prázdné jsou síně při zábavách a divadlech poslední dobou pořádaných. A kde hledat příčinu? Pořádaly jsme posvícenský ples, který se vždy vydařil, ale tentokrát vzdor veškeré námaze správního výboru a vzdor vši agitaci jsme několik desítek prodělaly. Za to pětáková divadla mají pravé žně. Mnozí jim dají přednost před jakoukoliv jinou ušlechtilou zába-

Tělocvičná Jednota Sokol "La Crosse".

Chicago, 4. prosince 1915.

Letošní přednášková sezona počala se zájmem, což je skutečně potěšitelné. U mnoha jednot byly pořádány přednášky někde veřejné, jinde opět soukromé, pouze ve schůzích. Vytkla jsem si za úkol tentokrát pozorovat naši mládež, jaký zájem ona při tom bere. A tu seznala jsem, že hlavní věcí při pořádání přednášky jest výběr řečníka. Neboť ne každý dovede upoutat mládež, třeba bychom jej znali dávno co řečníka dobrého. Pozorovala jsem ten nervosní ruch mezi mladým posluchačstvem, obzvlášť zda-li řečník předčítá výstřižky z české historie, jakmile však odbočí a počne vypravovat a řeč svou zaokrouhlí, tu stichne šepot a mnohému vydere se z úst slůvko údivu nad utrpením národa českého. Jsem jista, že budou přednášky náš dorost zajímati podají-li se mu v naší obecné mluvě a pak nesmí býti dlouhé, jinak unavují. Na přednášky zdravotní, které Vzdělávací Odbor má též v programu, upozorňuji zvlášť Vás Sokolky, by poslaly jste své děti. Dále, která z Vás snad přehlédla aneb opomenula si přechíst v minulém čísle "Sokola Amerického" článek "Tři

vou. A pak se divíme kde se bere tolik zkažené mládeže. Jak tomu odpomoci stojí zajisté za uvažování.

Na zdar!

Terezie Nováková.

New York, 4. prosince 1915.

Ti, kteří se těšili, že dozví se v listopadovém čísle S. A. jak přivítali jsme u nás br. Jičínského a jeho družinu byli zklamáni a s nimi i já. Nezaslal jsem žádnou zprávu očekávaje, že některý starší bratr, který byl přítomen jejich příchodu do našeho středu, (já totiž to potěšení neměl), a který již dlouhá léta bratra Jičínského zná, a u nás o takové není nouze, napíše nějaký pozdravný článek k jeho přivítání, jak od jinud již bratři učinili a že se tam zmíní též o jeho uvítání — leč nestalo se tak. Všichni jsme se na bratra Jičínského upřímně těšili a nedovedu si to tedy jinak vysvětlit, nežli že těm starším bratrům, z nichž mnohý umí dobře psát, vyschl již inkoust v kalamáři.

Když první zpráva došla, že br. Jičínský s družinou po celoročním pobytu na Balkáně se opět vrátí v náš

střed, bylo jednáno o jejich přivítání a vzdělávací odbor se zabýval přípravou pro přednášku br. Jičínského. Zprávy však nebyly určité a tu se stalo, že přijeli neočekávaně dříve, tak že nemohli jsme jim připravit takové uvítání jaké jsme si přáli a jaké si celá družina s br. Jičínským v čele za jejich obětavou práci zasloužila. Že jsme se však my všichni i celá česká veřejnost upřímně z jich návratu těšili, mohli všichni poznati z pozornosti jaké se od všech těšili. Velký zájem jevila celá česká veřejnost o přednášku br. Jičínského, pořádanou 7. října, tak že naše prostranná tělocvična byla obecenstvem přeplněná a mimo to několik set lidí nemohlo již ani býti vpuštěno dovnitř. Přednáška byla zajímavá a každý se dozvěděl nejenom hrozné, pravdivé události ale také nabytí toho přesvědčení, že na Čechy v Americe hlavně leží povinnost pracovati pro český národ a jeho samostatnost chceme-li totiž abychom po válce jako národ vůbec v Evropě ještě trvati mohli. O přednášce, celé výpravě, zvláště o br. Jičínském přinesly delší články všechny české časopisy a dokonce i časopis "Obrana", který na těch "modrých", byť i sebezáslužnější skutek udělali, vždy něco špatného najde. Tentokrát přinesla článek s dlouhou umělou básní o přednášce br. Jičínského. Však každý, kdo ten článek a báseň četl, se vyjádřil, že článek i báseň jsou sprostě a hrubě psány a že uráží se jimi člověk, který po celý rok s nasazením vlastního života, daleko od své rodiny a přátel, konal obětavou práci na záchranu tisíců lidských životů a za kteroužto činnost svou může se vykázati on i jeho družina záslužným uznáním srbské vlády, a že jistě ani stý díl podobné oběti by pan pisatel onoho článku a básně nebyl schopen vykonat.

Co se mne týče nepodám žádnou odpověď, ač jsem byl s mnoha stran o to žádán, na onen článek a báseň poněvač rozumím trochu básnictví ač básníkem nejsem a nebudu. Dovedu však pochopit city pana pisatele, jenž ze samé skromnosti se ani nepodepsal. Stydl se za svou práci? Těm, jimž se článek a báseň nelíbí, odpovídám, že každý pochopuje jakoukoli věc dle velikosti svého vzdělání a svého charakteru, a jeho úsudek o ní dle toho pak také vypadá, a tudíž to, co nemá, nemůže ovšem poskytnout. Básnictví je tak zvané krásné umění, básník se při svých projevech neřídí rozumem, nýbrž citem a tu každý básník se snaží podat ty nejkrásnější city duše své a to se také jistě i onomu básníkovi v "Obraně" podařilo a tak můžeme pochopit jeho city i my, a to jeho práce také hodna svého tvůrce. A pak časopis právě vedle oné básně měl článek ve kterém žádá od jistého časopisu, aby jeho zpravodaj ve svých článcích užíval slušných výrazů. Sám pak uveřejnil něco sprostého a hrubě urážejícího.

V této době jeví se u nás velice čilá činnost spolková.

Dramatický odbor, 24. října sehrál s dobrým úspěchem "Dva světy" a na Nový Rok připravuje "Na letním bytě".

Pěvecký odbor pilně se připravuje na operetu "Rozpustilá Niccolleta", která dávana bude, 25. prosince. Je to velice pěkný kus a dle vyjádření se starších bratrů, bude to nejlepší operetta jednotou naší až dosud dávanou a nad to povolena jest pouze pro náš spolek tak at' na představení se každý dostaví.

Vzdělávací odbor pořádal opět při půlměsíční schůzi 15. listopadu, a to o Jindřichu Fuegnerovi, přednášel br. V. Lipský.

Klub Příznivkyň a Manželek Sokolů vyslal do jedné z posledních schůzí své dvě zástupkyně, které k našemu velkému potěšení přinesly nám dar "klubu" \$100, které jim zůstaly po tom lakotném "Mlynáři a jeho nešťastném dítěti".

Dne 24. listopadu účastnili jsme se sborově plesu našich "Sokolek" a nemohu si jistě stěžovat, že by se nás

bylo sešlo málo, neboť nás byla delší řada než jich, a bylo jich hodně.

Na cvičišti je také živo, neboť konají se pilně přípravy k našemu veřejnému cvičení a závodům a bratr náčelník s cvičitelským sborem se přičiňují, aby naše vystoupení bylo co nejlepší.

V poslední naší schůzi povoleno \$25 na zakoupení prádla, jež s mnoha jinými dary vezme sebou lékařská výprava na Černou Horu, opětně panem Frothinghamem vypravenou, jejíž vůdcem bude Dr. Guča.

Poněvač jako loni tak i letos přijde zcela určitě "Nový Rok" tak přeji všem bratrům, aby každému nastal skutečně ten šťastný a veselý "Nový Rok" a těm co pokulhávají a pobručují přeji, aby se polepšili.

Na zdar!

V. Lipský.

Cicero, Ill., 5. prosince 1915.

Ve schůzi cvičitelského sboru zvolen byl nový dopisovatel do "Sokola Amerického" jelikož dopisovatel zvolený v celoroční schůzi ani jedním dopisem nedal zprávy o tom, že žijeme, co děláme, ale ani nově zvolený dopisovatel nechopil se pera a proto se musím věci chopiti sám, má-li jaká zpráva být podána vůbec. Vzdělávací odbor uspořádal, dne 15. listopadu uctění památky Jindřicha Fuegnera. Přednášku měl br. Dr. Miller, návštěva byla četná. Br. přednášející jest znám co schopný řečník a tudíž se nelze diviti, že slova jeho šla od srdce k srdci a zanechala u přítomných ten nejlepší dojem, tak že vystihla plně účel za jakým byla pořádána. Sokolice Růžena Gasperová přednesla případně básně a hudba pod řízením bratra Černého doplnila program onoho večera. Na programu bylo též číslo dramatického odboru Sokola, avšak následkem nedorozumění obou stran ono číslo odpadlo, čímž se arci program zkrátil k nemalé mrzutosti vzdělávacího odboru. Vzdor tomu obecenstvo odcházel uspokojeno a příště se zajisté něco podobného nebude opakovat. Vzdělávací odbor vzdává tímto srdečný dík jak Dr. Millerovi a Sokolici Gasperové tak účinkující kapele za jejich ochotu při oné slavnosti. Dne 1. prosince jednota naše společně s Národním Sdružením v Morton Park uspořádala veřejnou přednášku Dr. Rudiše-Jičínského o jeho pobytu ve válečné oblasti Srbska ve prospěch fondu pro Samostatnost České Vlasti. Zde již nelze psáti o četné návštěvě, takové se říká nával neb prostorná síň Sokola stěží pojmula zástupy obecnstva, jež se dostavily aby vyslechly. Výtěžek oné přednášky bude zajisté slušným příspěvkem ve prospěch české akce. Že každý se zájmem sledoval přednášejícího toho důkaz jest, že vzdor tomu, že veliká síla byla nucena státi celý večer (neb kde jaká židle snešená nedostačovala) žádný nedal na sobě znáti, že by byl stáním unaven. Zmíněnou přednáškou dosáhne příspěvek ve prospěch České Samostatnosti slušné částky 500 doll., tímto ale Sokol nepokládá svojí povinnost za vykonanou, nýbrž bude dále stejně čile pracovati pokud jeho síly stačí. Nebylo by na závadu kdyby i jiné jednoty oznámily co v oné věci činí. Dne, 4. prosince jednota oslavila případně první výročí otevření své budovy a přítomně se připravujeme k našemu prvnímu veřejnému cvičení, jež se bude odbyvat dne 2. ledna 1916 a tímto zveme bratrské jednoty k návštěvě. Dále máme na programu několik přednášek, mezi tím bude nějaká ta zábava a divadelní představení. Jak vidět máme se čile k životu neb vycházíme z jednoho a jdeme do druhého, avšak myslím, že budeme muset přitáhnout trochu šrouby stran zábav neb je v nich vidět stále ty samé tváře a tímto bychom je přetížili. Musím ještě upozornit bratry by hojně navštěvovali schůze neb v posledním čase návštěva není jaká bývala neb jaká by býti měla.

Za Vzděl. Odbor Sokol

Josef Mareška.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O PRAVIDELNÉ SCHŮZI V. V. N. J. S., konané dne 29. listopadu 1915.

Za nepřítomnosti brů. starosty a náměstka br. jednatele zahájil schůzi. Nepřítomni v této schůzi byli zástupci Dr. Mueller a Mareška, kteří byli patřičně omluvni. Starosta br. Šiman dostavil se později. Svoji nepřítomnost z minulé schůze omluvili bři. Svoboda, Továrek, Chmatal a sestra Štěpánková.

Čten zápis z pravidelné schůze odbývané dne 25. října a přijat s dodatkem, že v odpovědi T. J. S. St. Louis, v záležitosti sprostění poplatků neštěstím postiženého člena, má jednatel poukázat na znění stanov.

Sokolky Tábor Slovanské Lípy oznamují dopisem své rozhodnutí připojit se k N. J. S., zasílají seznam členkyň, vstupné a žádají býti uvedeny v měsíci lednu. Usneseno žádosti vyhověti, a starosta s jednatelem mají jednotu do kruhu N. J. S. uvést.

Těl. sbor Dívek a Paní v Newark, N. J., a T. J. S. Žižka v Dallas, Tex., oznamují hlasování o nových návrzích, což vzato na vědomí. Jednatel při této příležitosti zděluje, že návrh, aby byl br. Erben prohlášen čestným členem N. J. S. byl odhlasován příznivě. Hlasovalo 55 jednot s 5154 členy pro a žádné proti. Následkem tohoto zdělení požádán br. jednatel, by obstaral patřičný diplom a tento br. Erbenovi zaslal. Příznivě též odhlasována žádost T. J. S. Dallas, Tex., by jí na rok příspěvky byly prominuty.

T. J. S. Bratří Osvěty v Scio, zasílá dopis, v kterém oznamuje, že následkem úplné nečinnosti má v úmyslu se rozejíti a žádá býti čestně propuštěna z N. J. S. Jednatel k dopisu zděluje, že požádal jednotu o zapravení dlužných poplatků, pakli jí má býti vyhověno, že však dosud odpovědi neobdržel. Usneseno ponechat nadále v rukou jednatele.

T. J. S. Hawthorne v dopisu činí různá oznámení, která byla vzata na vědomí.

Tech. Odbor zaslal měsíční zprávu, v které oznamuje zvolení br. Paskovského za vrchního náčelníka a žádá by V. V. nechal vytisknouti rozvrh cvičebních hodin. Zpráva přijata a jednatel pověřen rozvrh dáti do tisku, jakmile bude Tech. Odborem vypracován.

Sokol Chicago žádá záslužní listinu pro br. F. Novotného, a táže se v záležitosti záslužné listiny, kterou před časem žádal pro br. Kočku. Br. jednatel oznamuje, že v obou případech vyskytly se zdánlivé nesrovnalosti v záznamech a že bude nutno žádosti dále podrobně vyšetřiti.

T. J. S. Omaha žádá záslužní listinu pro br. A. Nováka a Sokol Tábor Slov. Lípy pro A. Lahodu. Jednatel oznamuje, že oba jsou k listinám oprávněni, a byl tudíž pověřen tyto vystaviti.

Matice Vyššího Vzdělání zasílá výroční zprávu a žádá, by roční příspěvek v obnosu \$5.00 byl obnoven. Usneseno žádosti vyhověti.

T. J. S. San Francisco oznamuje, že v uznání záslužné práce, kterou p. G. R. Noyes činí ve prospěch českého jazyka na kalifornské universitě, usnesla se tázati se, není-li možno prohlásiti tohoto za čestného člena. Usneseno odpověděti, že může jednotu jmenovati zmíněného svým čestným členem a jeho jméno předložiti příštímu sjězdu k udělení čestného členství N. J. S.

A. V. Omelka z Berkley, Cal., zaslal žádost, by byl S. A. zasílán bezplatně do českého oddělení knihovny státní university v Californii. Rozhodnuto žádosti vyhověti.

Společný cvičitel br. Sedlák zaslal měsíční zprávu. Tato přijata.

Česko-Americký Sokol v Chicagu oznamuje dopisem, že zaplatí dlužné poplatky v době co nejkratší. Vzato na vědomí.

T. J. S. Rosenberg stvrzuje příjem zaslaných tiskopisů a žádá další informace ohledně náradí a časopisu. Odkázáno jednatelem.

Čten dopis U. V. Dělnicko-Amer. Sokola, v kterém oznamuje, že přijal návrh stanov pro Čes. Amer. Obec Sokolskou, jak vypracovány V. V. N. J. S. a přeje si, aby ustanovení Č. A. O. S. vešlo v platnost 1. ledna 1916. Dopis přijat a na návrh br. Hallera usneseno formálně prohlásiti, že spojení N. J. S. a D. A. S. po stránce tech. v Česko-Americkou Obec Sokolskou stává se skutkem a vejde v platnost 1. ledna 1916.

Dále rozhodnuto jmenovati 5členný výbor, který sestaví nominační listinu a dle této v příští schůzi zvoliti Ústřední Tech. Výbor. Jmenování bři.: Vonásek, Vlk, Roubal, Chmatal a Svoboda.

Br. jednatel oznámil, že dopsal všem dluhujícím jednotám by se vyrovnaly, že však některé tak neučinily. Usneseno dáti těmto příležitost zaplatiti do konce úředního roku.

Ú. V. Župy Pacifické oznamuje úmysl pořádati menší cvičitelský kurs a táže se, zda by V. V. přispěl na výlohy s tím spojené. Jednatel požádán dopsati o další podrobnosti.

T. O. odvedl další částku \$40.00 na ubytování spol. cvičitele, čímž jest záloha povolena V. V. úplně splacena.

Sestra Šístková oznamuje, že Sokolkám Rozvoj byl diplom chybně vyplněn a žádá o vystavení nového. Br. jednatel pověřen obstarati nový diplom bezplatně.

Br. Mattas táže se jménem T. J. Sokola Rozvoj, zdali by nemohl V. V. jednotě opatřiti cvičitele. Usneseno odkázati T. O., by byl Sokolu Rozvoj nápomocen ku získání cvičitele.

Br. Vlk podává zprávu z Č. N. S. a br. Šiman Č. S. Pomocného Výboru. Zprávy přijaty.

Br. Špaček za účetní výbor oznámil, že se výbor sešel, přehlédl knihy a našel tyto v úplném pořádku.

Jelikož lhůta spol. cvičitele vyprší a jeho služeb jest na dále třeba, rozhodnuto obnoviti smlouvu s br. Sedlákem na neurčito.

Br. Roubal jménem místního výboru na pořádání závodů Župy Střední žádá, by se V. V. postaral o zálohu \$500.00, která jest nutná k předběžným pracem. Usneseno doporučiti výboru, by se v této záležitosti obrátil na Župu Střední.

Br. Lang oznamuje, že Sokol Tábor Slov. Lípy hodlá oslaviti příštího roku 50leté trvání Sokolstva v Chicagu a že výbor k tomu účelu zvolený uložil mu, by navrhl ve V. V., aby se tato slavnost spojila se sletem Župy Střední, který připadá v tomtéž měsíci. Uzavřeno doporučiti Ú. V. Župy Střední a místnímu výboru na pořádání sletu, by spojení těchto dvou slavností bylo uskutečněno.

Zpráva jednatele za měsíc listopad zní jak následuje:

Příjem za listopad 1915.

Sokolky Tyrš, Omaha, Neb.....	\$ 3.70
T. J. S. Milwaukee.....	38.90
T. J. S. Granger, Tex.....	7.85
T. J. S. Oklahoma City, Okla.....	7.80
T. J. S. Plattsmouth, Neb.....	31.80
T. J. S. Guy, Tex.....	9.30
T. J. S. Iowa City, Ia.....	18.30
T. J. S. D. a Paní Little Ferry, N. J.....	2.15
Sokol Praha, Prague, Okla.....	10.20

T. J. S. La Crosse, Wis.....	8.05
T. J. S. Manitowoc, Wis.....	8.40
T. J. S. Galveston, Tex.....	3.30
Becker W., Baltimore, Md., předpl.....	.75
T. J. S. Little Ferry, N. J., přisp.....	26.65
T. J. S. Crete, Neb.....	28.70
T. J. S. Budivoj, Detroit, Mich.....	21.00
Přízeňský Sokol, Chicago, přisp.....	119.35
do fondu sjezdového.....	20.10
T. J. S. Malin, Ore., přisp.....	9.00
T. J. S. Howells, Neb.....	14.20
T. J. S. Philadelphia, Pa., přisp.....	26.50
T. J. S. Montgomery, Minn., dopl. na přisp.....	.30
Sokolky Malin, Ore.....	1.30
Sokolky Tábor Slovanské Lípy zápisné.....	2.50
T. J. S. Omaha, Neb., přisp.....	57.50
T. J. S. La Crosse, Wis., splátka na nář.....	20.00
T. J. S. Fugner Tyrš, So. Omaha, přisp.....	39.75
Sokolky Omaha, Neb.....	4.60
Úroky na dluhopisy.....	60.00
Úroky American State Bank.....	2.25
T. J. S. D. a Paní New York přisp.....	13.30
Česko-Amer. Sokol, Chicago, přisp.....	33.90
T. J. S. Čech, Cleveland, O., přisp.....	59.60
T. J. S. Cleveland, O., přisp.....	48.55
T. J. S. Čechie přisp.....	15.25
T. J. S. Čechie přisp.....	32.15
Splátka půjčky T. O.	45.00
T. J. S. Klatovský přisp.....	20.00
Sokolky Rozvoj přisp.....	3.10
Úhrnem	\$875.05

Vydání.

965 Dr. A. Mueller, cestovné do Clevelandu....	\$ 24.00
966 Vonásek T. za redakci listop. S. A.....	45.00
967 Čermák J. za redakci Tech. Hlídky v S. A.	15.00
968 Národní Tiskárna za 6800 S. A. \$227.50, za 2 str. tabulek \$5.00; za zvl. 8 bod. písmo \$4.50, doprava \$35.14.....	272.14
969 Národní Tiskárna za tisk náčel. zpr.....	7.50
970 The Franklin Co. za štočky.....	7.66
Matici V. V.....	5.00
Holan Bří.	8.00

Celkem\$384.30

Příjem za listopad.	Vydání za listopad.
Příspěvky\$ 724.45	Tisk S. A..... 237.00
Zápisné 2.50	Doprava 35.14
Do fondu sjezd.. 20.10	Redakce 60.00
Úroky z dluhopisů	Štočky 7.66
a banky 62.25	Tiskopisy 7.50
Předplatné 75	Různé (cestovné a vazba S. A.) 37.00
Splátka na náčiní 20.00	
Splátka T. O.... 45.00	
\$ 875.05	\$384.30
Z min. měsíce... 2,783.65	
Celkem příjem ..\$3,658.70	
Vydání 384.30	
Zbývá za poklad..\$3,274.40	

Finanční stav.

Dluhopisy	\$3,000.00
Hotovost v pokladně.....	3,274.40
Směnečné pohledávky.....	1,475.45
Záloha na nářadí.....	748.61
	\$8,498.46

Z toho patří do fondu.

Fond sjezdový	\$1,291.06
Fond sjezdový dluh sm.....	109.00
Fond základní N. J. S.....	300.00
Fond úrazový	438.50
Fond kurzový	54.85
Ústřed. M. Š.....	6.20
Č. N. S.....	6.10
	\$2,205.71

Zprávy zaslaly v říjnu tyto jednoty:

Sokolky Chicago za II. 41.; T. J. E. Fugner za III. 41.; San Francisco, Cal., (opravené) za IV. 41. 1914 za I. a II. 41. 1915; T. J. S. Praha za III. 41.; T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb., za III. 41.; Sokolky Portland, Ore., za III. 41.; Tábor Slovanské Lípy za III. 41.; East Islip za II. a III. 41.; T. J. S. Westfield za III. 41.; Sokolky R. Tyrš, Cedar Rapids, Ia., za III. 41.; Č. A. S. St. Paul za III. 41.; Těl. sbor D. a P. Long Island za III. 41.; T. J. S. Klatovský za III. 41.; K. H. Borovský, Ennis, Tex., za III. 41.; T. J. S. Milwaukee za III. 41.; T. J. S. Oak Park za III. 41.; T. J. S. Ord, Neb., za II. a III. 41.; Č. T. Z. Spolek Bohemia za II. 41.; T. J. S. Montgomery za III. 41.; T. J. S. Edwardsville za III. 41.; Sokol Owatonna za III. 41.; T. J. S. St. Louis za III. 41.; Sokolky Blesk, Baltimore, za III. 41.; T. J. S. New York za III. 41.; Č. A. Sokol, Chicago, za III. 41.; T. J. S. Minneapolis za III. 41.; Sokolky Libuše, So. Omaha, Neb., za III. 41.; T. J. S. Lev, Bridgeport, O., za II. a III. 41.; K. Jonáš za II. 41.; Dram. Odbor Plz. Sokola za I., II. a III. 41.; Lorain, O., za III. 41.; Portland, Ore., za II. 41.

Vyřídil tyto objednávky:

T. J. S. Podlipný: odstupní, přestupní a navrhovací listiny; T. J. S. Rosenberg (nová jednotka) veškeré prázdnostiskys potřebné a knihy tělocvičné (pojištěné); K. Bernreiter, Cleveland, O., 2 svazky Úvah Tyrš.; A. Rendl, Dallas, Tex., 2 prázdnostiskys diplomu; T. J. S. Omaha záslužné listiny; T. J. S. New York záslužné listiny; Sokolky Omaha odstupní listiny; Koleno, Průcha, Paul těl. knihy. Uspořádal výstavku těloc. knih v Plz. Sokole v neděli 17. října.

V listopadu obdržel zprávy těchto jednot: Čechie za II. 41.; Galveston za III.; Sokolky Rozvoj za III.; Dallas, Tex., za III.; Berwyn, Ill., za III.; Manitowoc za III.; La Crosse za III.; Praha, Prague, Okla., za III.; Fort Worth, Tex., za III.; Sokolky Little Ferry, N. J., za III.; Sokolky Tyrš, Omaha, Neb., za III.; Guy, Tex., za III.; Plattsmouth, Neb., za III.; Granger, Tex., za III.; Little Ferry, N. J., za III.; Omaha, Neb., za III.; Iowa City za II. a III.; T. S. D. a Paní III.; T. J. S. Budivoj za III.; Crete, Neb., III.; Plzeňský Sokol III.; Malin, Ore., III.; Podlipný, Detroit, Mich., III.; Philadelphia, Pa., za II. a III.; Howells, Neb., III.; Chicago III.; Sokolky Malin, Ore., III.; Sokolky Omaha, Neb., III.; Fugner Tyrš, Omaha, Neb., III.; T. J. S. Cleveland III.

Vyřídil tyto objednávky: 50 popl. knížek T. J. S. La Crosse; 100 Deset kapitol T. J. S. Minneapolis; záslužní listiny pro členy a navrhovací listiny T. J. S. Cleveland; prázdnostiskys župních náčel. zpráv bratrům: Jirásek, Mysliveček, Kopecný; knihu 41. zpráv Sokolkám Omaha, Neb.

Ad. Vlk, tajemník.

OZNÁMENÍ.

Těl. Jed. Sokol Newark, N. J., upozorňuje všechny jednoty a spolky, které vlastní dluhopisy naše, aby ty nám zaslaly a my po obdržení těch obratem je vyplatíme.

Na zdar!

Karel Šafránek, tajemník.

PROTOKOL ZE SCHŮZE VZDĚLAVACÍHO ODBORU

N. J. S. ze dne 15. října.

V nepřítomnosti předsedy br. Dr. Antona Muellera, který se omluvil, zahájila schůzi místopředsedkyně sestra Klára Klausová. Tajemník četl protokol, který bez změny přijat. Následující dopisy byly čteny a o nich rokováno:

Vzdělavací Odbor Sokola Tábor Slovanské Lípy zděluje, že započne činností svou přednáškou, dne 15. listopadu ve výročí smrti Jindřicha Fuegnera a žádá za odporučení řečníka k této příležitosti. Byl získán řečník Dr. Vojan, a tajemník vzdělavacího Odboru br. Jake Peroutka o tom uvědoměn.

Miom to zděluje Odbor Sokola Tábor Slovanské Lípy, že hodlá uspořádati čtyři další přednášky v přestávkách šesti týdnů na následující téma:

1.) O Paine-ovi — řečník Dr. F. Iška.

2.) Partie ze zdravotvdy a o významu Sokolstva v národu českém — řečník Dr. Ludvík Fisher.

3.) O tělocviku — řečník Sokol Josef Čermák.

4.) O evropské válce — řečník Dr. Rudiš-Jičínský.

Dále zděluje, že jmenovaný sbor vlastní asi 1200 svazků poučných knih, které půjčují se pouze členům.

Tělocvičná Jednota Sokol New Prague, Minn., zděluje, že je ještě příliš mladá a že nemá ani knihovny, ani stálého Vzdělavacího Odboru, ale pokusí se jej založiti.

Tělocvičná Jednota Sokol Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb., zděluje, že má sice Vzděl. Odbor, ale přednášky nemůže pořádati dříve, dokud nebude zbudována síň Z. Č. B. J., a také nemohou zdělit, budou-li během letošní sezony pořádati divadla. Knihovnu divadelní mají, leč nepříliš bohatou, ale knih poučných a zábavních mají 1480 svazků. Po dostavení síně zlepši se tam značně poměry a je naděje, že pak se i jejich vzdělavací práce rozšíří.

Tělocvičná Jednota Sokol Ord, Neb., oznamuje, že je jejich jednota slabá a že nemohou prozatím činiti více, jak spokojiti se sehráním divadelního představení.

Tělocvičná Jednota Hopkins, Minn., oznamuje zvolení tříčlenného Vzdělavacího Odboru, který má hleděti k tomu, by po stránce osvětové a vzdělavací vykonáno bylo vše, co jim poměry jejich dovolí. Zamýšlejí pořádati jednu přednášku měsíčně a několik divadelních představení. Obsáhlou knihovnu vlastní v Hopkins český knihovní spolek. Mají člena schopného přednášení, jenž je ochoten na požádání přednášet i sousedním jednotám.

Tělocvičná Jednota Sokol Edwardsville, Ill., zděluje, že nemá Vzděl. Odboru a neví, bude-li mu možno uspořádati přednášku. Na pracích osvětových podílí se Sokol ve polku s druhými tamními spolky.

Tělocvičná Jednota Sokol Cleveland zděluje, že má založený a dosti činný Dramaticko-Pěvecký odbor a též přednáškový výbor.

Sbor Sokolek Sokolské jednoty Blesk v Baltimore zaslal potěšující přípis, který vědčí o značné činnosti obou sborů — jak Sokolek tak i Sokolů a přípis onen byl s povděkem vzat na vědomí.

Tělocvičná Jednota Sokol New York zděluje, že jednota vlastní knihovnu o 3500 svazcích, kromě knihovny dramatického sboru. Ostatní dotazy zodpoví Vzděl. Odbor sboru.

Cvičící sbor Sokola Chicago děkuje za vyslání řečníka Dr. Anton Mueller k jejich večírku.

Tělocvičná Jednota Sokol Chicago zděluje, že nemá Vzdělavacího Odboru, pouze Dramatický, který hraje divadla každý rok po dobu šesti měsíců. Br. Václav Roubal a Jos. R. Krejčí byli zvoleni, by navštěvovali schůze Vzděl. Odboru.

Sbor Sokolek Chicago oznamuje novou zástupkyni sestru Cecílii Rakovou.

Tělocvičná Jednota Karel Jonáš zděluje, že zamýšlí pořádat přednášky každou druhou středu v měsíci po dobu 4 měsíců; pro prvou přednášku, jež konala se, dne 10. listopadu získán za řečníka Dr. Anton Mueller.

T. J. Sokol Oak Parku požádala o řečníka na den 5. prosince a přála si Dr. Muellera, který ochotně vyhoví.

Br. Vonásek zděluje, že putovní knihovna byla vystavena v Plzeňském Sokole a bude putovati s br. Sedlákem, aby vystavena byla všude tam, kde bude br. Sedlák přednášeti.

Sestra Klausová zděluje, že Plzeňské Sokolky zvolily pětičlenný Vzdělavací Odbor, jehož podrobný program oznámen bude v příští schůzi.

Br. Vonásek zděluje, že sestavil sokolský kalendářík, který bude postupně uveřejňovati v Sokole Americkém a pak dá jej celý vytisknouti a rozešle všem jednotám.

Sokol Minneapolis žádá o řeč ku vzpomínce úmrtí Fuegnera a br. Vonásek se uvolil ji opatřiti.

Karel Krásný, tajemník.

PROTOKOL ZE SCHŮZE VÝBORU PRO ZÁVODY ŽUPY STŘEDNÍ.

Zástupci sokolských jednot patřících k Nár. Jednotě Sokolské odbývali schůzi v neděli, dne 28. listopadu v síni Plz. Sokola stran závodů a veřejného cvičení Župy Střední, které se má odbývat v polovici červnu příštího roku. Zvolení činovníci a sice za předsedu br. Ant. Charvat, 1801 So. Ashland Ave., za tajemníka br. Čeněk Jebavý, 2150 W. Ohio St., za pokladníka br. Vác. Popp, 1400 So. Grove Ave., Oak Park, Ill. Do Hospodářského Výboru zvoleni Jos. Kulíček od Plz. Sokola, Karel Svoboda od Sok. Karel Jonáš a Ant. Fisher od Sokola Rozvoj. Tiskový výbor bude prozatím zastávat předseda, tajemník a pokladník.

Závody mají být odbývány venku, veřejné cvičení však pod střechou a tak se pojistit pro případ nepohody. Další rozdělení výboru bude v příští schůzi, která se bude odbývat dne 12. prosince a jednoty, které dosud zástupce nezvolily, jsou žádány, aby tak co nejdříve učinily, ale ať nevolí členy, kteří se budou podílet na závodech; totéž platí pro sbory Sokolek. Čeněk Jebavý, taj.

ZPRÁVA SPOLEČNÉHO CVIČITELE.

Cestovní kurs cvičitelský zahájen byl v tělocvičně Sokola v St. Louis, 3. listopadu a vzorně byl navštěvován bratry ze sboru cvičitelského počtem 7. Cvičeno bylo každého večera 2½ hod. a v neděli dopol., až do 15. listopadu. Sestry cvičily ve svých cvičebních hodinách počtem velkým. V jednotě St. Louisské cvičí svobodné sestry zvlášť počtem přes 40 a vdané zvlášť počtem přes 20, což činí úctyhodnou číslu cvičenek, největší ze všech jednot amerických a neobávám se tušiti — českých vůbec. Je znáti, že jednota měla cvičitele po celý čas trvání svého velmi dobré, starající se svědomitě o povznesení tělocviku v místě onom. Jednota získává v době novější mnoho dorostenců, aby v budoucnosti zvětšila počet cvičících bratří, jichž jest nyní něco přes 20. Jednota St. Louisská, jak známo, jest nejstarší sokolskou jednotou v Americe, byvši založena r. 1865. I mimotělocvičná činnost jednoty jest na stupni velice zdravém.

V jednotě La Crosse, Wis., jež teprve před ½ rokem obětavým br. Drassalem byla založena, jest čilá, zdravá, však velmi namáhavá práce v živlu převážně katolickém, jenž snaží se všemožně hubiti činnost jednoty. Poněvač ale bratří jsou velmi obětaví, bude se práce dařiti. Cvi-

čenců jest nyní přes 10 a sester také již 7 evičí. V dobré shodě, pohostinní bratři La Crossští, práce vám se zdaří!

Cvičeno bylo od 17. listopadu do 28.

Největší návštěva mužů 10, žen 7.

Nejmenší návštěva mužů 5, žen 6.

Průměrná návštěva mužů 8, žen 7=15.

J. Sedlák.

FINANČNÍ ZPRÁVA A PŘEHLED ČINNOSTI ČESKO-SLOVANSKÉHO POMOCNÉHO VÝBORU, OD POČÁTKU (28. července) DO DNE 20. LISTOPADU.

Česko-Slovanský Výbor byl utvořen za účelem pomoci našemu národu postiženému strašlivou evropskou válkou po stránce humanitní, to jest poskytnouti pomoci vdovám, sirotkům a perzekvovaným. Uveřejňujeme dnes přehled naší šestnáctiměsíční činnosti v té naději, že zpráva bude věnována ta pozornost, jaká ji vzhledem k lidumilnému a vlasteneckému účelu Výboru přísluší.

Celkový příjem zaslaných jednotlivci a spolky, jak k rukou pokladníka, tak i prostřednictvím listů \$17,012.99.

Vydání do dnešního dne jeví se následovně: Tisk, za letáky, roznášení a pod. \$88.50 — Telegramy a poštovné pokladníka \$15.54 — Vydání tajemníka: poštovné, telefon, cestovné a pod. \$124.11 — H. L. Friedlen & Co., za oděvy pro české zajatce v Srbsku \$1,087.50 — International Distributing Co., za prádlo do Srbska \$1,316.00 — S. Jaffe, New York, za prádlo do Srbska \$610.00 — J. L. Frankel, za prádlo do Srbska \$625.00 — Potřeby lékařské pro českou výpravu do Srbska \$34.11 — F. P. řidičů učitelů pro nutné dívky \$50.00 — Dvozná \$18.61 — Rodinám českých dobrovolníků ve Francii \$484.51 — Do Srbska bylo zasláno příspěvků \$2,875.00.

Následující obnosy byly předvedeny na přání dárců z pokladny Česko-Slovanského Pomocného Výboru Národnímu Sdružení (politické akci): 25 procent ze sbírky detroitských Čechů \$42.00 — Literární spolek v Jackson, Minn., \$25.00 — A. Skala v Seattle, Wash., \$2.00 — Umělecký klub v Chicagu \$102.00 — Sokol Slávský \$500.00 — Spolek Plzeňských řezníků \$100.00 — Sbirka Detroitských Výborů \$500.00 — Sokol Tábor Slovanská Lípa \$100.00 — Dvůr Čechie č. 20 Č. A. L. a L. \$32.50 — Dvůr J. Hus č. 8 Č. A. L. a L. \$35.70 — Těl. Jednota Sokol Palacký v Detroit \$200.00 Celkové vydání obnáší \$8,978.08. Zbývá v pokladně \$8,044.91.

Zbylé peníze jsou uloženy pod úrok v Americké Státní Bance. Veškerá práce úředníků provádí se v Č. S. P. V. bezplatně.

V poslední době poklesl značně zdroj příjmů Č. S. P. V., neboť bylo usneseno upustiti prozatímne a neapelovati na naše krajanů a ponechat tak volné pole sbírkám na politickou akci Českým Národním Sdružením konaným, které zároveň doporučujeme přízni našich krajanů.

Tímto však se nijak nevzdáváme další činnosti. Napak, denně nové docházejí zprávy ze staré vlasti, svědčící jak krutě jest postižen náš národ válkou. Denně rostoucí tisícové, ba stotisícové zástupy sirotků, vdov a zubožených mrzáků upírá své zraky k nám, svým krajanům v zámorí v naději, že jim nedáme zahynouti. Prosby tyto jsou tím úpěnlivější u vědomí, že náš národ od jinud pomoci se nedočeká. Dáme těm ubožákům v bídě a zoufalství zahynouti? Jistě ne. Jakmile se válka ukončí a naše pomoc bude moci bezpečně na daná místa býti doručena, tehdy, kdy zároveň bída dostoupí vrchole, započneme s naší prací, by alespoň nejbídnějším v utrpení bylo ule-

veno. Jsouce si tudíž plně vědomi důležitosti poslání, které nás čeká, vyčkáváme trpělivě doby, kdy bude naší činnosti zapotřebí a kdy, jsme si jisti, bude s námi spolupůsobiti celá česká Amerika, všude, kde v českém srdci nevyhynul cit lidskosti.

Za Česko-Slovanský Pomocný Výbor: J. F. Štěpina, předseda, Jaroslav V. Nigrin, tajemník, Otokar Vašáček pokladník.

PÍSEMNICTVÍ.

Lessons in Citizenship for Naturalization, tedy: příručka ku zkouškám k získání občanství, od K. P. Schwartz. Cena 5 centů. V pamfletu tomto pojednává se stručně o zřízení vlády Spojených Států, jednotlivých států, okresů, měst a o tom, co každý, kdo se o občanské listy této země uchází, má vědět. Na konec jsou otázky a odpovědi. Je pouze v jazyku anglickém. Dostati možno v Hull-House, čís. 800 So. Halsted St., Chicago, Ill.

Kalendář "Přítel Lidu" na rok 1916 právě vyšel. Letošní ročník uspořádali Franta Hais a Ferd. L. Musil. Obsahuje bohatou část zábavnou i poučnou s mnoha pěknými obrázky, mezi nimiž celostránkovou podobiznu jednoho z nejznamenitějších českých básníků a spisovatelů, Julia Zeyera, k němuž přičiněn stručný životopis. Dále obsahuje stručné dějiny českého divadla, Národního divadla v Praze, statistiku "Kolik je Slovanů" a článek "Dobytí vzduchu" o vzducholodích a aeroplánech s obrázky. Časová je práce "Historie prvního roku světové války" z pera red. Haise, psaná se stanoviska slovanského. Kromě básní předních literátů: Aug. Eug. Mužika, Jos. V. Sládka, Jar. Vrchlického, J. S. Machara, Walta Whitmana, A. S. Puškina a j., obsahuje též povídky a humoresky nejlepších spisovatelů: Meth. Jahna, V. K. Jeřábka, Fráni Šrámka, Jos. Merhauta, A. P. Čechova, Jacka Londona, Jeana Richepina a j. Neméně cenné jsou drobnosti, mezi nimi jest řada rad a pokynů pro domácnost, ze zdravotnictví, k přemýšlení atd. Cena tohoto pěkného kalendáře jest pouze 35c. Pošlete 35 jednocentových pošt. známek na adresu Ferd. L. Musil, Lock Box 645, Chicago, Ill., načež dostanete kalendář poštou vyplacen.

Všedelnický kalendář na rok 1916. — Ročník VII. Cena 50c, poštou 60c. Nákladem Spravedlnosti, 1825 Loomis St., Chicago, Ill. Sedmý ročník tohoto oblíbeného kalendáře česko-amerického přináší opět bohatou a vhodnou četbu zábavnou i poučnou. Z povídek uvádíme hlavně "Konec lásky," česko-americkou povídku J. P. Svěráka, "Adam dvakrát z ráje vyhnáný" od J. J. Jelínka a "Tajemství vycházky" od J. Pohanky. Novinkou všem čtenářům bude krásná črta z válečných vzpomínek předního z mladých spisovatelů českých, Karla Horkého, "Pan Beránek," jež líčí poutavě epizodu z Paříže počátkem světové války. Velmi zajímavé je líčení F. J. H., "Jak jsme v trestnici stávkovali a oslavili komunu." Z poučných statí dlužno upozorniti na hlubokou, ale poutavě psanou úvahu "Králové železnic" od Charlesa Edwarda Russella, jednoho z předních publicistů amerických, na časový článek historický "Mistr Jeroným pražský, druhý mučenník české reformace" od J. J. Jelínka, na přírodovědecké pojednání "Člověk a živočišná říše" od F. Gruenera, a článek "Socialismem k míru národů" od B. Paterové. Zvláštní pozornosti jistě se bude těšit poutavý článek "Český mučenník ruské samovlády" od známého česko-amerického žurnalisty a svobodomyšlného pracovníka V. Šnajdra, který jedná o osudu, jaký carská vláda připravila pěveci "Ohlasů," Fr. Lad. Čelakovskému. Z básní věnovány jsou válce "Smutná písnička třinácti kamarádů" od Vojty Be-

neše a "Česká matka matce srbské" od F. J. Hlaváčka, obě hluboce citěné, pravé protesty proti válce. Bohatství obrazové jest opět značné, titulní obraz "Stávka" pak je vhodnou ozdobou každé domácnosti. Podrobný přehled událostí amerických i světových, zvláště časový oddíl "Humor a satyra," jakož i drobnější články a črty činí četbu pestrá a zajímavou. Vzhledem k bohatému obsahu, jest cena 50 centů, poštou 60 centů, vskutku mírná a lze očekávat, že Všeobecný kalendář najde hojně čtenářů. Objeďnávký přijímá Spravedlnost, 1825 Loomis St., Chicago, Illinois.

NOVOROČNÍ DAR NÁRODU!

Všem českým spolkům a mužům i ženám českým
v Americe.

Blíží se konec roku a Rok Nový. Změna roku bývá příležitostí k přání mnoha štěstí a právame svým příbuzným, přátelům a všem, k nimž nás poutá svazek spřízněnosti, krevní neb duševní.

Již druhý Nový Rok milliony krevních našich sester a bratrů trpí válečnými útrapami a ještě více nesnesitelným útlakem rakouské soldatesky.

Smutný bude Nový Rok, v němž defilovatí budou před vyděšenými zraky našich sester ty tisíce zmrzačených, statisíce ovdovělých a osiřelých, tisíce uvězněných.

Jediné a největší přání chová náš drahý český lid—aby po všech těch útrapách a bolestech, měl naději v šťastný obrat a nový lepší život!

Válka tato dokázala hlavně pro nás Čechy zde za mořem i tomu usouzenému lidu českému jedno: Že trpí za cizí viny a že bude trpět jako dříve po staletí nedostane-li se mu úplné svobody, práva na sebeurčení a vlastní správu státní. Slovem: samostatnosti.

V těchto dnech, kdy persekuce se přiosťruje, řadí i mezi Sokolstvem, ženami českých žurnalistů a politiků, je na čase, aby se česká Amerika rozpomněla na svou povinnost.

A v těchto dnech je také nejvhodnější příležitost!

Příspěj každý, spolek i jednotlivec, muž i žena na **novoroční dar českému národu**, jenž neztenčeně dodán bude našim politickým vůdcům poslanci Prof. T. G. Masarykovi a poslanci Duerichovi, aby ve shodě s nedávným prohlášením české neodvislosti a boje za svobodu a samostatnost národa, mohli se sesílenými nadějemi a prostředky pracovat pro krásný a dnes všechny dobré Čechy a Češky jednotící cíl: Samostatnost českého národa.

Obětujme ochotně a místo pouhých slovních přání dokažme, že přejeme národu našemu v příštím a dalších letech opravdu lepší a šťastnější budoucnosti.

Na širých pláních ruských, v severní Francii a i na Balkáně čeští junáci bojují za českou samostatnost. Prolévají krev a mrrou daleko od rodné půdy a svých pokrevních příbuzných.

Dělí nás od nich širý oceán, ale spojuje nás stejně krásná touha! Oni mrrou, my pracujeme a pracovat musíme, aby nemřeli nadarmo!

Nuže spojme se všichni a dejme svou obět' ve prospěch boje za českou samostatnost!

Všechny jednotlivé příspěvky budou s díky potvrzeny jmenovitě a dle osad českoamerických a bude uvedeno, že dárcé přeje jak svým milým zde i za mořem i celému národu lepších časů a lepší budoucnosti! Redakce t. l. přijímá a kvituje příspěvky na novoroční dar národní!

Sběrací listiny obětavým krajanům na požádání zašle ústřední kancelář Českého Národního Sdružení, 3639 W. 26th Street, Chicago, Ill.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Ze sboru Sokolek Blesk v Baltimore vystoupily: Marie Říha, Rozie Komenda, Marie Beran, Ella Beran, Karolina Ruth. Přijaty byly: Marie Čermák, Anežka Janda Rosie Janda.

— Z T. J. S. Fugner, Long Island City, N. Y., vyloučen byl pro neplacení Jan Miškovský. Zemřel Fr. Vančura.

— Do T. J. S. Scheneectady, N. Y., přijati byli: Alois Zadražil, Frant. Secký, Václav Anýž. Vystoupil Josef Procháška.

— Do T. J. S. Little Ferry, N. J., přijat byl Fr. Krejsa.

— Do T. J. S. St. Louis, Mo., přijati byli: Ant. Krebs, Jar. Spinka, Robert Schauner, Frant. Roch. Přestoupil k Sokolu Chicago J. Paskovský. Dříve přijati byli: Ant. Čejka, Jos. Řádek, Čen. Mačner, Lambert Josifko. Odstouplí: Jar. Kadavý, Adolf Král, Ed. Staňkovský.

— Do Č. A. J. S. v St. Paul, Minn., přijat byl Karel Kněžinec a Leop. Schwanhauser (s přest. list. od Sok. Blesk).

— Do T. J. S. San Francisco, Cal., přijati byli: Karel Pečman, Josef Buyolich, Frank Krejčík, Ant. Kořínek, Petr Kadlec, Josef Fořt.

— Do T. J. S. Los Angeles, Cal., přijat byl M. Novotný. Odstoupil s přest. listinou Václav Šesták. Vyloučen byl pro neplacení Josef Važanský, Jos. Tauc. Vystoupil Jan Boutin.

— Z T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill., vystoupili: Fr. Licehamer, Jan Dušek, Jan Bezemek ml., Vinc. Randa. Pro neplacení vyloučení byli: Fr. Lacina, Karel Roubal.

— Do T. J. S. Berwyn, Ill., přijat byl Emil Bolence. Vystoupil Jiří Tomajer.

— Do sboru Sokolek Libuše v So. Omaha, Neb., přijaty byly: Bedřiška Svoboda, Jiřina Svoboda, Milada Vonásek.

— Do T. J. S. Howells, Neb., přijati byli: Frank Bažata, Rudolf Varner, Jos. Orel, John Brož, Alois Stok, Fred. Novák, John Koza (s přest. listinou).

— Do T. J. S. Fugner-Tyrš v So. Omaha, Neb., přijat byl Adolf Radil (adresa?). Pro neplacení vyloučen Matouš Pretl.

— Do T. J. S. Cleveland přijati byli: Bedřich Veselý, Frant. Hojer, Jan Hlavín, Rud. Spousta, Jindřich Kerner. Odstoupil Fr. Havel.

— Do T. J. S. New York přijati byli: Frant. Huel, Frant. Ondra, Václav Rada. Pro neplacení vyloučení byli: Frant. Červený, Oldřich Rokos, Jan Vydrhel. Zemřel Jos. Fiala.

— Do T. J. S. Newark, N. J., přijati byli: Josef Říha a Václav Heřmánek. Odstoupil Michael Košař. Zemřel Josef Rohan.

— Zpráva T. J. Říp od ledna 1915.—Přistoupili: Jan Mrázek, Karel Pfauer, Val. Klečka, Frant. Dvořák, Mil. Janouch, Jan Šimandel, Vinc. Hlavica, Gustav Nedvídek, J. Alois Klein, Dom. Jedlička. — Vystoupili: Václav Jedlička, Jan Funfár, Karel Legro, Bedř. Malík, K. Šimek, Jos. Leder. — Zemřel Fr. Nový. — Vyloučení pro nepl. přisp.: Alois Klier, Bart. Macháček, Jos. Hošek, Dom. Bastl, Ant. Harlík, Jarosl. Šen, Jan Aubrecht, Fr. Chlebiš, Karel Št'astka, Jos. Marholt, Alois Sedlák. (Oznámení nových, odstouplých, vyloučených a zemřelých členů se mají posílati každý měsíc. Není divu, že nedostávají Sokola nové členové a že ho dostávají vyloučení nebo zemřelí, když to nikdo neoznámí.)

— Z Č. A. J. Sokol v St. Paul Minn., vystoupili: Otokar Bodlák a Fr. Žďárský ml.

— Do T. J. S. Iowa City, Ia., přijat byl Jos. Stefl. Odstoupil Vilém Husa.

— Do sboru Sokolek Chicago přijaty byly: Zdenka Sedláček, Anna Sedláček, Rose Paskovský, Julie Kašpar. Marie Kaňák, Mildred Karlovský, Mildred Komorous, Blanche Očenášek, Ella Očenášek, Dagmar Frič, Anna Čertík. Zemřela Mamie Nádherný.

— Do T. J. S. Hawthorne, Ill., přijat byl Vác. Podborský.

— Do sboru Plzenských Sokolek v Chicagu přijaty byly: Emilie Smetana, Anna Sabbath, Marie Mikuta, Marie Parížek, May Čejka, Silva Roth, Edith Roth, Julie Semerák. Odstoupily Jos. Janák, Emilie Harney, M. Vytlačil, Božena Nesy, Růž. Pacák, Jos. Spousta. Přestupní listinu vyzvedla si Růžena Gasper.

— Do Plzenského Sokola v Chicagu přijati byli: W. J. Řezáb, Albert Dlohoš, Frank Hanuš, Oldřich Kvidera. Zemřel Frank Ludvík.

— Do Sokola Tábor Slov. Lípy v Chicagu přijati byli: James Barta, Antonín Páv. Odstoupil Ludvík Ivanecký. Zemřeli: Jiří Šindelář, Frank Civiš, Karel Boehm, Jakub Hroděj.

— Sbor Sokolek Tábor Slovanské Lípy v Chicagu přijat byl s následujícími členkyněmi: Františka Andrlé, Jiřina Adámek, Kateřina Andrlé, Roza Bílek, Emilie Bílek, Žofie Bláha, Josefa Baxa, Ludmila Bílek, Marie Bělský, Josefa Bělský, Anna Blažejovský, Anna Bohdan, Julie Brož, Marie Baumel, Anna Beránek, Anna Bělský, Minnie Bělský, Antonie Bouša, Růžena Bureš, Lillian Bureš, Marie Blažek, Božena Bárta, Kateřina Bukovský, Růžena Černý, Emma Černý, Blanka Čermák, Irena Čermák, Alžběta Civiš, Antonie Červenka, Anna Černý, Josefa Čížkovský, Terezie Černocho, Marie Česal, Františka Čihák, Karolina Čečrle, Růžena Čečrle, Marie Čížek, Emily Česal, Marie Dušek, Eliška Dušička, Kateřina Dvořák, Stazie Drábek, Josefa Doubek, Františka Drábek, Ida Doležal, Žofie Ernt, Emma Ellman, Josefa Engel, Anna Fibigar, Jessie Fibigar, Mildred Fráňa, Marie Fráňa, Anna Fišer, Barbora Friček, Marie Fridrich, Marie Firman, Františka Fraj, Vera Grílec, Kateřina Hroděj, Kateřina Houška, Marie Hynek, Anna Hynek, Františka Hladovec, Marie Hanzlík, Lillian Horažďovský, Anna Horn, Anna Holl, Františka Hlaváček, Aloisie Holek, Lillian Harazin, Lidia Holek, Bertha Helebrandt, Kateřina Hambacher, Terezie Hurt, Růžena Hodka, Laura Hoder, Růžena Hoder, Barbora Hošek, Anna Heřmánek, Anna Hrdlička, Františka Hrouda, Kateřina Harazin, Karolina Hruška, Lillian Houdek, Marie Heidenrich, Marie Horažďovský, Jennie Jelínek, Anna Jurka, Aloisie Jelínek, Františka Jelínek, Blažena Jelínek, Žofie Jordan, Marie Jungman, Barbora Janda, Marie Jalovec, Lillian Jindřich, Anna Kytlica, Karolina Konvalinka, Josefa Kadič, Marie Kalas, Františka Kožíšek, Dora Kapoun, Libuše Krejčí, Marie Kušta, Vlasta Kušta, Růžena Kouřil, Marie Karel, Anna Klíma, Blažena Kuták, Eliška Kára, Anna Krametbauer, Růžena Kubát, Františka Král, Helena Král, Vlasta Král, Josefa Kubů, Františka Kovářik, Anna Kreml, Josefa Krisl, Marie Kermeš, Emilie Kripner, Jennie Kripner, Josefa Kouba, Marie Kvapil, Marie Kašpar, Anna Kotěšovec, Antonie Kuták, Barbora Kvasnička, Klotilda Kostka, Marie Koranda, Alma Kubíček, Helen Krametbauer, Eliška Kraisinger, Ruth Kastner, Julie Kubů, Anna Krejčí, Marie Kozák, Jennie Krič, Marie Lahoda, Anna Lang, Helen Lang, Nora Lang, Aloisie Langer, Terezie Lepič, Marie Loudl, Lillian Legát, Marie Lipský, Anežka Luža, Barbora Mencl, Antonie Melichar, Lillian Míka, Anna Mudra, Helen Maroušek, Marie Melich, Marie Miller, Lillian Miller, Emily Mašek, Anna Maršál, Anežka Melichar, Helen Michálek, Anna Mudra, Antonie Mudra, Helen Mráz, Božena Míka, Libuše Míka, Kristina Nadr, Julie Nedvěd, Marie Novák, Antonie Novotný, Barbora Náprstek, Emilie Novotný, Barbora Novák, Minnie Novák, Emilie Novák, Marie Nerad, Julie Nedvěd, Anežka Opelka, Rosa Opelka, Žofie Ort, Emilie Ort, Kateřina Pospíšil, Anna Pešek, Růžena Pfauser, Matilda Pitterš, Marie Petřík, Emilie Pokorný, Marie Pertl, Emilie Piškule, Marie Pitš, Růžena Pešek, Anna Putz, Anna Pertl, Minnie Prošek, Anna Petřík, Nettie Peroutka, Olga Podlešák, Emilie Pícha, Eli-

ška Pácl, Božena Pokorný, Anna Příbyl, Antonie Pihart, Antonie Pánek, Marie Poč, Anna Petřík, Antonie Petrželka, Marie Petrželka, Marie Plesitý, Hedvika Růžička, Lena Rott, Anna Rothbaur, Mamie Rokos, Anna Řehoř, Marie Rokos, Marie Růžička, Božena Růžička, Anna Svojsé, Anna Seidl, Lizzie Skala, Lizzie Šrámek, Růžena Švejda, Antonie Štajer, Hattie Steklý, Marie Šlauf, Emilie Smart, Blanka Schuster, Marie Spálenka, Bettie Schidler, Barbora Svoboda, Anna Šrámek, Marie Svoboda, Barbora Soukup, Regina Spirál, Jennie Soukup, Anna Svoboda, Anna Soukup, Božena Smrž, Jiřina Šindelář, Marie Sládek, Božena Špaček, Božena Šiman, Alžběta Šidlo, Marie Smetana, Josefa Šidlo, Anna Soustružník, Emilie Šimandl, Julie Seibert, Helen Svoboda, Anežka Šístek, Anna Soldát, Karolina Smola, Karolina Šterba, Barbora Toman, Marie Tittle, Libuše Toman, Marie Tumpach, Anna Tomeš, Milada Tomáš, Bertha Toman, Zdenka Tomáš, Františka Uhlíř, Emma Urban, Julie Uhlíř, Marie Vítek, Julie Vaněk, Aloisie Veselý, Marie Veselý, Marie Vlach, Marie Vopat, Terezie Vondráček, Františka Vosyka, Emilie Vacín, Františka Vraštil, Jennie Víta, Marie Vránek, Petronila Vlk, Alžběta Vlk, Marie Vobr, Růžena Vobr, Anna Vobr, Ellen Vlach, Emilie Vytlačil, Antonie Víšek, Terezie Vonásek, Zdenka Wolf, Otilie Wolf, Anna Wolf, Irena Weinfurt, Barbora Zírobský, Františka Zasadil, Lizzie Zárobský, Albertina Záhora, Emilie Zádek, Barbora Zítek, Anna Žahour, Julie Zajíc, Klaudie Zítek, Eliška Zelinger.

VOLBY.

— T. J. S. Hawthorne, Ill.: Starosta Jos. Kluiber, náměstek Ant. Lankaš, tajemník Fr. Kastner, účetní Vil. Hodoval, pokladník Jos. Štípek st., náčelník Ed. Kaboň.

LISTÁRNA VÝPRAVČÍHO.

Následujícím nemůže být Sokol Americký zaslán, protože se buď přestěhovali a novou adresu pošty ani výpravčímu neoznámili, nebo z příčiny u adresy udané.

New York: Fr. Lier ml., 5045 Hollister ave., Cleveland, O. Rud. Toman, 375 E. 199. St.

Newark, N. J.: Karel Hoffman, 258 So. 17 St. (není takové číslo).

Fr. Waverka, 50 Hays St.

Marie Lukšiček, 6 Ridgewood Terrace. (Pošta píše: No such Terrace).

Marie Kotek, 20 Ridgewood Terrace (totéž).

Marie Rokos, 20 Ridgewood Terrace (totéž).

St. Louis, Mo.: Ad. Ječmen, 1206 Allen av. (pošta ho nenašla).

San Francisco, Cal.: Lud. Šmous, ani Hotel Yuba ani 630 Oak St.

Milwaukee, Wis.: Jan Novotný, 662 Adison St.

Galveston, Tex.: Šiller Karel, 4027 — J. Ave.

Oak Park, Ill.: B. Frydrych, 1328 S. 61. Ct., Cicero.

Ant. Soucha, 6617 W. 16. St.

Vác. Cihlár, 6608 W. 12. St.

Ed. Vacl, 1602 So. East Ave.

Hawthorne, Ill.: Ant. Vachta, 1480 Home Ave., Oak Park, Ill.

Omaha, Neb.: Krčál Karel, 823 Hickory St.

Chicago: V. Hutar, 2734 W. 15. Pl. (Plzenský).

Emil Moravec, 5142 Winchester Ave. (Praha).

Emil a Jan Meškan, 1443 N. Avers Ave. (Čechie).

R. Bareš, 1478 N. Albany Ave. (Čechie.)

B. Micka, 2742 S. Kolin ave. (Tábor Slov. Lípy.)

Fr. Caba, 2142 S. Washtenaw Ave. (Chicago.)

Jos. Pleva, 5131 Winchester Ave. (Praha.)

Martin Pitner, 2848 S. Turner Ave. (Chicago.)

Ant. Čulík, 18. Pl. & Loomis. (Praha.)

... každým vašim příspěvkem
padá z otčiny kus okovů ...
Z Horkého článku: "Ted' nebo nikdy."

Bratři a sestry:

Sokolstva založeno, aby bylo organizací českých cílevědomých mužů a žen! Bylo založeno na obranu národa. V těchto chvílích největšího ponížení národa našeho právě Sokolstvo má splnit své poslání.

Právě naskytá se příležitost osvědčiti opravdový zájem o českou věc. Druhý Nový Rok válečný zastihne národ český v poměrech, jež právem byly přirovnány k době pobělohorské. Přejeme z upřímného srdce národu svému za mořem, aby příští rok byl obratem k šťastnější budoucnosti jeho. Ale je na nás, abychom to dokázali skutkem.

Bratři drazí: Necht' každý Sokol aspoň jediný jen dollar věnuje na novoroční dar českému národu, jenž bude odveden neztenčeně vůdcům českým za hranicemi, aby s novou posilou, finanční i mravní, mohli se v roce příštím věnovati úmorné své práci, jež, doufejme, bude korunována plným zdarem české věci. Je na čase, aby nám vlastenectví vjelo do rukou. Věřím pevně, že seznam dárců Sokolů bude úplným členským seznamem naší milé Národní Jednoty Sokolské!

Kdo by v něm chtěl chyběti z bratrů a sester našich?

DR. LUDVÍK J. FISHER,
člen Plzeňského Sokola, Chicago.

Jos. Šindelář, 2020 S. Leavitt (Klatovský.)
Jos. Fiala, 2059 W. 18. St. (Klatovský.)
Fr. Kozelka, 1632 So. Komenský Ave. (Tábor Sl. Lípy.)
Al. Veselý, 1826 Loomis St. (Plzeňský.)
Fr. Davídek, 2806 S. Homan Ave. (Chicago.)
Petr Vejškál, 1544 S. Harding Ave. (Tábor Slov. Lípy.)
Fr. Sup, 1312 So. Karlov Ave. (Tábor Slov. Lípy.)
V. Roubal, 2221 So. Kedzie Ave. (Chicago)
Rob. Kubínek, 1701 Wood St. (Plzeňský.)
B. F. Tupý, 1458 W. 18. St. (Plzeňský.)

Pittsburg, Pa. — Adresář jsme upravili dle zaslání. Oznamujte pravidelně každý měsíc nové, vystouplé, vyloučené nebo zemřelé členy a bude vše v pořádku. Připomenejte členům, aby když se stěhují oznámili novou adresu buď listonoši nebo výpravčím.

Následující si stěžují, že Sokol Americký nedostávají.

Cleveland, O.: Fr. a Jos. Kosin, 2643 E. 114 St. Oběma se správně posílá na udanou adresu. List jim donáší listonoš č. 212.

Fr. Kunášek, 2497 E. 89. St. — 27. října tajemník nám oznámil novou jeho adresu a sice 2947 E. 89. St.

OZNÁMENÍ.

Kterí z bratrů cvičitelů neb náčelníků chtěli by si opatřiti tělocvičné tabulky na nově spracovaný úplný rozvrh cvičební dle soustavy sokolské pro družstva začátečníků, družstva pokročilejší a družstva vyspělá necht' se obrátí na bratra Jos. Paskovského, cvičitele "Sokola Chicago", 2451 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

Rozvrh jest rozpracován na 52 hodin. V tabulkách pak spracovány všechny prvky až do nejtěžších spojení a sestav postupně seřazeny, tak že pro cvičitele poněkud jen teoreticky vyspělého jsou výbornou pomůckou k vedení cvičení členského i čekanců.

VÁZANÉ ROČNÍKY SOKOLA AMERICKÉHO.

Máme na skladě Sokol Americký z roku 1911 a 1913 a 1914 po dvou ročnících. Prodáme je po \$1. Velmi pěkný a užitečný dárek k Novému roku. Jsou vázány v plátěných deskách velice úhledně.

Kdo má ročníky Sokola Amerického z r. 1884 a 1885?
V. V. N. J. S. aby doplnil sbírku ročníků Sokola Amerického potřebuje ročníky 1884 a 1885 a ochotně je zaplatí. Který z bratrů má je uschovány prokáže odprodejem jich nemalou službu V. V. Kdo by věděl kde by ročníky ony mohly být získány laskavě dej vědět jednateři V. V.

T. Vonášek,
1647 So. St. Louis Ave., Chicago.

NOVÉ KNIHY

na skladě u Výkonného Výboru Národní Jednoty Sokolské.

1. Památník Nár. Jednoty Sokolské.....\$1.25
3. Kožíšek Fr.: Cvičební večery na koni na šíř..... .16
4. Jinř. Fuegner: Životopis..... .20
5. Vaníček Karel: Sokolstvo, jeho směr a cíl. — Komenský Jan Amos a jeho snahy tělocvičné..... .04
7. Hanušová Kl. Duchácká: Hry mládeže..... .50
8. Pexa Václav: Cvičební večery na hrazdě..... .24
9. Kožíšek Fr.: 100 příkladů cvičení prostných..... .32
11. Mendík Jan: Pověly ku podrobnému procvičení poř. cvičení 10
12. Scheiner, Jos. E. Dr.: Úvahy a řeči Dra. Mir. Tyrše. — Povšechné úvahy o věci sokolské, I. 1..... .25
13. Povšechné úvahy o věci sokolské, I. 2..... .25
14. Klenka Jos.: Tělocvičné hry pro školy; bez nářadí..... .20
15. Klenka Jos.: Tělocvičné hry pro školy; II. s nářadím 25
16. Hanušová Kl.: Dětský tělocvik..... .22
18. Pexa Václ.: Cvičební večery na bradlech..... .22
19. Miroslav Tyrš: Životopis..... .20
20. Osvald Jos. Dr.: Cvičební látka pro řemeslný dorost a začátečníky, členy..... .17
21. Vaníček Karel: Sokolské epistolky..... .50
22. Ploc Kar.: Návod o pově pomoci při úrazech a nehodách 25

Knihy tyto, pokud zásoba stačí, zasílá vyplacené jednateři Výkonného Výboru tomu, kdo při objednání pošle výše udanou částku buď ve známkách, nebo poukázkou poštovní. Tuto dlužno vystaviti na jméno pokladníka, tedy Jos. Jurka, 1906 Washburne Ave., Chicago, Ill.

T. Vonášek, 1647 So. St. Louis Ave.,
Chicago, Ill.

ADRESÁŘ

Národní Jednoty Sokolské

ve Spojených Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v Chicagu. Schůze poslední pondělí v měsíci v Plzeňském Sokole, 18. ul. a Ashland Ave. Jan Šiman, starosta, 2233 So. Ridgeway Avenue, Telefon Lawndale 137; Dr. A. Mueller, náměstek, 1854 W. 12. St., Tel. Monroe 3289; Jos. Jurka, pokladník, 1906 Washburne Ave., Tel. Canal 132; **Tom. Vonášek, jednatel, 1647 So. St. Louis Ave., Tel. Lawndale 4351;** Jos. Čermák, 2533 So. Central Park Ave., Tel. Lawndale 1611; K. Svoboda, 5646 — 22. Place, Cicero, Ill., Telefon Clyde 979-J.; Frank J. Špaček, 1817 So. 56. Court, Cicero, Ill.; Adolf Vlk, tajemník, 4132 W. 22nd St., Tel. Lawndale 3776; Wm. Otcovský, 2458 So. Kedzie Ave.; V. Houser, 4742 So. Honore St., Tel. Yards 2849; Ant. Pecival, 3347 W. 26th St., Tel. Rockwell 1316; V. Roubal, 2221 So. Kedzie Ave., Tel. Rockwell 428; A. Haller, 1814 So. Ashland Ave., Tel. Canal 1270; V. Matas, 5025 N. Crawford Ave., Tel. Irving 405; Jos. Čapek, 1339 So. Tripp Ave.; Tom. Továrek, 1216 Lombard Ave., Oak Park, Ill.; V. Kilberger, 2215 W. 18. St.; Fr. Chmatal, 1109 N. Sacramento Ave., Tel. Humboldt 1300. — Otilie Splavecová, 1328 W. 18th St.; Barbora Schefflová, 1436 W. 18th St., Chicago; J. Lang, 1433 — 59. Ave., Cicero, Ill.; J. Mareška, 5431 W. 23. St., Cicero, Ill.; M. Štěpánková, 2232 So. Kedzie Ave.; R. Hanzlíková, 2513 Central Park Ave.

Technický Odbor: J. Paskovský, náčelník, 2451 So. Kedzie Ave.; tajemník: J. Vokřál, 1735 W. 18th St. — Schůze každou 3. středu v měsíci v Plzeňském Sokole.

Vzdělávací Odbor: Tajemník Karel Krásný, 3035 W. 19. St., Chicago, Ill. V potřebách řečníka, divadelních knih a pod. obračejte se přímo na br. K. Krásného.

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Starosta Alois Wokál; náměstek Jos. Kolman; jednatel Max Grabenstein; 3531—3rd Ave., New York City; tajemník Fr. Váně, 428 E. 67. St., New York City; pokladník Martin Klein; náčelník Ant. Mysliveček, 324 E. 74. St., New York City; 1. podnáčelník Jos. Gregor, 340 E. 71. St., New York City; 2. podnáčelník Jind. Vozáb, 203 Crescent St., L. I. City, N. Y.; účetní výbor: Jos. Kolman, Jind. Vozáb a Karel Polák. — Schůze každý poslední čtvrtek v měsíci.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 N. Montford Ave.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Vojt. Filip, 19—3rd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J., 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th Ave.; taj. Karel Šafránek, 307 So. 21. St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Bronx, New York; schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník Jos. Kruta, 426—428 E. 163. St.

T. J. S. New York; 2. a 4. pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Vác. Kozák, 535 E. 78. St., box 3.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpo.; taj. Tonda Jaroš, 2638 N. Startain St.

T. J. S. Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Fr. Třešnak, box 52.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. úterý v Sokolovně; taj. Emma Stupka, 816 N. Castle St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Taj. M. Kamila Wojtiskova, 319 E. 68. St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Antonie Filipova, 59 — 2nd Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze vždy druhou středu. Taj. A. Kočovská, 92 — 19th Ave.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník F. Kallminzer, box 88.

Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každý 2. čtvrtek v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze třetí neděli o půl 5. odpo.; taj. Ant. Smietanský, box 175, Little Ferry, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y. Taj. Fr. Tůma, P. O. Box 310.

T. J. S. Schenectady, N. Y.; účetní Ant. Šedina, 135 — 1st Ave.

✱

Župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední výbor: Starosta Leo Všetečka, 2119 E. 90. St.; náměstek Josef Frčka; pokladník Ant. Novotný, 11906 Forest ave.; jednatel V. J. Stibr, 3251 E. 55. St.; náčelník Jan Jirásek, 129 E. St., W., Detroit, Mich.; 1. podnáč. Ant. Pánka, 3541 E. 133. St., Cleveland; 2. podnáč. Fr. Čech, 3100 Sawtell Rd., Cleveland; organizátor Jan Fryš pro stát Michigan, Jan Nábělek pro Pennsylvanii, Ant. Novotný pro Ohio.

Sokol Cleveland. Schůze každou 3. neděli v měsíci ve 2 hod. odpoledne v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; taj. Lad. Huml, 5129 Dolloff Rd.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Vác. J. Stibr, 3251 E. 55th St., S. E.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; tajemník W. J. Kasík, 301 Woodward Bldg.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. a 4. středu v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Ant. Skramský, 339 Lyncaste A. e. E.; účetní Vác. Becker, 78 Humboldt Ave.

Sokol Lorain, Lorain, O. Schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelley Pl. Taj. Fr. Hartl, 606 W. 22. St.

T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síni, 1000 Vinial St.; taj. Jan W. Novák, Butler Plank Road, Millvale, Pa.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. Jos. Nový II., R. R. 2, box 79-a.

Zupa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Halq; náměstek Václav Janda; jednatel Fr. Filip, Security Savings Bank, Cedar Rapids, Ia.; pokladník J. J. Hájek; náčelník B. O. Hašek, 403—6th av. W., Cedar Rapids, Ia.; I. podnáčelník Fr. Jirásek, Cedar Rapids, Ia.; II. podnáčelník Fr. Štěpánek, Milwaukee, Wis. Výbor účetní: Fr. Jirásek, B. O. Hašek a J. J. Hájek. Schůze 3. čtvrtek v Sokolovně na 3. ul. a 5. ave.

Plzeňský Sokol, Chicago. 2. čtvrtek. Taj. Fr. Hartman, 5513 W. 25th Place, Cicero, Ill.

Sbor Plzeňských Sokolek, Chicago, Ill. Tajemnice Kateřina Kubičková, 1417 So. Harding Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 2335—2341 So. Kedzie Ave.; taj. Jos. Zeman, 1933 So. Spaulding Ave.

Sokolky Chicago. Schůze 1. pátek v měsíci. Tajemnice E. Sadílek, 2400 S. Sawyer Ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 4. úterý v síni Atlas Hall, 1436—40 Emma St.; taj. Jan Votoček, 1645 N. Winchester Ave.

Sokol Tábor Slovanské Lípy, Chicago, Ill. Schůze 3. čtvrtek v měsíci v 1300 S. Karlov Ave. Taj. Jos. Čapek, 1339 S. Tripp Ave.

Sokolky Tábor Slovanské Lípy v Chicagu, Ill. Schůze 1. pátek v měsíci v budově Sokola T. Slov. Lípy. Barbora Zárobská, taj. 1953 So. Avers Ave.

Sbor Sokolek Tábor Slovanské Lípy, Chicago, Ill. Taj. Barbora Zárobská, 1953 So. Avers Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. středu v síni patronátu Č.S.P.S. Taj. Mat. Beránek, 5145 S. Talman av.

T. J. S. Rozvoj, Chicago (Irving Park). Schůze 4. čtvrtek v měsíci ve Svob. škole F. B. Zdrůbek, 4624 N. Crawford Ave. Tajemník Fr. Hlavatý, 4630 N. Harding Ave.

Sbor Sokolek Rozvoj, Chicago. Taj. Františka Bíšek, 4640 N. Crawford Av.

Česko Americký Sokol v Chicagu, Ill. Schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. škole, 1128 W. 18. St.; taj. Lad. Richter, 1429 W. 18. St.

T. J. Klatovský Sokol, Chicago, Ill.; schůze každou 3. středu v síni Ladimír Klácel, roh 19. a Leavitt ul.; tajemník V. Kilberger, 2215 W. 18. St.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 1. čtvrtek v měsíci ve vlastní budově, 6512-14 z. 12. ul. Taj. F. Šindelář, 1509 Clarence Ave.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Schůze 1. pátek v měsíci. Taj. Fr. Kastner, 5036 W. 29. Pl., Cicero, Ill.

T. J. S. Berwyn, Ill. Schůze 2. čtvrtek v měsíci v Sokolně. Taj. Karel Smíšek, 6510 W. 26. Pl., Berwyn, Ill.

T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill. — Schůze 1. a 3. středu v měsíci. Taj. Alois Hildebrandt, 5321 W. 25. St.

T. J. S. St. Louis, Mo. Schůze 2. a 4. pondělí v Sokolovně, 9. & Allen Ave. Taj. Josef Král, 1806 Allen Ave.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Alois Jaroš, 708 Chicago St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síni; jednatel Ant. Šabart, 1312 Vine St.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolně na 3. ul. a 4. Ave.; taj. Emil Tůma, c. o. Slovan Americký.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděle o 2. hod. odp. v síni Č. S. P. S., Vandalia St.; taj. Kar. Slavík, box 251.

T. J. S. Iowa City, Ia. Schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S. Taj. Chas. Lepic, 631 N. Center St.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; taj. Jos. Landa, 646½ Pleasant Ave.

Z. O. Sokolek, Marshalltown, Ia. Sokolky Renata Tyršova, Cedar Rapids, Ia. Schůze 1. pátek v Sokolovně. Tajemnice Marie Engelthaler, 1515 — 7. Ave. E.

T. J. S. La Crosse, Wis. Tajemník Stanislav Vondrášek, 618 King St. — Schůze 3. pátek v měsíci.

T. J. S. Owatonna, Minn. Schůze 2. čtvrtek v síni Č. S. P. S. Taj. L. E. Rypka, box 32, Owatonna, Minn.

T. J. S. Minneapolis, Minn. Tajem. Václ. Hovorka, 2008 Washington av. So. Schůze 2. neděle v měsíci ve 2. hod. odp. v České Národní Síni, 2226 Washington Ave. a 23. Ave.

T. J. S. Hopkins, Minn. Schůze 1. středu v Opera Hall v 8. hod. večer. Tajemník Emil Lapic.

T. J. S. Montgomery, Minn. Tajemník Josef Šedivý.

T. J. S. Vrelický, Marshalltown, Ia. Taj. Jos. Kadner, 821 Anson St. Schůze 1. neděle v měsíci o 2. hod. odpol. v Sokolovně.

T. J. S. New Prague, Minn. Schůze 1. pondělí v 8. hod. večer v síni Z. Č. B. J. — J. Jasan, tajemník.

Župa Západní. Sídlo v So. Omaha, Neb.

Starosta Šim. Rokůsek; jednatel Jos. Štěrba, 2014 Q St., So. Omaha, Neb.; pokladník Frant. Říha, 1415 Williams St., Omaha, Neb.; náčelník Frant. Kopecký, 4217 So. 13. St., Omaha, Neb.; podnáčelníci Frant. Kubín a M. Kmentova. Další výbor Frant. Laitner, M. Kapeková, F. Zadákova, O. Dlaskova a Bož. Káfkova. Schůze každé 3. pondělí v síni T. J. S. Fuegner-Tyrš, 21. a U ul., So. Omaha, Neb.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb. Taj. Chas. Dočekal.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. neděle; taj. Jar. Maca.

T. J. S. Crete, Neb. Schůze každou druhou neděle v měsíci. Taj. J. J. Eliáš.

T. J. Sokol Omaha, Neb. Schůze každou 2. středu v Sokolovně. Starosta Rud. Havelka, 2921 So. 16. St.; taj. J. F. Prácheňský, 2324 So. 12. St., Omaha.

T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb. Tajemník Jos. Růžička, 1703 So. 9. St.

T. J. Sokol Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. Karel Hulla, box 272.

T. J. Sokol Schuyler, Neb.; 2. středu v síni Č. S. P. S.; taj. Chas. Mastný.

T. J. S. Fuegner-Tyrš v So. Omaha, Neb. Schůze 1. pondělí v 8. hod. večer. Taj. Tomáš Lechner, 189 So. 19. St.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 2. úterý večer v Národní síni, 21st & U St.; tajemnice Marie Ouřada, 176 So. 22. St.

T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb. Schůze 4. neděle ve 2. hod. odp. v místnosti Z. Č. B. J.; tajemník a účetní Ant. Odvárka.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb. Schůze 4. pondělí. Taj. Frances Kalčík, 1471 So. 16. St.

Sbor Sokolek Tyrš, Omaha, Neb. — Schůze 4. neděle. Taj. Anna Pitha, 1910 So. 8. St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. pondělí v síni Div. Družstva; taj. Jindř. Studnička.

Sbor Sokolek Dodge — T. J. S. Howells, Neb.; taj. Frank V. Fiala.

T. J. S. Ord, Neb. Fr. Miško, účetní. Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb.; taj. Emma K. Schmid.

Sokol Ravenský, Ravenna, Neb.; taj. Franta Slavětinský.

Sbor Sokolek, Wilber, Neb., tajemnice M. Chab.

Sbor Sokolek Libuše, Crete, Neb. — Taj. Augusta Sedláček.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděle; taj. Jos. Jiříček, R. F. D. 2, Wilson, Kans.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kans.; 2. a 4. neděle; taj. Vác. Gregor.

T. J. S. Timken, Kans.; tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City; tajemník J. S. Vaněk, 23 W. 4th St.

T. J. S. Praha, Okla. Tajemník C. M. Sádlo, Prague, Okla.

T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans.; taj. Josef Líbal, R. 1, box 75.

Župa Jižní. Sídlo v Ennis, Tex.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Buňata, náměstek L. O. Hošek, jednatel Fr. Lažnovský, R. 6, Ennis, Tex., pokladník Fr. Moučka, náčelník Ant. Brožek, organisator L. O. Hošek; další výbor: K. Moučka. Schůze 1. neděle v měsíci v Sokolně.

T. J. S. Karel Havlíček Borovský, Ennis, Tex. Taj. Frank Moučka, R. 6. T. J. S. Žižka, Dallas, Tex. Tajemník Jan Vačura, R. 9, box 26-m.

Sbor Sokolek Libuše, Dallas, Tex.; taj. Frances Wasserbauer, 4517 Highland Drive. Schůze 1. neděle v Sokolovně na Carl St.

T. J. S. Houston, Tex. Tajemník Fr. Vacek, 1401 Houston ave.

T. J. S. Jan Amos Komenský. Taj. Tom. Kolaja jr., Guy, Fort Bend Co., Tex.

T. J. S. Tyrš, Waco, Tex. Taj. Jan Faltejssek, 1919 So. 10. St.

T. J. S. Crosby, Tex. Tajemník A. D. Peter, Crosby, Tex.

T. J. S. Fort Worth, Tex. Starosta Ant. Koldín, 2501 Roosevelt Ave. Tajemník Jos. Motz, 1522 E. 19. St.

T. J. S. Galveston, Tex. Taj. Jan Beneš, 4704—Q.

J. S. Granger, Tex. Taj. J. F. Houžvička

Župa Pacifická. Sídlo v San Francisco, California.

Schůze v Sokolovně každý měsíc. — Starosta Frant. Laštofka, náčelník: Luděk Jirsák, jednatel: Josef Tomšovic, 663 Waller St., jemuž veškeré dopisy župy se týkající bud' teč zasílány. T. J. S. San Francisco, Cal.; taj. Alois Šubr, 801 Alvarado.

T. J. S. Bratři Osvěty, Scio, Oregon; taj. Ant. Liška, Scio, Oregon.

Sbor Sokolek v San Francisco, Cal.; taj. Ella Jelinek, 3247 Jackson St.

T. J. S. Oakland, Cal. Taj. J. F. Mikulášek, 1717 Chestnut St.

T. J. S. Čtenářské Zábavní Besedy Portland, Oregon. — Jednatel Čeněk Krémář, 594 — 4. St.

Sbor Sokolek Čtenář. Záb. Besedy, Portland, Oregon. Tajemnice J. V. Baškova, 310 E. 9. St.

T. J. S. Los Angeles (inc.). Schůze 1. a 2. sobotu; schůze vzdělávací 2. sobotu v 8. hod. večer v čís. 4120 So. Park Ave. Tajemník Tom. Vacek, 4212 Camero ave.

Sbor Sokolek Los Angeles, Cal. Taj. Krista Šestáková, 2116 Montana St.

T. J. S. Malin, Oregon. Taj. W. Zumer, Malin, Klamath Co., Oregon.

Sbor Sokolek Eliška Krásnohorská, Malin, Ore. Schůze 1. neděle o 2. hod. odp. Taj. Anna Zumer.

Seznam knih v putovní knihovně.

Den v táboře junáků.

Těl. hry pro dívčí školy.

Hrvatský Sokolský Slet v Záhřebu.

Sokol Pražský roč. 1913.

Sokolské Epištoly.

Slov. Sokol Am.

Český skaut.

Z dějin cvičení těles, v Čechách.

Cvičební látka pro dorost.

Časové úvahy o těl. cvič.

Prostná cvičení pro VI. slet na korespondenčních listkách.

Diplom přebornický.

Základové fyziologie těloc.

Náš úkol, směr a cíl.

Těl. cvič. pro letní cvičiště, osnova cvič. běhu.

Cvičení na bradlech.

Sokolské Epištoly.

Cvičení na koni na šíř.

Osnovy k vyučování těl. na školách středních.

Rozvrh pro dorost 14—18 let.

Our Task, Aim and Goal.

Těl. cvičení a intelligence.

Praha a Slety všesokolské I. slet Svazu Slov. Sok.

Praha a IV. slet všesokol.

4 roč. S. A. váz. 1911—1910—1913—1914.

Česká O. S. Resoluce volných sjezdů.

Břemena a odpory.

Návod o prvé pomoci.

Snahy o zřízení ústrojí Čes. Sokolstva.

Dorostu Sokolskému.

Tělocvičný Česko Ruský Slovník.

Tělocvik pro školy národní.

Povinnosti Sokolské.

Průvodce výstavou Sokolskou.

Úvahy a řeči dr. M. Tyrše I. a II. díl.

Z brku Sokolského.

Jan Amos Komenský.

O cvičení dospělých.

Cvič. večery na hrazdě.

O rohování.

Výchova lidu a Sokolstvo.

Šplhání.

O šermu šavlí.

Životopis M. Tyrše.

Životopis J. Fuegnera.

O působení těl. na tělo lidské.

Příruční kniha těl. sok.

Sokol. Epištoly XI.

Cvičení na hrazdě.

Sokolské Epištoly (bez titul. str.)

Povely ku cvičením pořad.

100 Příkladů cvič. prost.

Zápas.

Cvič. na bradlech.

ženský tělocvik.

Dívčí tělocvik (Hanušové).

Podstata Sokolské myšlenky.

Cvičení s kuželi.

Historical sketch.

Výklad cvič. pořadových.

Adresář zahraničních Čechů.

O cvič. dospělých.

K výchově lidu.

Sokolstvo, jeho směr a cíl.

Sokolská osvěta.

#FIC.150